

பாண்டியக் கலை மான்மீயம்

பண்டிதர் வி. ஆவாஹநம்

பன்னாக மான்மியம்

பன்னாக மான்மியம்
 குடும்ப விவரங்கள்
 நிலை விவரங்கள்
 சுதா மற்றும் துறை
 நிலை விவரங்கள்
 குடும்ப விவரங்கள்
 நிலை விவரங்கள்
 சுதா மற்றும் துறை
 நிலை விவரங்கள்
 குடும்ப விவரங்கள்
 நிலை விவரங்கள்
 சுதா மற்றும் துறை

000 : பன்னாக மான்மியம்

001 = 001 + 002, 003

ஆக்கம்:

புலவர்மணி பன்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம்

பன்னாகம், சுழிபுரம்.

2001

வினாக்கள் காலை

நூலின் பெயர்:	பண்ணாக மான்மியம்
நூலாசிரியர்:	புலவர்மணி பண்டிதர் திரு. அ. ஆறுமுகம்
நூலை வெளியிடுவோர்:	திரு. ஆ. விவேகானந்தன் திரு. ஆ. சிவானந்தன்
பதிப்புரிமை:	நூலாசிரியருக்கு
படிகள்:	600
பக்கங்கள்:	i...xx + 100 = 120
வெளியீடு:	வினா ஹஸ் ஆவணி மீ 2001 ஓகஸ்ட்
அச்சிட்டோர்:	போஸ்கோ அச்சகம், நல்லூர்.

1005

ஏ

சமர்ப்பணம்

எனது அருமைத் தந்தையார்
அப்பு பேரம்பலம் அப்பாப்பிள்ளை

எனது அன்புத் தாயார்
ஆச்சி இராமசாமி மகள் செல்லம்மா

எனது இனிய மனைவி
தேவி அற்புதமலர்

இவர்கள் செய்த சேவையின் சின்னமாக நினைவில் இருக்க
இந்த நூலை உரிமையாக்குகின்றேன்.

நூலாசிரியர்.

பண்ணாக மான்மியம்

உள்ளே.....

முன்னுரை	1
பெயர்க்காரணம்	2
எல்லைகள்	3
சமயம்	4
பழையம்	5
உணவு அன்றும் இன்றும்	5
நாணயம்	6
அக்காலத் திருமணமுறை	7
பண்ணாகப் பாரம்பரியம்	7
மடங்கள்	12
இங்கு விளங்கிய கலைகள்	15
போர்த்தேங்காயடி	16
சிவராத்திரி நாடகம்	17
அன்ன ஊஞ்சல் ஆட்டம்	18
காவடியாட்டம்	20
கோலாட்டம், கும்மி. கல்வி	21
விக்ரோறியா கல்லூரி உதயம்	24
மெய்கண்டான் உதயம்	26
பாடசாலைக்கு நிதிசேகரித்தல்	28
அதிபர் சிறீநிவாசன்	29
மெய்கண்டான் வெள்ளிவிழா	30
மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம்	31
ஆசிரியர் 55வயதில் ஓய்யுதியம்	31
பின்வந்த அதிபர்களின் சேவை	31
மெய்கண்டான் மணிவிழா	33
ஆசிரியர் தொழிற்சங்க உரிமைபெறுதல்	33
மணிவிழாவுக்குப்பின்	33
விசவத்தனை முருகன்கோவில் ஆதியில்	34
கோயில் ஆதீனகர்த்தாவின் மறைவு	41
கோயில் பரிபாலனசபை உதயம்	41

இங்கு வாழ்ந்த வைத்திய மேதைகள்	
திருமதி பவானி சந்திரகுமார்	43
மணிமந்திர ஒளஷுத வைத்தியர்	44
சினிப்பரிகாரியார்	44
கட்டு, புண், இரண வைத்தியர்	46
ஆங்கில வைத்தியர்கள்	46
சித்த, ஆயுர்வேத வைத்தியர்	47
பரம்பரைச் சுதேச வைத்தியர்	47
மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையினர்	47
மருத்துவத் தாய்மார்	47
புலவரும் வைத்தியரும்	48
மருத்துவத் தாதிமார்	49
மலாய்நாடு சென்று உழைத்து உதவினோர்	49
இந்தக் கிராமத்து நாலாசிரியர்கள்	
முத்துக்குமாருப் புலவர்	51
பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம்	51
பண்டிதர் ஆறுமுகம் சேயோன்	52
பண்டிதர் பொன். பாக்கியம்	53
பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்	
நாச்சியார் செல்வநாயகம்	53
திரு. இ. ஆறுமுகம்	53
திரு. சோ. க. வேலாயுதர்	54
திருமதி நாகராணி சீதரன்	54
புராணபடன் உரையாசிரியர்கள்	
வயித்தியலிங்கம் தம்பிமுத்து	55
அப்பச்சி தங்கராசா	55
சோ. க. வேலாயுதர்	56
பரமகுரு இராசகுரு	56
இங்கு விளங்கிய சங்கங்கள்	
பண்ணாகம் மெப்கண்டான் பரிபாலன சபை	57
சிறீமுருகன் சனசமூக சேவா வாலிபர் சங்கம்	58
பண்ணாகம் தெற்கு ஜக்கிய நாணய சங்கம்	59
பண்ணாகம் இளம் விவசாயிகள் கழகம்	60
பண்ணாகம் இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்	61
பண்ணாகம் மக்கள் சிக்கனக் கூட்டுறவுச் சங்கம்	63

பண்ணாகம் அண்ணா கலைமன்றம்	63
பண்ணாகம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்	66
பண்ணாகம் மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கம்	66
பண்ணாகம் அம்பாள் கலாமன்றம்	67
இங்கு விளங்கிய நியாயவாதிகள்	
திரு. அ. அமிர்தவிங்கம்	68
திரு. ஆ. கந்தசாமி அண்ணாமலை	70
திரு. அ. சொக்கலிங்கம்	70
திரு. ப. இராசகுரு	70
அச்சகங்களில் வேலை பெற்றோர்	70
அந்தியகாலப் பணவுதவிச் சங்கம் நடத்தினோர்	71
விஷுகடிப் பார்வையாளர் - 6 பேர்	71
பொறியியலாளரும் தொழில்நுட்ப	
உத்தியோகத்தரும் - 16 பேர்	71
நில அளவை அலுவலர் - 6 பேர்	71
இந்தக் கிராமத்துப் பட்டதாரிகள் - 30 பேர்	72
இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில்	
வேலை செய்தோர் - 38 பேர்	73
கூட்டுறவு ஊழியர் - 43 பேர்	74
அச்சக்கூட உரிமையாளர் - 10 பேர்	75
இந்தக் கிராமத்து வெற்றிலைக் கொழுந்துத்	
தோட்ட உரிமையாளர் - 32 பேர்	76
இக்கிராமத்து வர்த்தகர்கள் - 31 பேர்	77
வெளிநாட்டு முகவர்கள் - 3 பேர்	78
தொலைத் தொடர்பு நிலைய உரிமையாளர்	78
நகர் காவலர் வேலை செய்தோர் - 11 பேர்	78
சமாதான நீதிவான்கள் - 3 பேர்	78
கமநல் சேவையாளர் - 2 பேர்	79
நூலகர் - 1	79
மின்நுட்ப இயலாளர் - 6 பேர்	79
சில துறைகளிற் கடமைசெய்தோர் - 7 பேர்	79
காங்கேசன் சிமெந்துத் தாபணம் - 9 பேர்	79
சுகாதாரத் திணைக்களம் - 2 பேர்	80
வங்கி வேலை செய்தோர் - 6 பேர்	80

முளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில்		
வேலை செய்தோர் - 9 பேர்		80
மலேரியாத் தடுப்பு இயக்க ஊழியர் - 3 பேர்		80
மலாய் நாடு சென்று உழைத்து		
உதவினோர் - 60 பேர்		80
இந்தக் கிராமத்து ஆசிரியர்கள் - 57 பேர்		82
கல்லூரிகளில் அலுவலக ஊழியராகக்		
கடமை புரிவோர் - 5 பேர்		84
தபால் நிலைய அலுவலரும் அதிபர்களும் - 9 பேர்		84
அரச எழுதுவினங்குர் - 20 பேர்		85
பெரிய தருமச் செயல்கள் செய்தோர்		85
பிற்சேர்க்கை		91
நிறைவுரை		92

எனது உரை

நான் பண்டிதர் பார்ட்சையில் சித்தியடைந்த 1941ஆம் ஆண்டிலேயே எங்கள் குலதெய்வமாகிய முருகப்பெருமான் பேரில் பதிகம், ஊஞ்சல், திருப்பள்ளி யெழுச்சி, தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை என்ற பிரபந்தங்களை ஆக்கிப் பெருமான் திருவடிகளிற் சமரப் பித்தேன். அதன்பின்பு ஒவ்வோர் ஊரவரும் வேண்டிய வண்ணம் சூழவுள்ள கோயில்கள் பற்றி நூல்கள் ஆக்கி னேன். 1976ஆம் ஆண்டில் எங்கள் பெருமான் மேல் பிள்ளைத்தமிழ் பாடினேன். அதன்பின்பு பாடிய நூல் களுள் கோணேசர் ஆற்றுப்படையும் ஒன்று.

இதுவரை 24 நூல்களை ஆக்கிய என்னுள்ளம் நான் வாழும் பண்ணாகப்பதியைப் பற்றிய விபரங்களையும் எழுதும்படி விரும்பியது. எனது அயலில் வாழும் அன்பர் சிலர் அதற்காக ஒரு கூட்டம் கூட்டி னர். அந்தக் கூட்டத்தில் தத்தம் கருத்துக்களைப் பலபடத் தெரிவித்தனர். இது நடந்தது இற்றைக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன். அப்போது பலரின் உள்ளக்கிடக்கைகளையும் தெரிந்து “பண்ணாக மான்மியம்” என்ற பெயரில் நூல்வடிவம் செய்து வைத்திருந்தேன்.

கதையோ காவியமோ இயற்றுவோர் தம்முள்ளத்
 துட்கொண்ட கருப்பொருளைத் தாம் விரும்பியபடி
 கற்பனைகள், அலங்காரங்கள் வைத்து இலகுவாக
 உருவாக்கி விடலாம். அஃது அவருடைய சொந்தக்
 கருத்து. எவரும் குறை கூறவோ மறுப்புத் தெரிவிக்
 கவோ முன்வரார். நான் எடுத்துக்கொண்ட பொருளோ
 ஊர் முழுமையையும் பற்றியது. ஒவ்வொருவரும்
 தம்மைப்பற்றி – தமது தொடர்புடையாரைப் பற்றி
 எழுதுவனவற்றை மிகவும் நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை
 செய்வர். தமக்கு அயலாயுள்ளவரின் கல்விப் பெருமை,
 ஆசாரசீலம், தொழிற்பெருமை, குணவிசேடம் என்ப
 வற்றைக் கண்டு தமது குறைகள் காணின் பொறுக்க
 மாட்டாமல் ஆத்திரம் கொள்வர். இந்த விதமான
 நிலை ஏன்பர் சிலருக்கு ஏற்பட்டதால் நூலை அச்சிடும்
 வேலையைப் பின்போட்டேன். ‘நாள் செய்வது நல்
 லோர் செய்யார்’ என்பது நாடோடிப் பேச்சு. காலம்
 கனிந்தது. அப்போது எழுதிய நூலின் விபரங்கள் சில
 சுருக்கப்பட்டன. நூலின் கனமும் குறைந்தது. முன்பு
 குறைகண்ட அன்பர்களே பின் போற்றுதல் செய்து
 அச்சிடும்படி தூண்டலாயினர்.

மான்மியம் என்பது மகத்துவம், பெருமை எனவும்
 பொருள்படும். பஸ்னாகம் கிராமத்தின் புராதன
 நிலைமைகளும் காலத்துக்குக் காலம் மக்களின் உணவு,
 உடை, நடைமுறைகளில் விருத்தியேற்பட்டு இயந்திர
 யுகம், அனுயுகம், கணனியுகமெனப் பரிணமித்த செய்தி
 களும் பேசப்படும்.

இற்றைக்கு 8 தசாப்தங்களின் முன்னிருந்தோரின்
 வாழ்க்கை முறைக்கும் இன்றிருப்போரின் வாழ்க்கை
 முறைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.
 பரந்துபட்ட இந்தப் பெரிய உலகம் சுருங்கிக்கொண்டு
 வருகிறது. உதாரணமாக முன்னெநாளில் இங்கிருந்து
 கால்நடையாகக் கதிர்காம யாத்திரை செய்தவர்கள்
 கதிர்காமத்தையடைந்து திரும்பிவர 3 மாதங்கள் செல்ல
 வும். இந்நாளிலோ ஆகாயவிமானம், ரயில், பஸ்மூலம்
 சில மணித்தியாலங்களிலேயே பிரயாணத்தை நிறைவு

செய்யலாம். முன்னாளில் பக்தி, உண்மை, ஆனந்தம் குடிகொண்டிருந்த கதிர்காமத்தில் இன்று கொலை, கொள்ளை பெருகிவிட்டன. முன்னைநாளில் தென்னிந்தி யாவுக்கு யாத்திரை போவதாயின் பருத்தித்துறையிலிருந்து கோடிக்கரைக்கு மக்கள் நடந்து சென்றனர். திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போர்த்துக்கேயர் இந்நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர். அக்காலம் தங்கள் ஆட்சியிலிருந்த மக்களுக்கு முறைமுறையாக நாள்தோறும் பசுமாடு இறைச்சிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசினர் முறைவிதித் தனர். ஞானப்பிரகாசரின் முறை வந்தது. தெய்வப் பிறவியான பசுவை மிலேச்ச சாதியாருக்கு உண்ணக் கொடுத்து இங்கு வாழ்வதிலும் பார்க்கப் பரதேசம் போவது நல்லது என்று முதல்நாள் இரவே கால்நடையாகக் கோடிக்கரையை அடைந்தாராம். அந்தக் கால் நடை வழிப்பாதை கடல் அலைகளால் பின்னாளில் அழிந்து விட்டது. பின்னர் தோணிகள், பாய்கட்டிய வள்ளங்களில் சென்றனர். அப்போது பாஸ்போட், விசா எதுவும் இருந்ததில்லை. மார்கழித் திருவாதிரை, நடேசர் தரிசனம் காணச் சௌவ அடியார்கள் அடிக்கடி கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று தலையாத்திரை செய்தனர். காலம் மாறிவிட்டது. விமானப் பிரயாணம் கிடைத்தது. நாட்கணக்கில் செல்லும் யாத்திரை மணிக்கணக்கில் கை கூடியது. 6000 மைல் தொலைவுக்கப்பாலுள்ள வண்டன், ஒஸ்லோ, பாரிஸ் போன்ற நகரங்களுக்கு 11 மணித்தி யாலங்களில் கொழும்பிலிருந்து போய்ச் சேரலாம். செவ்வாய் மண்டலம், சந்திரமண்டலங்களுக்குப் போக வும், அங்கே தங்கி வாழவும் விஞ்ஞானம் சாதித்து விட்டது.

முன்னாளில் துவா பட்டை மூலம் நீரிறைத்துத் தோட்டத்துக்குப் பாய்ச்ச 4 பேர் தேவைப்பட்டது. இன்று தண்ணீர்ப் பம்பினை இயக்கிவிட்டு ஒருவரே நீர் பாய்ச்சலாம். கலப்பையும் சோடி மாடுங்கொண்டு மணிக்கணக்காக உழுது பண்படுத்திய காணிகள் டிராக்டர் மூலம் சில நிமிஷங்களில் உழுது பண்படுத்தும் நிலை வந்துள்ளது. 4, 5 வண்டில்களில் ஏற்றும் குப்பை,

மணல், கல் என்பவற்றை ஒரே தடவையில் டிராக்டர் ஏற்றிப் பறிக்கின்றது.

இப்பிரப்பில் மகப்பேறு இல்லையென்று கூறப் பட்டவர்களும் குளோனிங் முறையாகக் குழந்தை பெறு சிறார்கள். ஆன், பெண் புணர்ச்சி இன்பம் வேண்டாமல் தன்னினச் சேர்க்கை உலகின் சில பாகங்களில் உருவாகியுள்ளது. ‘ஆலைப் பலாவாக்கலாமோ’ என்று பழம்பாடல் கூறுகின்றது. இன்று ஆவிலே பலாத் தன்னை ஒட்டிப் பலாவாக்குகின்றார்கள். ஒட்டு மாங்கள்று, விளாத்திக்கன்றில் எலுமிச்சை தோடை ஒட்டு தல் பெருவழக்காயுள்ளது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் மிகப்பல. அவற்றுள் ஆக்கந்தருவன பல. அழிவு செய்வனவும் பல. ஷெல், எறிகணை, நாடுவிட்டு நாடுபாயும் பயங்கர ஆயுதங்கள் போன்ற வற்றால் இந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் நாழும் 4 வருடங்களுக்கு முன்பு பெரிதும் அழிவும் அவஸ்மை அடைந்தோம். இப்போது தென்மராட்சிப் பகுதியில் வாழ்வோர் உடல் சிதறிப் பலியாவதுடன் கை கால் முதலான அவயவங்களை இழந்து ஊனமுற்றும், வீடுகள் கட்டிடங்களை இழந்தும், கல்லூரிகள் கோவில்கள் போன்ற பொது ஸ்தாபனங்களை நாசஞ் செய்யப் பெற்றும் பேரழிவு பெற்று சாவின் விளிம்பில் நின்று தவிக்கின்றனர். இவை விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகளே. அதனால் விஞ்ஞானம் வேண்டப்படாதது என்று நாம் கூறவில்லை. அதனைப் பயன்படுத்துபவர்களின் பொல் வாங்கான முயற்சிகளாலேயே இப்பயங்கர விளைவுகளைவாம் வந்தன. நெருப்பினை உணவு சமைக்கவும், வளவுகள், வீதிகளிற் குப்பைகளைக் கொளுத்தவும் ஆக்க வேலைக்குப் பயன்படுத்துகிறோம். அதே நெருப்பை வீடுகள் வேலிகளைக் கொளுத்தவும் உபயோகிக்கலாம். இதனால் நெருப்புத் திமை தருவதாகாது. பயன்படுத்தும் மக்களே அதனை திமைகளுக்கு வழி செய்வர்.

இதுவரையும் கூறியவற்றால் 8 தசாப்தங்களின் முன் இங்கு வாழ்ந்தாரின் வாழ்க்கை முறைக்கும், இன்று வாழ்வாரின் வாழ்க்கை முறைக்கும் உள்ள வேறுபாடு

கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. பழைமை பெரிது என்று வாதிடுவதற்கும் சிலர் உள்ளனர். பழைமையில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய அமசங்களில் ஒற்றுமை, துணிவு, கட்டுப்பாடு முதலியவை. புதுமையோ வசதியான வாழ் வுக்கு வழிகாட்டுகிறது. ‘அப்பன் வெட்டிய கிணறு’ என்று பழைமை பேசுவோர் உப்புநிறை அருந்துவார் களா? காலமும் சூழலும் பார்த்து வசதிகள், இனிமை, பரிமளிப்புத் தருவனவற்றையே முழுப்பெரும் விரும்புவார்கள்.

இனி புதுமையென்று எண்ணி இளம் பெண்கள் தமிழ் நாகரிகம் பண்புகளுக்கு மாறாகப் பஞ்சாபி உடையணிவதும், தலைமயிரை மந்திபோலக் கானும் படி வெட்டி விடுவதும் அழகாயமையாது. புதுமைக் கவிஞர் ஒருவர் “நாகரிகக் கொழும்பு நாவிதன்மாரின் பிழைப்பு, நங்கையர் மயிர்பிடித்து நறுக்கி எடுக்கிறார் குறொப்பு” என்று பாடியது காணக்.

இந்த நூலில் இக்கிராமத்தின் இரண்டு கண்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும் கலைக் கண்ணாகிய பண்ணாகம் மெப்கண்டான் மகாவித்திபாலயம் பற்றிய வரலாறும், அருட்கண்ணாகிய சிசவத்தனை முருகப்பெருமான் தலம்பற்றிய வரலாறும் ஆதியிலிருந்து இன்றுவரை கிரமமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மக்களின் வாழ்க்கை நிலை பற்றியும் அக்கால இக்கால வேறுபாடுகள் பற்றியும் இப்பற்றவரை தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இங்கு பலப்பல தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அனைவரையும் பற்றி உரைத்துள்ளேன். அனேக மாக எல்லாரது பெயர்களும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் இந்நால் இருக்க வேண்டியது.

இந்நாலை வெளியீடு செய்ய உதவிய பேரன்பர் களுக்கும், இவ்விமாவின் தலைமையை, வெளியீட்டுரை, பிரதிகள் வாங்கியதை, அச்சுருவாக்கியவர்களை மன மார்த்து நன்றிகூறிப் பாராட்டுகின்றேன், விழாவைச் சிறப்பித்த அனைவர்க்கும் நன்றியுடையேன்.

வணக்கம்

ஆசியுரை

இலக்கியக் கலாநிதி, பண்டிதமனி, ஏழாஸெயூர்
திரு. மு. கந்தையா அவர்கள்
வழங்கியது

ஆசிரியப் பெருந்தகை, புலவர்மணி ஆறுமுகம் அவர்கள் எங்குல நல்லாருளத்தில் பண்பாட்டிலக்கண வடிவாகப் பதிவுபெற்றுள்ள ஒருவர். பண்பாட்டுக்கு உறைவிடம் என்ற பொருளில் பண்ணாகம் எனப் பெயர்பெற்றுள்ள ஊரில் தோன்றியதால் அவர்க்கு இத்தன்மை சுய இயல்பாயிற்று என விளங்குவதில் எனக்குப் பரம திருப்தியுண்டு.

தற்பொழுது புதுவதாக நூலுருப் பெற்றுள்ள ‘பண்ணாக மான்மியம்’ என்ற நூலைப் பார்க்குமளவில் நான்கொண்ட திருப்தியின் யதார்த்தம் தன்னில் தானே நிருபணமாகும் அருமையை அறிகின்றேன்.

பண்ணாகத்தின் அகப்பண்பாடு, புறப்பண்பாடு முழுவதும் ஒரே பார்வையிற் புலப்பட, உணர்வுப் பொழிவுடன் பழகு தமிழில் பவ்வியமான நடையில் அமைந்த ஒரு திவ்விய நால் இதுவாகும்.

அர்த்த சிக்கனப் பிடிப்புள்ள 125 வரையிலான தலைப்புகளில் பண்ணாகத்தின் ஆதியிற்பட்டதாகிய வரலாற்றை ஒரு 200 ஆண்டு வரலாற்றைக்கொண்டு வெகுசிக்கனமாக துவாம்பரமாகப் பொதிந்து பண்ணாக வாழ்க்கைப் பாரம்பரியத்தின் ஆழ அகலம் முழுதும் அடங்க நிலைத்துள்ளார் அன்பர் ஆறுமுகம்.

இன்று அயல்மோகத்தால் சமயம் குப்புற நிற்கும் தேசப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று, சைவப்பற்றுக் களைச் சுழியோடிவிட்டு மேற்கொண்டுவரும் யுக்தி தழுவி தடையிடுவது இந்த ஒழுக்கச் சிறப்பென்னலாம்.

கெமய்கண்டான் வித்தியாசாலை கலைக்கண்
எனவும், விசவத்தனை முருகன் கோயில் அருட்கண்
எனவும் வரும் குறியீடுகளும் இதற்கு நிதர்சனமாகும்.

அந்நியமயப்பட்டுவிடும் அறுதியினால் நம் இயல்பு
களுக்குட்படப் பொருந்தாதனவற்றை நாமாக வரித்துக்
கொள்ளும் நம் குறைபாட்டையும் நூலாசிரியர் நாகுக்
காகத் தொட்டு நாகரிகமாகத் தெரிவிக்கும் இந்நாற்
பகுதிகள் வாசிப்போர்க்குத் தொன்மையின் மேன்மை
துலக்கத் தவறமாட்டா.

இந்நாளில் தலைதூக்கி நிற்கும் ஆலய பூசை
யாளரின் சமூக அரசியல் முன்னெடுப்பு நோக்குவோரை
நவீன மார்க்கங்களின் பொருந்தாமைக்கு இது
நூபகமாம்.

பண்ணாக வரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் அதே
வேளை இந்நாளைய நமது சமய சமூக கலாசார
இசைவீனங்களையும் கற்பவர்கள் உணர்ந்து சிந்தித்துக்
கொள்ள இந்நால் வழிகாட்டும் என ஆசிக்குகின்றேன்.

வ
சிவமயம்

பண்ணாக மான்மியம்

முன்னுரை

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”

ஓளவையார்

“பெற்ற தாயும் பிறந்தபொன் நாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந் தனவே ” என்றும்

“எந்தையும் தாயும் இருந்து குலாவி
மகிழ்ந்ததும் இந்நாடே - அவர்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே - அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
சிறந்ததும் இந்நாடே - இதை
வந்தனை கூறி மனதில் இருத்தியென்
வாயுற வாழ்த்தேனோ - இதை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கேனோ ”

என்றும் பாடியவர் தேசிக மகாகவி பாரதியார்.

ஓவ்வொருவருக்கும் அவ்வரைப் பெற்று
வளர்த்து ஆளாக்கிய அன்னையும் தந்தையும் முதலிலே
அறியப்பட்ட தெய்வங்கள் ஆவர். அவ்வாறே அவ்வவர்
பிறந்து வளர்ந்து சிறந்த நாடும் ஊரும் பொன்னே
போற் போற்றி வணங்கப்பட வேண்டியவையே.

எங்கள் இலங்கைமணித் திருநாட்டின் ஊர்கள் பலவும் சரித்திரம் படைத்தலை. பெருமையும் சிறப்பும் உடையவை. நான் அறிந்த வரையில் மிகச்சில ஊர்கள் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் நூல்கள் உள்ளன. அந்த வகையில் எங்கள் பண்ணாகம் ஊர் பற்றிய பழைய, இன்றைய வரலாறும் இன்றுள்ளார்க்கும் இனிவரும் சந்ததியினருக்கும் பயன்படும் வகையிற் கோவைப் படுத்தப்பட வேண்டியதே.

பண்ணாகம் பெயர்க்காரணம்

- பண் + ஆகம்: 1. இனிய இசையின் இருப்பிடம்.
 2. நன்கு பண்ணப்பட்ட இடம்.
 3. இனிய இசையே உருவான இடம்.

பலவாய உலகும் நெடுப்பொழுதில்
 படைத்த பிரமன் சிந்தித்துப்
 பஞ்ஞாள் முயன்று பண்ணியதால்
 பண்ணா கப்பேர் பெறுபதி ”
 - விசவத்தனை முருகன் பின்னைத்தயிழ்.

“பக்ரும் சொல்லால் பண்ணாக மெஸ்லியலார் கணவா”
 - சித்தன்கேணி கந்தசவாமி ஊஞ்சல்,

கடைசித் தொடர் “பேசும் சொற்களால் இன் விசையே திருமேனியாகவுடைய தெய்வநாயகி, வள்ளி நாயகி என்போருக்குக்கணவனே” என்ற பொருள்படும்.

தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி ஆக்கிய சவாமி ஞானப்பிரகாசரிடம் சென்று இது குறித்து நான் 1941ஆம் ஆண்டில் கேட்டபோது, இந்தச் சொல் சிங்களமொழிச் சொல் என்றும், நல்ல ஊர் என்ற பொருள் உடையது என்றும் கூறினார். அவ்வாறே வழக்கம்பறர வட + குட்பற ஆலமரங்கள் அடர்ந்துள்ள இடம் என்றும், விசவத்தனை என்பது எலுமிக்கம் தோட்டம் என்ற பொருள் தருவதென்றும் அவர் கூறினார்.

ஆலங்காடு என்றும் இவ்லூரை வழங்குவர். பெரிய புராணத்துக் கூறப்படும் காரைக்காலம்மையார் காலால் நடந்து செல்வதற்கு அஞ்சித் தலையால் நடந்து அற்புதம் செய்த தெய்வீகத்தலம் திருவாலங்காடு. அந்த அற்புதக்கதைப் போற்றும் முறையில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் அப்பெயரைத் தங்கள் கிராமத்துக்குச் சூட்டிப் பெருமைபெற்றனர் போலும். இவ்வாறன்றி, அந்தத் திருவாலங்காட்டிலிருந்து வந்து இங்கு குடியேறிய மக்கள் அப்பெயரை இட்டனர் என்று கூறுவாருமார். பண்ணாகம் கிராமத்திலுள்ள குறிச்சிகளில் ஒன்று பழைய உறுதிகளில் திருவாலங்காடு எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் சிந்திக்கத்தக்கது.

எல்லைகள்:

இற்றைக்கு 40 வருடங்களுக்குமுன் இந்தக் கிராமம் வலிகாமம் மேற்குக் காரியாதிகாரியின் நிர்வாகத்துக்குட்பட்டிருந்தது. அப்போது சங்காணை மேற்கு என வழங்கப்பட்டது. வடலியடைப்பு, சித்தன்கேணி, பணிப்புலம், பண்ணாகம் என்றும் கிராமங்கள் சங்காணை மேற்குக் கிராம விதானையின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்தன.

பின்பு குடிசனப் பெருக்கம் காரணமாகவும், அதிகாரப்பரவலாக்கல் முறையிலும் அந்த ஊர்களுக்குத் தனித்தனி கிராம சேவகர்கள் நியமிக்கப்படுவாராயினர்.

யாழிப்பானம் காரைநகர் வீதியில் பதினான் காவது கிலோ கட்டையை மையமாகக் கொண்டு இருபுறமும் நீண்ட விசுவத்தனை வீதி, மெய்கண்டாள் வீதி என்பவற்றை இணைக்கும் பெருந்தெருவையும் தொல் புரம் கிராமத்தையும் தெற்கு எல்லையாகக் கொண்டது பண்ணாகம். இதன் மேற்கு எல்லை சத்தியக்காடு, சுழிபுரம் என்டன். வடக்கு எல்லை பங்குரான் பண்ண மூலையூடாகக் கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி. இஃது

பஸ்லசுட்டிவரை நீண்டுள்ளதாய்ப் பணிப்புலத்தை எல்லையாக உடையது. கிழக்கு எல்லை பஸ்லசுட்டி வடலியடைப்புக் கிராமங்கள்.

இன்றுள்ள பண்ணாகம் கிராமத்தின் சுற்றுளவு ஏறக்குறைய 3 மைல். பரப்பளவு 4 சதுரமைல் எனக் கூறப்படுகிறது. தோற்றத்தில் மிகச் சிறிய கிராமம் இது. இதன் உட் பிரிவுகளாக விசுவத்தனை, கோணாசிட்டி, மின்னியத்தனை, தேரியத்தனை, கொத்தியவத்தை, கிஞாவான், பங்குரான், நெல்லியான், வழக்கம்பரை, பஸ்லசுட்டி, பண்ணமூலை, திருவாலங்காடு என்பன உள்ளன. இந்தப் பண்ணாகம் கிராமத்தில் உள்ளவர் களுக்குச் சுழிபுரம், தொல்புரம், சித்தன்கேணி, பொன்னாலை, சங்காணை என்னும் அயலூர்களிலும் தொடர் புடையவர்கள் வாழ்கின்றன. இவர்களுக்குரித்தான் காணிகள், நிலங்கள் அங்கும் உள்ளன.

சமயம்:

இங்கு வாழும் அணைத்து மக்களும் அன்றும் இன்றும் சைவசமயத்தவர்களே. யாவரிலைதும் நெற்றியில் விழுதி மிளிரும். சிலர் உருத்திராக்கம் நிமாலையும் அணிவர். சைவசமயத்தைச் செற்ற உண்மையான சைவர்களாய், மது மாமிசம் தீண்டாதவர்களாய், சைவாசாரம் உடைய புனிதமான சைவர்களும் சிலர் இருந்தனர். இன்றும் இருக்கின்றனர்.

பண்ணாகம் சமூகம்:

ஸங்குக் குறிப்பிட்ட எல்லைகளைக்கொண்ட பண்ணாகம் கிராமத்திற் பஸ்லசுட்டியில் வாழ்பவர்கள் பெரும்பாலும் சீவல்தொழில். கடற்றொழில் செய்பவர்கள். இக்கிராமத்தின் வடமேற்கில் பண்ணமூலையில் வாழ்பவர்களிற் பலர் பணிப்புலம் மக்களின் தொடர்பு உடையவர்கள். இவ்விரு பகுதியும் நீங்கலாக கிராமம் அடங்கலிலும் வாழ்பவர்கள் ஒரே சமூகத்தினர். கூரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போல மிகவும் அன்னி

யோன்னியமாய் வாழும் இவர்கள் பந்திபோசனம், உண்டாட்டு, களியாட்டு என்பவற்றில் ஒருமித்து வாழ் பவர்கள். இற்றைக்கு 8 தசாப்தங்களின் முன்னர் ஒரே குடும்பமாப் வாழ்ந்த இவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே திருமணம் முதலான பந்தங்களையும் வைத்துக்கொண்டனர். பின்னாளிற் பற்பல ஊர்களிலும் இருந்துவந்து மருவிய மாப்பிள்ளைகள், மணப்பெண்களின் தொடர் பால் விளைந்த நன்மைகள் சிலவும் உண்டு; கெடுதிகளும் உள்ளன.

பழையம்:

இற்றைக்கு 8 தசாப்தங்களின் முன் இங்கு வாழ்ந்த குடும்பங்கள் 90 வரையிலேயே இருக்கும். மக்கள் தொகையும் அப்போது 100 பேருக்கு உட்பட்டதாய் இருக்கும். திருமணம் செய்தபின்பும் பின்னைகள் பெரும் பாலும் பெற்றோருடன் சேர்ந்தே வாழ்ந்தனர். இன்று இங்கு 276 குடும்பங்கள் உள்ளன. மக்கள் தொகையும் ஆயிரத்து நூறு வரையில் உண்டு. அரபு நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்க நாடுகள், ஆபிரிக்க நாடுகளுக்குச் சென்று அத்து அந்தஸ்துப் பெற்று வாழும் இளைஞர்கள், முதியோர்களும் முந்நாற்றுக்கு மேற்பட உள்ளனர்.

உணவு அன்றும் இன்றும்

அன்று மாரியில் வயலில் நெல் விளைவிப்பர். கோடையில் குரக்கன், சாமை, பயறு, வரகு, என்னு போன்ற தானியங்களும்; மரவள்ளி, வற்றாளை போன்ற கிழங்கு வகைகளும்; வாழை, கத்தரி, வெண்டி, மிளகாய், வெங்காயம், புகையிலை போன்ற பயிர்களும் செய்வர். எல்லோருடைய வளவுகளிலும் அந்நாளிற் பூலோக கற்பகதருவாகிய பணமரங்கள் நின்றன. பணையி லிருந்து பல்வேறுபட்ட பயன்களையும் அவர்கள் பெற்று நுகர்ந்தனர். மாலை வேளைகளில் அரிசிச் சோற்றுடன் குரக்கன் பிட்டு, ஓடியத்திட்டு, கிரைக்கறி, கிழங்குக்கறி,

கத்தரிக்காய்க்கறி, வெண்டிக்காய்க்கறி என்பன ஒன்றாகச் சேர்த்துக் குழைத்துக் குடும்பத்தில் மூத்தவரான ஒருவர் கொடுக்க, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் வரிசையாயக கூடியிருந்து வாங்கியுண்ணும் காட்சி சிறப்பும் பெருமிதமும் தருவதாரும்.

மாலையில் உண்ண ஆக்கிய சோற்றில் தண்ணீர் ஊற்றி வைப்பர். அடுத்தநாட் காலையிற் பழஞ்சோறு, ஊறுகாய், மிளகாய், வெங்காயம் கலந்து சுவைபட உண்டு, பழஞ்சோற்றுநீர், மோர் நிறையப் பருகுவர். நண்பகல் வேளையில் பணம்பழங் கூட்டு உண்பதோடு, மரவள்ளிக்கிழங்கு அவித்தும், குருக்கன்பிட்டு, ஓடியற் கூழ் என்பன சுவைத்தும் அருந்துவர். தேநீர், கோப்பி. கொக்கோ என்பன அந்தக்காலந்தில் வேண்டப்படாத அறியப்படாத பானங்கள். இவ்வாறு இயற்கையாகப் பெறப்பட்ட உணவு வகைகளாயும், பானங்களாயும் உண்டதனால், பலமும், சுகமும், துணிவும் கொண்ட வீர மக்களாக விளங்கினர். நூற்றாண்டுக்கு மேலும் சிலர் வாழ்ந்தனர். உணவில் அவர்கள் தன்னிறைவு கண்டனர்.

“கண்டாவில் தட்டிவருக பிளேடுக் கப்பல் வராவிட்டால் தம்பிமுகம் காடு”

“தம்பிமுகம் காடு” என்று நகைச்கவைக்கவிஞர் ஒருவர் பாடிய வண்ணம் இன்றுள்ள நம்மவர் கோதுமை மா, சினி, அரிசி என்பன பங்கீட்டு அட்டைக்குக் கிடைக்காவிட்டால், கொழும்பிலிருந்து கப்பல் இவற் றைக் கொண்டுவராவிட்டால் புலம்ப, அங்கலாய்க்க, அழத் தொடங்கிவிடுவர்.

இந்நாளில் தேநீர் கோப்பிப் பானங்கள் தாராளமாகப் புழக்கத்திலுள்ளன. பழுக்கையை விட்டெடமுந் ததும் வாய் கொப்பளிக்காமலே தேநீர் அருந்தபவர் களும் உண்டு. பீர், கள்ளு, சாராயம், விறண்டி அருந்து பவர்களும் உளர்.

அன்று பனம்பழுத்தை நீரிற்கமுலிச் சுத்தமாக்கித் தோலுரித்து, உரித்ததோலை முதலிற் பிசைந்து, அந் நீரிற் பனம்பழங்களைப் போட்டுப் பிசைந்து களியெடுப் பர். அந்தக் களியைப் பாயிற் பரப்பி, வெயிலிற் காய் வைப்பர். அவ்வாறு சிலநாள்கள் வெயிலிற் காய்ந்து தடித்த பனாட்டைக் கூறுகூறாகக் கீறித் தட்டுத்தட்டாக எடுத்துமடித்து, மீண்டும் தட்டுக்களை வெயிலிற் காயவைத்து, சுத்தமானதும் உப்புநீர் தெளித்துத் தடவப்பட்டதுமான கூட்டையுள் அடுக்கி மூடிக்கட்டி அடுக்களைப்பரணில் வைப்பர். சிலநாள்கள் சென்றபின் அந்தப் பனாட்டை எடுத்து உண்பர். அன்றி பனாட்டுத் தட்டுக்களைப் பணங்கட்டியைத் தூளாக்கிப் பரலி மூடிப் பானையுள் வைத்துப் பனம்பாணி பெற்றுச் சுவைபட உண்பர். இந்நாளில் அதிக விலைக்கு வாங்கும் ரொல்வி அந்தப் பாணிப்பனாட்டின் சுவைக்குத் தோற்குமென முதியோர் கூறுவர்.

அக்காலத்திற் பெரும்பான்மையான மக்கள் மரக்கறி உணவுண்ணும் சைவர்களாகவே வாழ்ந்தனர். புலால் உண்பது இழிவாகக் கருதப்பட்டது. விசவத்தனைக் கோயில் கொடியேறினால், கதிர்காமம் திருவிழாத் தொடக்கினால் புலாலுண்போரின் வீட்டில், புலால் சமைக்கும் பாத்திரங்கள் ஒதுக்குப்புறமாக வீட்டுக் கோடியில் வைக்கப்படும். கந்தர் சஷ்டி, இருவெம்பாவை மகோற்சவ காலங்களிலும் பலரும் சைவ உணவே அருந்துவர். கறிக்கடைக்குப்போய் மீண்மச்சம் வாங்கி வரும் லீண்கள் வழியிலே யாரும் மதிப்புக்குரியவர்கள் வரக்கண்டால், தாம் வாங்கிவரும் மச்சத்தை ஒளித்துப் பின்புறமாகப் பதுக்கிக்கொட்டு செல்வர். இன்று ஆடவர்களே கறிக்கடையிற் பெண்களிலும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். சுத்தையில் சரக்குக்கடை, மரக் கறிக்கடை, பழக்கடை புடைவைக்கடை என்பவற்றிற் கூடும் கூட்டத்திலும் பலமடங்கு கூடிய கூட்டம் கறிக்கடையில், மச்சக்கடையில் நிற்பதைக் காணலாம். உண்மைச் சைவர்களுக்கு இது பெரிய அவமானம்.

தரும் செயலாகும். மேன்மைகொள் கைவந்தி இக்கிரா மத்தில் அன்றுபோல் இனியும் தொடர்ந்து நிலை கொள்வதாக.

நாண்பம்:

அந்தக் காலத்தில் நாண்யத்தின் பெறுமதி மிகக் கூடுதலாக இருந்தது. சுழிபுரம் ஆறுமுகவித்தியாசாலையில் 1916ஆம் ஆண்டில் தலைமையாசிரியராகக் காரை நகரைச்சேர்ந்த கார்த்திகேஸ் என்பவரும், உதவியாசிரியராகச் செட்டிகுறிச்சியைச் சேர்ந்த தம்பையாவும் இருந்தனர். அப்போது கார்த்திகேஸவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாதவேதனம் 5 ரூபா. தம்பையாவுக்கு 4 ரூபா கொடுக்கப்பட்டது. அக்கால வாழ்க்கை முறைக்கு 4 பேர் கொண்ட ஒரு குடும்பத்துக்கு, உணவு, உடை, படிப்பு முதலானவற்றுக்கு மாதம் 3 ரூபா தாராளமாகப் போதியதாயிருந்தது. வயல் வேலைகளாற் பெறும் பிரயோஜனம், வீட்டிற் கடகம், பெட்டி இழைத்துப் பெறும் வருமானம் சேமமாகக் கொண்டு குறைந்த சம்பளம் பெற்றவரும் காணி பூமிகள் வாங்கினர். வீடு கட்ட வாய்ப்பான நிலங்கள் பரப்பு இறசால் அல்லது 75 சதத்துக்கு அந்த நாளில் வாங்கலாம். விசாலமான ஒன்றை வீட்டை 20 ரூபாவுக்குள் கட்டி முடிக்கலாம். 8 முழுப் பீஸ் வேட்டியும், ஆற்றியன் சால்வையும் 1½ ரூபாவுக்கு வாங்கலாம். காஷ்மீரம் பட்டுச்சேலைகூட ஒரு ரூபாவுக்கு வாங்கலாம். அப்படி விலைகொடுத்து வாங்கி துணிய அக்கால ஆடவரும் மகனிரும் ஆசைப் பட்டதில்லை. “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” என்று நிறைவாழ்வில் சிக்கனமாக வாழ்ந்தார்கள். திருவிழாக் காலங்களில் குழந்தைகள் பெண்களுக்குக் கடலைக்கடை, இனிப்புக்கடைகளில் ஒரு துட்டு அல்லது 2 சதம் கொடுத்தால் பைநிறையக் கடலைக்கான் வாங்கலாம். இன்று அந்த அளவு கொண்ட பொருள்களை வாங்குவதானால் 150, 200 ரூபா கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. அக்காலத்து ஒரு ரூபாவின்

பெறுகிறதி இன்று பதினாயிரம் ரூபாவுக்குமேல் வந்து கிட்டது. இன்று 1 சதம், ६ சதம், ५ சதம், 10, 25 சதங்களைக் காணமுடியாது. அவற்றுக்கு எவையுமே வாங்க வும் முடியாது. அன்று 1 கொத்துக் குத்தரிசி 11 சதம். ஒரு தங்கப்பால்லை 10 ரூபா, கேரழிமுட்டை 1 குட்டு (1½ சதம்). ஒருசோடி பாலப்பம் 2 சதம், ஒருபோத்தல் பால் 8 சதம்.

அக்காலத் திருமணமுறை:

அக்காலம் ஓவ்வொரு குடும்பத்துச் சகோதரர் களும் தங்கள் ஆணமக்களையோ பெண்மக்களையோ முறைமச்சான், முறைமச்சாளாய் உள்ளவருக்கே ஒரு வருக்கொருவர் உதவியாயிருக்கும் விதத்தில் திருமணம் முடித்துத் தத்தம் வீடுகளிலேயே தங்கிவாழச் செய்தனர். பெற்றோர் தமது சோத்துக்களைப் பிள்ளைப் பங்காக்க கொடுத்து ஆண்மக்களையும் பெண்பிள்ளைகளையும் சமத்துவமான குடும்பமாகச் சேர்த்து வைத்தனர். சிதனம் என்ற பெயரில் இந்நாளில் பெற்றோர் உத்தியோகம் பார்க்கும் வரண்மாறை அதிகவிலை கொடுத்து வரங்குகின்றனர்.

ஆண் பெண் சமத்துவம் பற்றி இன்று மேடைளில் வாய்கிழியப் பேசுவார்கள். பத்திரிகைகளிற் பக்கம்பக்கமாக எழுதுவார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் எதுவும் இல்லை.

பண்ணாகட் பாரம்பரியம்:

அந்தக்காலத்தில் இற்றைக்கு 80 வருடங்களுக்கு முன் இங்குள்ளாரின் வீட்டில் எவராலது மரணமடைந்தால், அழுகை ஒலிகேட்டால் அக்கம் பக்கத்திலுள்ளோர் விரைந்து செல்வர். வீட்டுப்பொருள்களை ஒதுக்கி ஒழுங்காக்குவர். பந்தல் போடுவதற்குத் தடிகள், சலாகைகள், கிடுகுகள், படங்குச்சாக்குகள் எடுக்கக்கூடிய இடங்களுக்குத் தாமரகவேபோய், எடுத்துவந்து தாங்களே

மண்ணைக்கிட்டத் தடிநட்டத் தென்னங்கிற்றால் வேய்வர். பாய்கள் எடுத்துவர்கூட கீபிப்பர். கூடலைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டிய விறதூச்கான மரங்களைத் தறித்துப் பின்து வண்டியில் ஏற்றவர். இவையெவற்றுக் காலது கூவிகொடுப்பதில்லை, பிழுதக்கூத நீராட்டவோ கிரியை முடித்துச் கூடலைக்குக் கொண்டு போகவோ மக்களே உதவி செய்வர். பாடைகள்கூட கழுகு தறித்து டாகாக மக்களே கட்டுவர். பாடைக்குக்கட்டும் துணி, அலங்காரக் கடதாகிகள், கயிறு இவையே காசுக்கு வாங்கப்படும். இனி ஒவ்வொரு குடும்பமும் மரணம் நிகழ்ந்த குடும்பத்துக்குத் தங்கள் சக்திக்கேற்ற பண உதவியும் செய்யும். இந்தப்பணியை அக்காலம் முதன்மை முன்னிடு பெறும் தலைவர்கள் செய்து சேகரித்து வீட்டுக் காரருக்குக் கொடுப்பர். சுவரத்தொழிலாளர், சலவைத் தொழிலாளர், பறைமேளம் அடிப்போர் குடிமக்களாகக் கொள்ளப்பட்டனர். அவர்களுக்குச் கூடலையில் வைத்து முதலிற் குடிக்கவியும், பின்புசம்பளமும் கொடுக்கப்படும்.

இந்நாளில் தயார்நிலையிலுள்ள தகரப்பந்தல்கள் நடைமுறைக்கு உந்ததால் வாடகைகொடுத்து உடனுக்குடன் சுதாந்தரப்படும். பாடைகளும் அவ்விதமாகக் காசு கொடுத்துக்கைக்கு வரும் விறகுதறிக்க மட்டும் இங்குள்ள இளைஞர் தாமாகவே முன்வந்து தறித்துப் பின்து வண்டியில் ஏற்றி விடுவார்.

கூடலைக்கு இன்று + வரத்தொழிலாளரோ, சலவைத் தொழிலாளரோ வருவதில்லை. சுவரத் தொழி லாளி குடங்கொத்தியுடைக்கும் வேலையை ஊர் வாலி பேர் செய்கின்றனர். சுவரத்தொழிலாளர் தொழிற் சங்கமாகத் தங்கள் சமூகத்திலாரார் பதிவு செய்துள்ளனர். மரணம் நடந்த வீடுகளுக்குச் சென்று குடிக்கவில் பெறுவதை அவர்களின் சங்கம் தடைகூட்டுள்ளது. அவர்கள் வீதிகளிலோ நட்சத்துவிலோ சலூன்வைத்து அவர்களுடைய சங்கம் குறோட் வெட்டி அலங்கரிக்க, முகச்சவரஞ் செய்ய, பெண்களின் மூடி நறுக்கி அவங்

கரிக்க இவ்வளசு கட்டணம் என்று விளம்பரம்போட்டுப் பணம் உழைக்கின்றனர். தங்கள் சமூகப் பொய்ரைச் சிகை அலங்கரிப்போரென வழங்குகின்றனர். சலவைத் தொழிலாளரும் முன்னரைப்போல் வீட்டுக்கு வீடு சென்று, அழுகுத் துணிகள் கோரித்து வெளுத்துக் கொடுக்கும் வழக்கத்தை இப்போது பெரும்பாலும் கைநிட்டுள்ளனர். தங்கள் வீட்டிலோ வீதியிலோ வோன்றி அமைத்து, அங்கு துணிகளைத் தம் மிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் இவ்வளசு கட்டணம் எனக்குறித்து வாங்கும் நடைமுறையைக் காக்கொண்டு விட்டனர்.

அவ்வாறே பறைமேளம் அடிப்போரும் தமக்குள் சங்கங்கள் அமைத்துள்ளனர். “நங்கள் காலங்கால மாகப் பறையர் என இருத்தலாகாது. இனிமேல் வெள்ளாளரின் வீடுகளுக்குப் பறையடிக்கப் போவதில்லை” என்று சங்கற்றும் செப்புகொண்டு பல இடங்களிற் பறையடிக்கப் போகாமல் இருந்துவிட்டார்கள். இதனால் சில கிராமங்களில் மேளமே அடிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் சங்கு, சேயிக்கல ஒவியுடனோ, திருமுறைகள் பாடிக்கொண்டோ பிரேதத்தைக் கொண்டு செல்கின்றனர். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் கிராமங்களில் பெரிய வளவுகளில் அவரவர் தங்கள் இனத்தவரின் உலைத் தகனம் செய்யும் நிலைமை வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. என்னவோ சமூகத்தோடு, காலத்தோடு ஒட்டி வாழுவோம்; மனிதர்மொழுடையவர்களாக அனைவரையும் மதித்து நடப்போய், அன்பினால் உலகினை ஆளுவோம்.

இனி திருமண முறையிலும் முஸ்லீமில் தங்கள் தங்கள் உறவை மதித்து வாழ்ந்தார்கள் என்று சிதனம் என்ற விலையில் மயங்கிக் கொள்ளாமல்கீட்டர்கள். இன்று கொழுத்த சிதனம் உண்டானால் கறுத்தப் பெண்ணும் சிவப்பிப் பெண்ணாவாள்; படியாதவரும் படித்தவளாவாள்; குணாரில்லாதவரும் குணசாலியா

வாள். அறிவுக்கும் அன்புக்கும் கண்ணியத்துக்கும் நீதிக்கும் பணிவோம், தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்போம்.

மரணம், காடாற்று நாள்களில் சைவ ஆசாரத்தை இக்கிராமத்தவர்கள் பேணி வருகின்றனர். சில இடங்களில் காடாற்று அல்லது எட்டுக்கு குடிவகை, இறைச்சியனவு தாராளமாகச் சொஷிக்கிறார்கள். திருமண நாளிலோ நாலாம்சடங்கு நாளிலோ மது பானமோ மாமிச போசனமோ இல்லாவிட்டால் மன வினைக்குப் போக மறுப்பவர்களும் பலர் அயலூர்களில் திருந்தனர். இக்கிராமத்தில் மங்கல அமங்கல காரியங்கள், பந்தி போசனம் எல்லாவற்றிலும் சைவ உணவு, சைவ ஆசாரம் இறுக்கமாகப் பேணப்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சி யைத் தருகின்றது.

திருமணம், மங்கைப்பருவ நீராட்டுவிழா, மரணம் திகழ்ந்த வீடுகளுக்கு அடுத்துடேத் தாள்களில் சேஷது கறிகளோ, பலகார வகையோ, வேறு பட்சணங்களோ கொண்டுபோய்க்கொடுத்து உறவு களியச் செய்யும் பண்பு இங்குள்ள தாய்மாரிடம் உண்டு.

இங்குள்ளார் தமது தவப்புதல்வர், புதல்வியகுக்குப் பெயர்வைக்கும்போது தமது குலதெய்வமான முருகப்பெருமானின் திருநாமங்களையே வைப்பார். கந்தசாமி, ஆறுமுகம், முருகவேள், வெலாடுதம், கந்த மூர்த்தி, கதிரவேலு என்றும்; தெய்வநாயகி, வள்ளி யம்மை, இன்னும் சிவன், விநாயகர், சரஸ்வதி, இலக்குமி என்றும் தெய்வங்களின் பெயர்களையும் இடுவார். சிலர் தங்கள் தாய், தந்தை என்போறின் பெயரை இடுவார்.

மடங்கள்

முன்னாளில் போக்குவரத்துக்கு மாட்டு வண்டி, குடினாலன்டி என்பனவே பயணப்படுத்தப்பட்டன. அதனால் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்துக்குச் செல் பவர்கள் கால்நடையாகவே போக்கு வரவு செய்தனர். அப்படித் தார இடங்களுக்குச் செல்லபவர்கள் சுமைகளை

இறக்கி வைத்துச் சிறிதுநேரம் ஆறிச் செல்வதற்காக விதியோர வீடுகளுள்ள இடங்களில் மட்டுக்கள் உழைக்கப் பட்டன. தண்ணீர்த் தொட்டிகளில் நீர் நிரப்பிவிடப் படும். மட்டத்தோடு சுமைதாங்கித் தூணும் கட்டப் பட்டிருக்கும். திண்ணைகளில் மண்பாணகளில் சுத்த மான நீரோ, மோரோ வைக்கப்பட்டிருக்கும். தண்ணீர்த் தாகம் கொண்டவர்கள் மூக்குப் பேணியால் நீரை அள்ளிப்பருகுவா. பசு, எருதுகள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர்த்தொட்டி நீர் உதவும். அந்தத் தொட்டிக்கு அயலாக மாடுகள் உடம்பு சொறிகொண்டால் உரோஞ் சித் தினவுதீர்க்க ஆவுரோஞ்சதறியும் நடப்பட்டிருக்கும். அப்படியெல்லாம் இருந்தன என்பதற்கு அடையாளமாக இப்போதும் சிலருடைய வீட்டுப்படலையில் மடங்கள், தண்ணீர்த் தொட்டிகள் இருப்பதைக் காணலாம். பின் னாளில் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் பலவும் வந்ததால் மடங்கள், தொட்டிகள் தேவைப்படவில்லை. பெரும் பாலும் அவற்றை விலக்கிவிட்டார்கள்.

வீசுவத்தனை முருகன் சந்திதிலில் முருகன் நிலையம் என்ற கட்டடம் அப்போது வளங்கிய பண்ணாகம் தெற்கு மாணவர் தோட்சிச் சங்கத் தேவைகளுக்காகப் பொதுமக்களின் உதவியுடன் திரு. மா. பரமகுரு அவர்கள் அமைத்தார்கள். அந்தச் சங்கம் பின்னாரால் ஸ்ரீமுருகன் சனசமூக சேவா வாரிர் சங்கமேன மாநிலப்பட்டது. அதனால் முருகன் நிலையம் மடமாக மாறியது. 1.5ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்மஸ்றக்காடு என்ற வேதாரணியத்தி விருந்த கல்யாணகுந்தரச்சுருக்கள் என்பவர் தமது பெறாமகன் இருபதிநாதனோடும் இங்குவந்து அந்த மடத்தில் இருந்தார். அவர் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடுவதில் வல்லவர். கோவில்ல வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மாலையில் நடைபெறும் கூட்டுவழிபாட்டில் இருவரும் ஆர்வங்கரட்டிப் பலரும் பக்திவசப்படத் திருமுறைகள் பாடுவா. குருக்கள் இறந்தவர்களுக்கான மரணக் கிரியைகள், அந்தயேட்டிக் கிரியைகள் செய்வார். விஷகடிப் பார்வையார்த்துக் குணப்படுத்துவார் பில்லி

குனியம் பேய் பிசாசு துரத்தும் கருமகளிலும் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவர். அவரிடம் விஷாதிப் பார்வைப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பலர்.

குருக்களின் சாமரத்தியம், வித்தைகளை அறிந்து தூர இடங்களில் வசித்தவர்களும் அவரை அழைத்துச் செல்வர். குருக்கள் நிலையாகத் தங்குவதற்கென திரு. கறுவல்தம்பி இராசையா (கொழும்பான்) என்பவர் முருகன் நிலையத்தின் வடக்குப்புறத்திலுள்ள தமது நிலத்தில் அறையோன்று கட்டியதவினார்.

1946ஆம் ஆண்டளவில் குருக்கள் தமது சொந்த இடமான திருமறைக்காட்டுக்குப்போய்த் திரும்பிவர விரும்பினார். தமது திறமைகள், தொழில்களைப் புலப் படுத்தும் சான்றான பாட்டு ஒன்று பாடித்தர வேண்டு மென்று என்னைக் கேட்டார். கூட இருந்த நன்பர்களும் அவ்வாறு பாடிக்கொடுக்கும்படி என்னைத்தூண்டினார். அது குறித்து நான் பாடிய பாட்டு இது:

சீர்பூத்த பரசிவப் பேறெஞ்து மாறுவை
 தெய்விகச் சைவகுருமார்
 திக்ருபரம் பரையினைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழுமுயர்
 திருமறைக் காட்டிலோங்கும்
 திருவுயர் இரத்தின சபாபதுக்குருக்களின்
 செல்வத் தவப்புதல்வனார்
 சிவம்பரவு கல்யாண சுந்தரக் குருக்களென்
 ரொருசீர்த்த பேர்பெற்றவர்
 பார்பூத்த சைவமும் பைந்தமிழும்
 ஓங்குயாழ்ப் பாணநக ரொருபால் வரும்
 பண்ணாக ஊரில்விச வத்தனைப் பதியினில்
 பகர்முருகன் நிலையமதனிற்
 பாங்காயமைந்த ஆச்சிரமத்தில்
 ஆண்டுகளோர் பத்துவரை வாழ்கின்றவர்
 பார்வைமாந் திரிசுத்தில் இங்குள்ள
 அளவிலாப் பண்டிதரை வென்ற புகழார்

ஏர்பூத்த மணிமந்தி ரத்திலிவர் திறமையை
 இயம்பிடிற் சொற்பஞ்ச மொன்று
 ஏற்படு மென்தெளிந் தேனேனும்.
 ஆகைய துகழ்ச்சி யறியாது தூண்டும்
 இவரிடம் வந்தபல் பினியாள ருந்துன்பம்
 ஏகமணை யேகினாலும்
 இன்னமும் வருபவர்தம் என்னிலோ
 குறைவில்லை எம்மதத் தவருஞ்சொலும்
 பேர்பூத்து மணிமந்தி ரங்களாற்
 பொல்லாத பில்லிகு னியமகற்றிப்
 பேய்களை வழிப்படுத் திந்தநாட்டார்க்குப்
 பெருத்தவின் பந்தருகிறார்
 பேசுமிவர் தந்திறமை நோய்தீர்ந் தவர்சொலிற்
 பெரிதுமாச் சரியமுறுவீர்
 பேசமுடி யாதநோ உற்றகொடு நோயினீர்
 பேணுமிவர் இடம்நாடியே."

இந்தப் பாடலை நான்பாடி அவரிடம் கொடுத்த
 போது அவரடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஏளவில்லை. அவர்
 அதனைப் பலரிடமும் காட்டி மகிழ்ந்தார். பின்பு தமது
 ஊருக்குப் போய்ச் சில மாதங்களால் திரும்பிவந்தார்.
 1948ஆம் ஆண்டளவில் அவருக்கு நோய் பிடித்தது.
 சில தினங்களால் காலமானார். அவருடைய பூத உட
 லுக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிக்கிரியைகளை முறைப்
 படி செய்வித்து இவ்வூர் மக்கள் தங்கள் செலவிலேயே
 தகனமும் நடத்தினர்.

இங்கு விளங்கிய கலைகள்

“செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” எனவும், “கடின
 உழைப்புக்கு நீக்க எதுவுமில்லை” எனவும் கூறுதி
 கொண்டவர்களாய், “தன்கையே தனக்கு உதவி” எனக்
 கொண்டு எங்கள் முன்னோர் ஊக்கத்துடன் கமத்
 தொழிலில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டனர். நெல், சாலை,
 வரது, சூரக்கன், எள்ஞு, பயறு போன்ற தானியங்
 களையும், கிழங்குவளைக்களையும் கனிதரு மரங்களையும்

பயிரிட்டு வளர்த்துப் பூலோக கர்பகதருவாகிய பனையின் பிரயோசனங்களை நுகர்ந்தும் உணவில் தன்னிறைவுகண்டனர். எவ்வரையும் எதிர்பார்த்து அவர்கள் கையேந்தி நிற்கவில்லை. எங்களுடைய இன்றைய நிலை என்ன? பங்கிட்டு அட்டைக்குச் சீனி, அர்சி, மா, மண்ணென்கிடைக்கவில்லையானால் நம்மவரிட் பலரின்பாடு பட்டினிதான். எங்கள் வாழ்வு அராசாங்கத்தையும் அன்னிய நாடுகளையும் நம்பிவாழ்கின்ற நிலைகெட்ட வாழ்வு. “எங்கெழிவிளை நாயிறு எமக்கு” என்று எதற்கும் அஞ்சாது, எவ்வரையும் எதிர்பாராது தாம் தேடிப் படைத்த தமது உணவுப் பொருள்களைப் பெருமிதத் துடன் உண்டு திருப்திபெற்றவர்களாய் வாழ்ந்தனர் நம்முனிஷோர். ஆவ்வாறு உண்டுறங்கி நிம்மதியாக வாழ்ந்தவர்கள் இன்பப் பொழுதுபோக்குகளுக்குக் கலைகள் பல கண்டனர்.

போர்த்தேங்காய் அடி

வருடப்பிறப்பு நாளில் போர்த்தேங்காய் அடிக்கும் கலை தீவிரமாய் இருக்கும். வைரமான தடித்த சிரட்டையுள்ள தேங்காய்களைப் பழுத்ததும் மண்ணில் விழாதபடி மரத்தில் ஏறிப்பறித்து உள்து, நன்றாகத் தும்புபோகச் சீவி எண்ணெயில் ஊறவைப்பார்கள். சிலருடைய விடுகளில் போர்த்தேங்காய் மரமென்றே வளர்ப்பார்கள். தேங்காய் அடிக்கும் போட்டியில் தேங்காயை விடுபவர் வைரம்கூடிய பாகம் மேல்நிற்கத் தக்கதாக இலாகவமாக விடுவார். அடிப்பவரும் தனது தேங்காய் விடுதேங்காயை உடையும்செய்யும் விதத்தில் முழுப்பலத்தையும் தனது கைக்கு வருவித்துத் தேங்காயால் இழுக்கி அடிப்பார். அடிக்கப்படும் தேங்காய் எத்தனை தேங்காய்களின் அடியைத் தாங்கி அவற்றை உடையும் வண்ணம் செய்கின்றதோ அதுகொண்டே வெற்றி நிச்சயிக்கப்படும்.

வருடப்பிறப்பிலால் மருத்துவீர் கலைக்கு
வைத்து ஆடவரும் மகளிரும் நீராடிப் புதுப்புறு

ஆடைகள் அணிந்து, ஆலயவழிபாடுசெய்து, தத்தம் உறவினர் இல்லங்களுக்குச் செல்வர். வீட்டில் சூரியனுக்கோ கோவிலில் விநாயகருக்கோ பொங்குவர். பால்பொங்கி வடக்கு அல்லது கிழக்குத் திசையில் திரளாய் விழுவதை நல்ல சகுனமாக எண்ணுவர். உறவினர் வீடுகளிற் பலகாரங்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கும். கைவிசேஷமும் கொடுப்பர். அந்தக்காலம் வீட்டுக்கு வந்தோரை வரவேற்று முதலில் வெற்றிலை சீவல் கொடுப்பர். பலவகை வெடிகளும் கொழுத்துவர்.

முன்னைய இளைஞர்கள் கல்வெடி சுற்றி வெடிக்கச் செய்வர். நிலமதிரப் பெருஞ்சத்தம் செய்து வெடிப்பதைச் சிறந்த வெடி எனப் பாராட்டுவர். வைகாசி விசாகம், ஆணி உத்தரம், ஆடிச் செவ்வாய், ஆவணி: ஞாயிறு இவற்றைப் புண்ணிய காலங்களாகக் கொள்வர். புரட்டாதி நவராத்திரி நாள்களில் சிலருடைய வீடுகளில் கவாமியைக் கொலுவைத்துப் பல்வேறு அலங்காரங்கள் செய்து, பலகாரங்கள், பழவகைகள் பண்டக்குப் பாடிப் பக்திபண்ணி விழா எடுப்பர். ஐப்பசிக் கந்தசஷ்டி விரத நாள்களில் பலர் காப்புக் கட்டி, தர்ப்பை அணிந்து உபவாசம் இருப்பார்கள். சிலர் ஒருநேர உணவுகொண்டு விரதமிருப்பர். கார்த்திகை மாதத்துத் திங்கட்சிமூமை, ஐப்பசிமாத வெள்ளிக் கிழமை என்பனவற்றைச் சிறந்த விரதநாள்களாகக் கொள்ளுவர்.

மார்கழித் திருவெம்பாவை பத்துத் தினங்களும் அதிகாலையில் நீராடி, உதயத்தின்முண் நடைபெறும் பூசை கும்பிடக் கோயில்களுக்குப் போவர். திருப்பள்ளி யெழுச்சி, திருவெம்பாவை பாடுவர். நேர்த்திசெய்து சிதம்பரம்போய் வழிபட அந்நாளில் எல்லா வசதியும் இருந்தது.

சிவராத்திரி நாடகம்:

மாசிச் சிவராத்திரி விரதகாலத்தில் நாடகமேடை அமைத்து நாடகமாடுவார்கள். முன்னாளில் நாடக

மேடைகளில் வேஷம்போட்டு நடித்தனர். உதாரணமாக ஜீயர், அனுமான், கிழவன், காளி, இயமன், வேடன் என்பன. இவ்வாறு வேடம்போட்டவர்களின் இயற்பெயர் மறைந்து வேடப்பெயரே நிலைத்ததும் உண்டு. சுத்துமேடை எல்லாப் பக்கமும் திறந்தவெளி யாக வட்டவடிவமாக அமைக்கப்படும். இராம நாடகம், பூத்தகம்பி விலாசம், விசவாமித்திர நாடகம், தரும நாடகம் என்ற நாடகங்கள் இரவு 8 மணிக்குத் தொடங்கினால் விடியும் வரையும் நடக்கும். இராசா வருதல், மந்திரி வருதல், கட்டியங்காரன் வருதல், இராணி வருகை முதலானவையெல்லாம் பெரிய அதிர்வுகள், ஆடல்கள், பாடல்கள், அலங்காரங்களுடன் நடைபெறும். கடினமான தேகப்பபிற்சியாகவும் அவை யிருக்கும். அண்ணாவிமார், பக்கப்பாட்டுக்காரர் பக்கவாத்தியம் முழங்குவோர் அனைவரும் தொண்டை கிழியப் பாடுவர். பெற்றோமாக்ஸ் வெளிச்சத்துடன் தீவடிப் பந்தங்களும் ஒளிசெய்யும்.

அன்ன ஊஞ்சல் ஆட்டம்:

சிவராத்திரிப் பகல்வேளையிலும், அடுத்தநாட்பகலிலும் அன்ன ஊஞ்சல் ஆட்டம் நடைபெறும். பெரிய வேப்பமரக் கொப்பில் நான்கு வடக்கியிறுகள் தொடுத்து கீழே பலகை வைத்து மாட்டுவர். அந்தச் சதுரப் பலகையில் இரண்டுபேர் ஆளை ஆள் பிடித்துக் கொண்டு இருந்து பாடுவர். எதிரெதிராக இருவர் நின்றுகொண்டு ஊஞ்சலை உதைத்து ஆடி எழுப்புவர். ஊஞ்சற் பலகையின்கீழ் கயிறொன்று தூங்கும். நிலத்தில் ஊஞ்சல் ஆடும் திசையிலும் இரண்டுபேர் எதிரெதிராக நிற்பார்கள். அவர்கள் அந்தக் கயிற்றிற் பிடித்து விசையோடு ஆடும்படி இழுப்பார்கள். இருந்து பாடு வோர், உதைந்து பாடுவோர், கயிறு இழுத்து ஆட்டிப் பாடுவோர் ஆகிய அனைவரதும் ஒன்றுபட்ட பாடலிசையும் கேட்போர்க்கு எழுச்சியைக் கொடுக்கும். அன்ன ஊஞ்சல் ஆட்டம் நடக்கும் வேளையில், மாலையில்

தயிர்முட்டி அடியும் தொடங்கும். தயிர்முட்டிகள், பால்முட்டிகள், மோர்முட்டிகளுடன் வடைமாலைகள், வாழைப்பழச்சீப்புகள், முடியுள்ள தேங்காய்களும் மாலைகளும் நுகம்போன்ற தடியில் வரிசையாகக் கட்டப்படும். அந்த நுகத்துக்கு மேற்பாகத்தில் திருவாசிவடிவிற்பலவித மாலைகளும் சாத்துப்படிபோலக் கட்டப்படும். நுகம் போன்ற தடியின் இரண்டு அந்தங்களிலும் தொடுத்துப் பலமான நூற்கியிறு மேலேறக் கட்டப்பட்டு நிலை கொண்ட கப்பிக்கு ஊடாக நீண்டுசெல்லும். விசவத் தனை முருகன் கோவிலில் இருந்து மேளவாத்தியங்களுடன் இரண்டு இளம் வீரர்கள் கொடுக்குக்கட்டி, உத்தரீயம் மாட்டிக் கையிற் கோல்கொண்டு மாலை சங்கிலிகள் அணிந்து, தலைப்பாகை சூடி அலங்காரமாகத் தயிர்முட்டிப்படலுக்கு முன்னாக வருவர். படலைத்தொடுத்த கயிறு கப்பிக்குள் மாட்டிய கயிற் றுடன் தொடுக்கப்படும். பின்னர் கட்டளை பிறந்ததும் வீரர்கள் தங்கள் கைகளிலுள்ள கோல்களை அழகாகச் சமூற்றிக்கொண்டும் நடனமாடிக்கொண்டும் படலிலே தூங்கும் முட்டிகளில் அடிக்கத் தந்திரமாக முயலுவர். படலின் கயிறு பிடிப்பவர் அவர்கள் அடிக்குப் படல் அகப்படாத வகையில் மேலும் கீழும் வர இழுப்பர். மாறிமாறிப் பல இளைஞர்கள் கோல் சமூற்றி அடிப்பர். முட்டிகள், தேங்காய்கள், வடைகள், வாழைப்பழங்கள் பலவும் உடைந்தும் சிதறியும் முடிந்தபின் மக்கள் கரகோஷம் செய்து மகிழ்வர்.

இந்தத் தயிர்முட்டி அடிக்கும் கலை சென்ற 20 வருடங்களாக நடைபெறவில்லை. நாடகக்கொட்டகை களும் அமைக்கப்பட்டு நாடகம் நடப்பதில்லை. அவற்றின் இடத்தை இன்று பேசும்படம், தொலைக்காட்சி என்பன பிடித்துவிட்டன. கடந்த 3 வருடங்களாக அம்பாள் கலைமன்றத்தினர் விசவத்துளை வீதியில் தயிர்முட்டி அடித்து வருகின்றனர்.

காவடியாட்டம்

அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த பெற்றோருக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளைக் காவடியாட்டத்துக்கு நேர்த்தி செய்து, வீரர்கள் என்று அந்தப் பிள்ளைகள் புகழ் பெறுவது சிறந்த பேறாகக் கருதப்பட்டது. இளைஞர் களேயன்றி வளர்ந்தவர்களும் கூத்துக்காவடியாடிய துண்டு. பரிகாரி பொன்னையா என்பவர் முன்னாளில் கூத்துக்காவடி பயிற்றுகின்ற அண்ணாவியாக இருந்து அனேகம்பேரை ஆட்டியவர். பக்கப்பாட்டுப் பாடுவோர். ஆர்மோனியம் வாசிப்போர், மத்தளம் கொட்டுவோர் எனப் பலர் கூடிப்பாட, நிலமதிர ஆட்டம் நடக்கும். இலயம், சுதி, தாளம் பிச்காமல் தனித்தும் இருவர் சேர்ந்தும் ஆடும் ஆட்டத்தைக்காண மக்கள் கூட்டம் திரஞ்சும். காவடிக் கூத்தாடுபவர்கள் அழகான பட்டுடேத்திக் கொடுக்குக்கட்டி, தங்கமாலை ழுமாலை அணிந்து கெம்பீரமாகத் துரிதத்துடன் ஆடுவர். இன்று பறவைக் காவடி, தூக்குக் காவடி என விதம்விதமான காவடிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

வயதுவந்தவர்களும் நேர்த்தி செய்தபடி காவடி யிற் பால் கொண்டு போவர். சிலர் செடில்குத்தி, வாயில் வேல்வைத்து, முன்ஞுமிதியடியில் நடந்துபோவர். பெண்கள் “வேலும்மயிலும் வேலாயுதமும்”, “வேல்முருகனுக்கு அரோகரா”, “ஓம்முருகா ஓம்முருகா” என பக்திக் கோஷங்களை முழங்குவர். சிலர் உருக்கொண்டு சண்ணதமாடுவதுமுண்டு.

முன்னாளில் பரிகாரி பொன்னையா, வடலி யடைப்புத் தம்பையா, அண்ணாவி கந்தர் என்போர் பயிற்றிய காவடியாட்டம் பின்னாளில் பொன்னையரின் மகன் வெற்றியடையார் சிலருக்குப் பயிற்றி ஆடச்செய்துள்ளார். கிருஷ்ணதுரை, குமரகுருமூர்த்தி போன்றோர் நாடக அரங்குப் பயிற்சியும் செய்துவருகின்றமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

கோலாட்டம்

ஆண்பிள்ளைகள் மட்டுமன்றிப் பெண்பிள்ளைகளும் கோலாட்டக் கலையில் தேர்ச்சிபெற்று வருகின்றனர். கோலாட்டம் அடித்துச் சங்கிலி பின்னுதல், துலாக்கொடி பின்னுதல் என்பனவும் நடப்பதுண்டு.

“சங்கினம் தவழும் பொய்கைத் தடம்பனை
 குழாநின்ற
 பொங்குநற் புகறா ணைக்குள் பொருந்திய குழகற்
 போற்றி
 இங்குயாம் உண்டு டுத்து எஞ்சிய பொருள்சே
 மிக்கச்
 சங்கையாய்த் திறவு கோற்குச் சங்கிலி பின்னு
 வோமே”

என்னும் இந்த விருத்தம் கோலாட்டம் அடிக்கும் பிள்ளைகள் சங்கிலி யின்னத்தொடங்குமுன் ஏக்காஜத் திற் பாடுவதாகும்.

கும்மி

இஃது இளம்பெண்கள் ஆடும் ஆட்டம். இது கையினாலும், கோல்கொண்டும், பூச்செண்டுகள் தாங்கி யும் ஆடப்படும்.

கல்வி

திண்ணைப் பள்ளிகள்: அந்தக் காலத்தில் இந்தச் சூழலில் உயர்கல்வி பெறத்தக்க வாய்ப்புக்கள் இருக்கவில்லை. முஸ்லையாகக் கற்றுத் தராதரம் பெற்ற ஆசிரியர்களும் இருந்ததாக அறியமுடியவில்லை. அயலில் செட்டிக்குறிச்சியில் வாழ்ந்த அப்பாப்பிள்ளைச் சட்டம்பி யாரிடமே இங்குள்ள சிலர் போய் படித்தனர். சட்டம்பி யாரின் வீட்டுக் தாழ்வாரத்தில் நீண்ட உயர்ந்த திண்ணை இருந்தது. மண்ணினாலாகிய அந்தத் திண்ணை சாணியால் மெழுப்பாட்டு, அழுத்தம் செப்பம் உடைய தாயிருக்கும். அந்த வெறுந்திண்ணையிலோ, அதிற்

பாய் விரித்தோ இருந்து மாணவர் பாடங்கேட்பர். நளவெண்பா, பாரதம், சூடாமணி, நிகண்டு, இராமாயணம், கந்தபுராணம் போன்ற நூல்கள் படிப்பிக்கப் படும். அப்பாப்பிள்ளைச் சட்டம்பியாருடைய மைத்து னர் வடகோவைச் சபாபதி நாவலர் சட்டம்பியாரும், சபாபதி நாவலரும் தமக்குள் மாற்றுச் சம்பந்தம் செய் தவர்கள். அதனால் சபாபதி நாவலர் செட்டிக்குறிச் சிக்கு அடிக்கடி வந்து தங்குவதுண்டு. சட்டம்பியாரிடம் படிக்கச் சென்றவர்கள் சபாபதி நாவலரிடமும் படித் திருப்பர். அவர்களின் வேண்டுதலை ஏற்று சபாபதி நாவலர் வழக்கம்பரை அம்மன் கோவிலின் கிழக்கு வீதியில் ஒரு கைவப் பாடசாலை கட்டுவித்தார். ஊர் மக்களின் உதவியுடன் அவர்கட்டிய அந்தப் பாடசாலை ‘‘மேலைநாட்டுச் கைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை’’ என்னும் பெயருடன் சிலமாதங்கள் நடைபெற்றது. சபாபதி நாவலர் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்றாராக, இங்கே சோனாவாரிப் பெருவெள்ளமும், சூறாவாரிப் பேய்க் காற்றும் ஏற்பட்டு, அந்தப் பாடசாலை சரிந்து வீழ்ந்தது.

அதனைப் பிடுங்கிக் கொண்டுபோய் அம்பலவாணர் ஆறுமுகம் என்ற ஆசிரியர் தமது வீட்டுக்கு அயலா யிருந்த கணபதியார் அம்பலவாணர் என்பவரின் வளவிற் கட்டி நடத்தினார். அந்தப் பாடசாலையில் ஆறுமுகம் அவர்களின் மருமகன் விசுவலிங்கம் என்ற வைத்தியரும், அப்பாப்பிள்ளைச் சட்டம்பியாரின் இளையமகன் சிவகுரு நாதனும் சிறிது காலம் படிப்பித்தனர். அவர்கள் இரு வரும் மலாய் நாட்டுக்குச் செல்ல ஆறுமுகச் சட்டம்பி யாரும் காலமானார். அந்த அளவில் அப்பாடசாலை இயங்காது நின்றது.

இதே காலப்பகுதியில் விநாசித்தப்பி என்னும் ஆசிரியர் தமது வளவில் பாதிரிமாரைக் கொண்டு ஒரு பாடசாலை கட்டுவித்தார். அவரும் சுழிபுரம் அருணா சலப்புலவரும் அந்தப் பாடசாலையிற் படிப்பித்தார்கள். அப்பாடசாலையிற் படிப்பித்த ஆசிரியர்கள், வீட்டில்

சைவக்கோலத்துடன் விளங்குவார்கள்; பாடசாலைக்கு வரும்வழியில் நெற்றி விழுதியை அழித்துவிட்டு வருவார். கள். படிக்கும் பிள்ளைகளும் பாடசாலைக்குப் பாதிரி மார் வரும் நாட்களில் ஆசிரியரின் கட்டளைப்படி நெற்றிவிழுதியை அழித்து விடவேண்டும். இப்படியான கபடநடிப்புள்ள படிப்பு அது.

விநாசித்தம்பிச் சட்டம்பியாரோடு அவருடைய பாடசாலையிற் படிப்பித்தவர் அருணாசலப் புலவர், அவர் பள்ளுப்பாட்டு, கள்ளுப்பாட்டு, பிள்ளைத்தமிழ், பறாளையேசல் போன்ற சில நூல்களைப் பாடியவர். இன்று பறாளையேசல் மட்டும் முழுமையாகக் கிடைக்கக்கூடியதாயுள்ளது. கள்ளுப்பாட்டில் ஒன்று பின்வருமாறு:

“கள்ளரக் கபின்வென் பிறண்டிசா ராயமொடு
கஞ்சா எனப்பகர்ந்த
கடிதான மதுவுண்டு குடிகார ராகிக்
களிக்கும் சிநேகிதர்களே
பள்ளுநள மோடெளிய பறையர்கள் குடிக்கும்
பரம்பறைய தானமதுவைப்
பலசாதி யாரெலாம் வரிசையாய்க் கூடியொரு
பச்சைஒலைப் பிழாவில்
தள்ளுநரை ஊதியொரு வன்வார்க்க மற்றவன்
எறும்பொம் தனைக்கடித்து
தக்ககவை யென்றொருவன் உட்கொள்ள மற்றவன்
தன்கைப் பிழாவை வாங்கி
உள்ளங் களித்தெச்சில் என்றுபா ராமலுண்
டொருவரோ டொருவர் வைதே
உன்னையறி வேனென் றுரைத்துப் பிதற்றியே
உருஞ்வார் புரஞ்வாரே”.

விநாசித்தம்பிச் சட்டம்பியார் இறந்தபின் அந்தப் பாடசாலையைப் பாதிரிமார் சழிபுரத்திற் கொண்டு போய்க் கட்டினார்கள். அதுவே இன்று சழிபுரம் கிழக்கு அமெரிக்கன் மின்ன் பாடசாலை என்ற பெயரில் விளங்குவதாகும். அந்தப் பாடசாலையில் நான் 1922-ம்

ஆண்டில் அரிவரி வகுப்பிற் சேர்ந்து படித்தேன். அந்த நாளில் காரைநகரைச் சேர்ந்த சண்முகம் என்பவர் தலைமையாசிரியராய் இருந்தார். சழிபுரத்தைச் சேர்ந்த வைத்தியலிங்கமும், முத்ததம்பியும் வேறு இருவரும் உதவியாசிரியராக இருந்தனர். எல்லா ஆசிரியர்களும் பாடசாலை நேரத்தில் குனிய - வெறுமையான நெற்றி யுடனே காணப்பட்டனர். பாதிரிமார் சிழமையில் ஒரு நாளைக்குப் பாடசாலைக்கு வருவர். தங்கள் சமயத் தைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்வார்கள். அங்கே படித் தவர்களுக்குச் சௌகர்யத்தைப் பற்றியோ, முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமசிவனைப் பற்றியோ, புண்ணியபாவங்களைப் பற்றியோ எதுவும் போதிக்கப்படுவதில்லை.

விக்ரோறியாக் கல்லூரி உதயம்

இந்த நிலையிலே 1876-ம் ஆண்டிலே சழிபுரத்திலே உத்தியோக மொழியாகிய ஆங்கிலம் படிப்பிக்க கணகரத்தின முதலியார் அவர்கள் விக்ரோறியாக் கல்லூரி யைத் தாபித்து நடத்தினார். அவருக்குப்பின் அதனை அவர் மகன் மனேச்சர் தெஸ்லப்பா நடத்தினார். அந்தக் கல்லூரியில் முதலில் சிமோஸ் என்ற வெள்ளைக்காரர் அதிபராக இருந்தார்.

அவருக்குப்பின் 1912-ம் ஆண்டளவில் சௌகர்யம் பெற்றார் சிவபாதசந்தரனார் அதிபரானார். அப்போது இங்குள்ள பெற்றார் தங்கள் பிள்ளைகளும் ஆங்கிலம் கற்று வசதியாக வாழுவேண்டும் என்ற ஆசையால் அக் கல்லூரியில் அவர்களைச் சேர்த்தனர். பிள்ளைகள் 6, 7, 8, சீனியர் வகுப்புக்களிற் படித்துத் தராதரப்பத்திரம் பெற்றார்கள். அவர்கள் பின்னர் மலாய் நாட்டிற்குச் சென்று, தங்கள் கல்வித் தரத்துக்கு ஏற்ற உத்தியோகம் பெற்று உழைத்தார்கள். உழைத்து இங்குள்ள பெற்றோர், உடன்பிறந்தார், உறவினர் பலருக்கும் உதவி புரிந்தனர். அவ்விதமாக அங்குசென்று உத்தியோகம் பார்த்தவர்களில் ஒருவர் தில்லையம்பலம் முருகேக்

கந்தையா என்பவர். சைவப் பெரியாருடைய போதனை களையும் இலட்சியங்களையும் ஏற்றுக்கொண்ட உத்தம சீழூன் அவர். சைவப்பிள்ளைகள் சைவச்சூழலில் சைவ ஆசிரியர்களாற் கற்பிக்கப்பட்டாலே சைவமும் தமிழும் மேன்மையடையும்; கல்வியின் பயன் கடவுளை அடை தல் என்ற பேறும் சித்திக்கும் என்பதை நன்கு உணர்ந்தார். அப்போது ஊர்கள்தோறும் சைவப்பாடசாலைகள் கட்ட வேண்டுமென்ற எழுச்சி தோன்றியிருந்தது. பண்ணாகத்திலும் சைவப் பாடசாலையொன்று கட்ட வேண்டுமென்ற உறுதியான எண்ணம் திரு. கந்தையா அவர்களின் உள்ளத்தில் முளைகொண்டது மலாய் நாட்டில் அப்போது உத்தியோகம் வகித்த பண்ணாக வாசிகளுக்கு அழைப்பு அனுப்பி ஒரு கூட்டம் நடத்தி னார். அந்தக் கூட்டத்தில் தமது நோக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார். எல்லோரும் அவரைப் பாராட்டி, அந்த நோக்கத்துக்கு உதவிசெய்ய ஏகமணதாக வாக்களித் தனர். அந்தக் கூட்டத்திலே மலாயா வித்தியா சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அதன் செயலாளர் திரு. தி. மு. கந்தையா.

மெய்கண்டான் உதயம்

1925ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியிலே அவர் ஊருக்கு வந்தார். வந்து தமது நண்பர்களையும் பெரியோர்களையும் அழைத்துப் பாடசாலை கட்டவேண்டுமென்ற தமது உறுதிப்பாட்டைத் தெரிவித்தார். கப்புகள், மரங்கள், கிடுகுகள் வீடுவீடாகச் சென்று சேகரித்தார். தமக்கு உரித்தான் நிலத்திலே 60 அடி நீளம் 20 அடி அகலங்கொண்ட கட்டிடம் அமைத்து, மண்சுவர் கட்டிச் செம்மை செய்தார். தமது குருவாகிய சிவபாதசுந்தரானாரின் ஆலோசனைப்படி மலாயா வித்தியா சங்கத்தினரின் சம்மதம் பெற்று மெய்கண்டான் பாடசாலை எனப் பெயர் குட்டினார். சுழிபுரம் கிழக்கு அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையிற் படித்த பண்ணாகத்துப் பிள்ளைகளின் பெற்றாரைக் கண்டு அவர்கள்மூலம் அப்பிள்ளைகளின்

பாடசாலை விடுகைப் பத்திரங்களைப் பெற்றார். 4-9-1925 விஜயதாமி நாளில் பாடசாலை தொடங்குவதென்று ஏற்பாடாயிற்று. பாடசாலைக்குத் தகுதி வாய்ந்த தலைமையாசிரியரைப் பெறவேண்டும். கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி அதிபர் பெரன்னையாவைக்கண்டு கேட்டார். கரணவாயைச் சேர்ந்த இளைஞரான திரு. வே. முருகேசு என்பவரை அதிபர் சிபார்சு செய்ய, அவரை அழைத்து வந்தார். பெரியோர் பலரின் சமூகத்தில் விஜயதசமி நாளில், புதிதாக ஏடுதொடக்கும் பிள்ளைகள் 9 பேர், மிழன் பாடசாலையிலிருந்து வந்த 56 பேருடன் மொத்தம் 65 பிள்ளைகள் அன்று சேர்ந்தனர். உதவியாசிரியர்களாக திரு. அ. ஆசைப்பிள்ளை, திருமதி ஆ. சின்னாச்சிப் பிள்ளை, திரு. வ. சுப்பிரமணியம் என்போர் வந்தனர். மூன்றாம் வகுப்பு வரையுமே அப்போது இருந்தது. நான் மூன்றாம் வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்டேன். அடுத்த அடுத்த ஆண்டுகளில் 4-ம், 5-ம், 6-ம் வகுப்புகளும் உதயமாயின. தொடக்கத்தில் பிள்ளைகள் நிலத்தில் பாயிலிருந்தே படித்தனர்.

தாபகர் திரு. கந்தையா அவர்கள் மெய்கண்டான் நிர்வாகத்தைத் திரு. மாதவர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்து, திருமணம் புரிந்துகொண்டு மலாய் நாட்டுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து பணம் திரட்டிப் பாடசாலைத் தள பாடங்கள் வாங்கவும் ஆசிரியரின் சம்பளம் கொடுக்கவுமென ஒருதொகைப்பணம் திரு. மாதவருக்கு அனுப்பினார்.

அரசினர் உதவி நன்கொடை பெறுவதற்காகப் பாடசாலை பின்பு சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1926 சித்திரையில் அரசினர் பரீட்சை நடத்தி, மாணவரின் கல்வித்திறமையைக் கண்டு உதவி நன்கொடை பெறச் சிபார்சு செய்தனர். அப்போது அரசினர் நடத்திய பரீட்சையில் சித்தி 70%.

1927ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்தில் அரசினர் நடத்திய பரீட்சையில் 85% சித்திபெற்று இந்த வட்டா

ரத்தில் திறமான படிப்புள்ள பாடசாலையென்று புகழ்பெற்றது. 1927 ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் ஊருக்கு வந்த தாபகர் கந்தையா நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். வைகாசி மாதத்தில் அவர் சிவபதம் அடைந்தார். அவர் வந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டது. மெய்கண்டான் உருவாகி விட்டதன்றோ!

இப்பாடசாலை சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமைக்குட்பட்டிருந்தாலும் மலாயா வித்தியா சங்கத் தினரின் விருப்பப்படியே நிர்வாகம், ஆசிரிய நியமனம் இருந்தன. மலாயா வித்தியா சங்கம் பின்பு பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலைப் பரிபாலனையெனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றுத் திறம்பட இயங்கியது.

பாடசாலைக்கு நிதி சேகரித்தல்

‘‘கன்னித் திங்கள் வருகிறதம்மா
கருத்துடன் நவராத் திரிக்கு
கலைமக எம்மன் பூசைகள் செய்யக்
காச பணம் வேண்டும் வேண்டும்
பொன்னைப் போலே நிறமுள கனியும்
பூமடை காய்மடையும்
புனிதா ரம்பம் இளநீர் புட்பம்
புனுகுசவ் வாதுடனே
வன்னைப் பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளைகள்
மாதா மணதோறும்
வாங்கும் பணங்கள் அரிசியுங் கொண்டு
வந்திடு பூசைக்கு
அன்னைப் பரிமள குங்கும அமிர்த
அழகிய மெய்யாளே
தேவி விரதம் ஒன்பது நாளும்
திருநவ ராத்திரியாம்
வாசற் படியில் தாழது பூட்டு
வளவில் நாய்கட்டு
ஆசிரியர் கூவித்தனை
அன்பாயீந்து ஆதரவாக அனுப்பிவிடும்’’

என்று பிள்ளைகள் பாடுவார்கள், ஆடுவார்கள், பாடிக் கோலாட்டம் அடித்துச் சங்கிலி துலாக்கோல் உறிபின்னி மகிழ்விப்பார்கள். வீட்டுக்காரப் பெற்றோர் எல்லோ ருக்கும் கடலை, வடை, மோதகம், வாழைப்பழம், குளிர்பானம் நிறையக் கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். தலைமையாசிரியரிடம் பணம் கொடுப்பார்கள்.

1930-ஆம் ஆண்டில் புதுக்கட்டிடப் பிரவேசம் கோலாகலமாக மங்கல வாத்திய முழக்கத்துடன் பெரியோர் பலரின் ஆசியுரைகள் மாணவரின் கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் இனிதே நிறைவேறியது. அந்த ஆண்டிலே எட்டாம் (J.S.C) வகுப்பும் வைத்து நடத்த அரசினர் அனுமதி கிடைத்தது. மாணவர் தொகையும் ஆசிரியர் தொகையும் கூடியது.

1933 சித்திரையில் அரசினர் பாடசாலை ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்ததனால் தலைமையாசிரியர் வே. முருகேச சேவையில் நின்றும் விலக, கரவெட்டியூர் திரு. க. சிற்றம்பலம் தலைமையாசிரியராக வந்தார்.

திரு. சிற்றம்பலம் தமிழிற் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். புராணங்களுக்குப் பயன் கூறுவார். கவிதைகளும் பாடுவார். அயலில் வாழ்ந்த சைவச் சிதம்பரநாதர் வீட்டில் உணவு ஒழுங்கு செய்து, பாடசாலையிலேயே தங்குவார். கரவெட்டியூர் மக்கள் அவரைப் பண்ணாகம் பண்டிதரென்றே அழைப்பார்கள் என்று அவருடைய ஒரே மகளான திருமதி மகேசவரி வேலுப்பிள்ளை திருக்கோணமலையில் நான் சந்தித்தபோது என்னிடம் கூறினார். அந்தக் காலத்தில் 4 தசாப்தங்களின் முன் இங்குள் பாடசாலைகள் பலவற்றிலும் வடமராட்சி யைச் சேர்ந்த தமிழாசிரியர்களே கூடுதலாகப் படிப்பித் தவர்கள். இந்தச் சூழலில் படிப்பித்த அவர்களிற் சிலர் தங்குமிடத்தை மெய்கண்டான் பாடசாலையாகவும், உணவு உண்ணுமிடத்தைச் சைவச் சிதம்பரநாதரின் இல்லமாகவும் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர்

இடமாற்றம் பெற்று வேற்றூருக்குப் போனவேளையில் சிதம்பரநாதரின் உணவைப் பாராட்டிப் பின்வரும் பாட்டினைப் பாடியுள்ளார்:

“சீலச் சிதம்பர நாதரின் சோறுகறி
ஞாலமிதில் வேறெங்கே நானுண்பேன் - சாலப்
பெரியார் இவர்பலவாம் பேறுகளும் பெற்றுத்
திருவாழ்வு வாழ்க சிறந்து.”

திரு. சிற்றம்பஸம் சைவ ஆசாரம், நியம அனுட்டானம் உடையவர். என்போன்ற மாணவர்கள் பலர் அவரைக் குருவாகப் போற்றினர். அவர் காலத்தில் மெய்கண்டான் உயர்தர சிரேட்ட பாடசாலையாகி க.பொ.த.சா.வகுப்பு வைத்து நடத்த அனுமதி பெற்றது. 1937இல் முதன்முதலாக இங்கு படித்து க.பொ.த.சா.பரிட்சையெடுத்து, நா. கதிரவேலு, வீ. கதிரவேலு, அ. ஆறுமுகம், அ. எதிர்வீரசிங்கம், ச. அரியரத்தினம் என்போர் சித்தியடைந்தனர்.

திரு. சிற்றம்பஸம் 1941இல் மாற்றம் பெற அவருடைய இடத்தை வழலாய் வீ. கணபதிப்பிள்ளை ஏற்றார். அவரும் 1947இல் ஓய்வுதியம் பெற புன்னாலைக் கட்டுவன் திரு. பொ. பொன்னம்பஸம் தலைமையாகியிராணார். திரு பொன்னம்பஸத்தின் சேவை 9 மாதங்களே கிடைத்தது. 1945 தை மாதத்தில் திரு. செ. சிற்றநிவாசன் தலைமையாகியிராணார்.

அதிபர் சிற்றநிவாசன்

சிற்றநிவாசன் காலத்தில் பாடசாலை 3 பரப்பு நிலத்துள் அடங்கியதாய்ப் பெரிய மண்டபத்தின் இரு புறமும் தொடுத்துச் கட்டப்பட்டு இருந்தது. திரு.பே. வபித்தியலிங்கம், திரு. க. கந்தசாமி என்போர் தமக்கு உரித்தாயிருந்த நிலத்தில் 3 பரப்பைத் தரும சாதனமாக உதவினர். அவர்களுதவிய நிலத்துக்கு முன்னாக ஒரு

பரப்பு நிலம் அரசினருக்கு உரியதாயிருந்தது. அதுவும் பாடசாலைக்குச் சேரப் பாடசாலை நிலத்தின் விஸ் தீரணம் 7 பரப்பு ஆகியது.

பாடசாலை ஆசிரியர்களின் கொடையாகக் கிழக் குப் பக்கத்தில் ஒரு கட்டிடம் 1946இல் அமைக்கப் பட்டது. 1949இல் மேற்குப் பக்கத்திலும் ஒரு மண்டபம் அரசினர் நிதிகொண்டு கட்டப்பட்டது. திரு. ச. சம் பந்தழரத்தி அவர்கள் ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக 1934 - 1941 வரை இருந்தார். அவர் 1950இல் கிழக் குப்புறத்தில் பாலர் களரியாக விளங்க ஒரு மண்டபம் அமைத்து உதவினார்.

சிறந்த ஆனுமையும் ஆற்றலும் வாய்ந்த அதிபர் சிறீநிவாசன் 1950இல் பாடசாலையில் வெள்ளி விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்துவித்தார்.

மெய்கண்டான் வெள்ளி விழா

மெய்கண்டான் உதயமாகி 25 ஆண்டுகள் 1950 இல் நிறைவுறுவதற்கு முன்னாகப் பாடசாலைப் பிரதான மண்டப முகப்பில் தாபகர் உருவப்படத்தக்கு இருபுறங்களிலும் நால்வர், நாவலர், காந்தியடிகள், நேருஜி, பாரதியார், நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம்பிள்ளை, இராஜாஜி, திருவள்ளுவர் போன்றோரின் திருவுருவப் படங்களை அழகுற அமைப்பித்தபின், பழைய மாணவர் சங்கத்தை அங்கூராப்பனான் செய்து தொழிற்பட வைத்த அதிபர் சிறீநிவாசன் கலைநிகழ்ச்சிகள், போட்டிகள் யாவற்றையும் ஒழுங்கு செய்தார். அனைவருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்று 10, 11 - 10 - 1950 இல் இரண்டு நாள்களாக விழா நடக்க வைத்தார். அக்காலம் கல்வி மந்துரியாயிருந்த திரு. க. கணகரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் வெள்ளி விழா மிகச் சிறப்பாக நடை பெற்றது.

மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயமாதல்

1962ஆம் ஆண்டில் அரசினர் உதவி நன்கொடை பெற்று நடந்த பாடசாலைகள் எல்லாம் அரசினர் பாடசாலைகளாயின். அந்த வேளையில் ஆற்றலும், ஆளுமையும் மிக்கவராகிய அதிபர் சிறீநிவாசன் கல்வித் திணைக்களத்தில் தமக்குள்ள செல்வாக்கைப் பயன் படுத்திப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அ. அமிர்த விங்கம் அவர்கள் மூலம் மெய்கண்டானை மகாவித்தி யாலய அந்தஸ்துப் பெறச்செய்தார். சிறீநிவாசன் அவர்களின் பதவிக்காலம் மெய்கண்டானின் பொற்காலம் ஆகும்.

ஆசிரியர் 55 வயதில் ஓய்வுதியம்

அனைத்து அரசினர் ஊழியர்களும் 55 வயதில் கட்டாயமாக ஓய்வுதியம் பெறவேண்டுமென்ற சட்டம் 1969இல் நடைமுறைக்கு வந்தது காரணமாக, 58 வயதடைந்த அதிபர் சிறீநிவாசன், 57 வயதடைந்த உதவியாசிரியர் அ. எதிர்வீரசிங்கம், 56 வயதடைந்த பிரதியதிபர் இ. அப்பாத்துரை மூவரும் 1970ஆம் ஆண்டில் ஓய்வுதியம் பெறலாயினர். அப்போது அதிபர் பதவியைப் பெற்ற திருமதி பரிமளம் சிவானந்தராசன் தலைமையில் அவர்கள் மூவருக்கும் பிரிவுபசார விழா யிக்க சிறப்பாக நடைபெற்றது. மெய்கண்டான் சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்பெற்றது.

பின்வந்த அதிபர்களின் சேவை

அதிபர் திருமதி பரிமளத்தின் சேவை 4 மாதங்களின் பின் நின்றுவிட, திரு. வ. இராசகந்தரம் அதிபரானார். அவருடைய காலத்தில் 56 வயதடைந்த உதவியாசிரியர் இ. ஆறுமுகம் ஓய்வுதியம் பெற்றார். அடுத்த ஆண்டில் நான் ஓய்வுதியம் பெற்றேன்.

1974இல் திரு. வ. இராசசுந்தரம் மாற்றம்பெற திரு. வ. ஆறுமுகராச அதிபர் பதவியை ஏற்றார். அவருக்குப்பின் திரு. மு. நவரத்தினம் அதிபரானார். 1979 இல் திரு. ஆ. சௌவத்துரை அதிபராகி 2½ வருடங்கள் சேவைபுரிந்து ஒய்யுதியம் பெற்றார்.

1982இல் இவ்வித்தியாலயப் பழையமாணவரான திரு. ப. சிவநூனகுப்பிரமணியம் அதிபர் பொறுப்பை யேற்றதும் வித்தியாலய அபிவிருத்திச் சங்கத்தை அணைத்து நன்றாகத் தொழிற்பட்டார். பல ஆண்டு காலம் சீமெந்துச் சாந்துபூசி வெள்ளையடிக்கப்படாது கிடந்த சுவர்கள், கதவுகள், இரும்பு வலைகள் என்ப வற்றை அஸ்பர் சி. கணக்நாயகம் அவர்களின் செலவில் தூய்மையும் ஒளியும் வலுவும் பெறச்செய்தார்.

நெசவுசாலையில் செய்முறைப் பயிற்சிக்கு வசதி யில்லாத குறையை பொறியியலாளர் செ. பரமானந்தம் அவர்களையண்டி விளங்கவைத்து, கிழக்குப்பக்க நடு மண்டபத்து 2 வகுப்பறைகளை ஒன்றாக இணைத்து, பாதுகாப்பு வலைகள் போடுவித்துச் சீராக்கினார்.

சிங்கப்பூர்ப் பெரியார் தா. ஆறுமுகம் அவர்களைப் பாடசாலைக்கு அழைத்து, மணையியற் பாடம் கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு வசதி செய்ய இலட்ச ரூபா செலவில் மனையியற்கூடம் அமைப்பித்தார். திரு. சிற்றிவாசன் அவர்களுக்குப்பின் பாடசாலை வளர்ச்சியிற் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து, அதனைப் பலவிதத்திலும் நன்கு வளர்த்து அரிய சேவைகளைச் செய்தவர் சைவ ஆசாரம், கண்ணியம், கடமையுளர்ச்சி வாய்ந்த அதிபர் சிவநூனகப்பிரமணியம் அவர்களேயாவர். அவர்களுக்குப்பின் தெல்லிப்பழை மு. அருளானந்தம் என்பவரும், 1986 சித்திரையில் திரு. ஆ. இராசநாயகமும் அதிபர்களாக வந்தனர்.

மெய்கண்டான் மணிவிழா

1985இல் 60 ஆண்டு நிறைவாக மெய்கண்டானில் மணிவிழா நடத்தவேண்டிய காலமாகும். அதிபர் ஆசிரியர்களோ அபிவிருத்திச் சபையோ சிரத்தையெடுக்காமையால், பாடசாலைப் பழைய மாணவர் சங்கம் பொறுப்பேற்று முதலில் 1987இல் சிறீநிவாசன் மணிமன் பத் திறப்பு விழாவும், பின் 1988இல் மணிவிழா மஸர் வெளியீடும், மெய்கண்டானில் கற்பித்து ஓய்வுதியம் பெற்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்தவர்களான ஆசிரியர்களைக் கொரவிக்கும் விழாவும் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

ஆசிரியர்கள் தொழிற்சங்க உரிமை பெறுதல்

மெய்கண்டானில் கற்பித்த ஆசிரியர்களின் தகுதி ஒழுக்கங்களிலே எந்த வேளாளிலும் குறைவு நேர்ந்த தாகச் சொல்ல இடமில்லை. குருசிஷ்யமுறை குன்றாம விருந்தது. 1962இல் உதவி நன்கொடைபெறும் பாடசாலைகள் அரசினர் பாடசாலைகளாகச் சவீகரிக்கப் பட்டபின் ஆசிரியர்களுக்குத் தொழிற்சங்க உரிமை கிடைத்தது. ஏனைய தொழிலாளர்களைப் போல ஆசிரியர்களும் தொழிலாளராயினர். முன்னையைப் போல ஊக்கத்தோடு படிப்பியாமலே சம்பளம் எடுக்கலாம் என்ற நிலை வந்தது. இந்த நிலைமையிலே மாணவர்கள் ஆசிரியரைக் கனம் பண்ணுவதும் குறைந்தது. மாணவர்களோடு ஆசிரியர் தொழிமைமுறையில் ஒழுகலாயினர்.

திறமை, வன்மை பலரிடமும் இருக்கலாம். கடிதக்கோவை, பல்வேறு விபரக்கோவைகள், கடதாசிகளோடு காலம்போக்கித் தொழில்புரியும் சமூகத்தினரோடு, உயிர்ப்பும் சிந்தனையுமடைய மாணவர்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை ஓப்பமதித்தல் தவறாகும். வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குபவர் ஆசிரியர்

களே. அவர்கள் தொழிற்சங்க உரிமைபெற்றதால் மாண்வர்கள் ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடுகளில் தவற நேரிடும் நிலைமை உண்டாயிற்று.

மணிவிழாவுக்குப் பின்

1989இல் அதிபர் இராசநாயகம் மாற்றம்பெற பிரதியிபராயிருந்த திரு. சி. விசவலிங்கம் ஒரு வருட காலம் பதில் அதிபராயிருந்து பின் ஓய்வுதியம் பெற லாயினர். அவருக்குப்பின் அடுத்த தரத்தில் இருந்த திரு. சி. நடராசா பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

இப்போதிருக்கும் திரு. கா. நடராசா B.A. 1991-ல் அதிபராக நியமனம் பெற்றார். இவருடைய காலத்தில் பாடசாலை நிர்வாகம் சங்காணைக் கல்விக்கோட்டத் தின் பணிப்புகளுக்கு உட்படலாயிற்று. விளையாட்டுப் போட்டி, பரிசளிப்புவிழா, கலைவிழா என்பவை கோட்டக்கள்வி நிலையம் வகுத்த ஒழுங்கின்படி கிரமமாக நடைபெற்றன. 5ஆம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசிறப் பரிசீலனை, க.பொ.த (சாதாரண) தரப் பரிசீலனை என்ப வற்றில் மாணவர் பலர் சித்தியடைந்தனர். இப்பேறுகள் பெறக் கற்பித்த ஆசிரியர்களையும் ஊக்குவித்த அதிபரையும் பர்ராட்டுகின்றோம்.

மெய்கண்டான் மகாஷித்தியாலயம் பற்றி இதுவரை விரிவாக எழுதினேன். பண்ணாகம் கிராமத்தின் கலைக்கண் அது. இனி இந்தக் கிராமத்தின் அருட்கண் ணாக - ஞானக்கண்ணாக விளங்கும் விசவத்தனை அருள்மிகு முருகமுர்த்தி கோவிலைப் பற்றிக் கூறுவேன்.

கோவிலின் ஆதா வரலாறு

இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்குமுன் வாழ்ந்த கதிர்காமர் என்னும் பெரியார் தமக்கு உரித்தான் காணி யிலே சிறிய கொட்டில் கட்டி, வைரவகுலம் பிரதிட்டை செய்து விளக்கு நாடோறும் வைத்து வழிபட்டு வந்தார். சில வருடங்களின்பின் அந்தக் கொட்டிலைப்

பெருப்பித்து வழிபடுவோர் வசதியாக இருந்து வழிபடச் செய்தார். ஆண்டுதோறும் வைகாசி மாதத்து முதற் செவ்வாயில் விசேட விளக்கு வைத்து, அடுத்த செவ் வாய்க்கிழமையில் வழிபடுவோர் எல்லோரும் பொங்கி, மூக்கனிமடைபரப்பி, தூபதீபங்கள் காட்டி மிக்க பக்தி யுடன் வழிபாடு செய்து வந்தனர். அந்தக் காலத்தில் பிராமணக் குருமார் பூசைக்கு நியமிக்கப்பட்டனர்.

கதிர்காமரின் மகன் விசுவநாதரின் காலத்தில் அந்தக் கொட்டில் மடாலயமாகப் பெருப்பித்துக் கட்டப்பட்டது. அந்த மடாலயத்தில் மக்கள் சிலர் கூடி யிருந்து கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவினையாடற் புராணம் என்பன படித்துக் கலந்துரையாடி அறிவைப் பெருக்கினர்.

விசுவநாதரின் மக்களில் முத்தவர் சின்னாட்டியர். அவரின் காலத்திலே வைரவசவாமி மடாலயத்துக்கு அயலாகக் கந்தசுவாமியாருக்கும் மடாலயம் அமைக்கப் பட்டது. சுவாமிகளுக்குப் பூசைக்குத் தேவையான பூக்களை உண்டாக்கும் நந்தவனம் அமைக்க திரு. கணக் கைப் பொன்னையா என்பவர் தமக்கு உரித்தான் நிலத்தை உதவினார். இரண்டு மடாலயங்களிலும் சீராகப் பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன.

ஆதியில் வழிபட்ட தெய்வமாகிய வைரவப் பெருமானின் அருள்விளக்கம் பற்றிய பல செய்திகள் கண்ணாரக் கண்டவர்களாலும், கர்ணபரம்பரைச் செய்தி களாகவும் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றன. கோவிலோடு சேர்ந்த நிலமும், அதைச் சூழ்ந்து முன்புறமாகப் பரந்து கிடந்த நிலமும் பற்பல பயிர்கள் வைக்கப்பட்ட தோட்ட நிலங்களாக அக்காலம் விளங்கின. மரவள்ளி, கத்தரி, மிளகாய், பூசினி, வாழை போன்ற பயன்தரும் பயிர்கள் செழித்து விளங்கின. அயலயலாகச் செம்மறியாடுகளும், மாடுகளும் வேறுவேறாகப் பட்டிகளில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். பட்டிகளின் நடுவாயமெந்த அட்டாளைகளில் தோட்டக்காரர் படுத்திருந்து காவல்புரிவர். அவர்கள்

இல்லாத சமயம் பார்த்து கள்வர் தோட்டத்துக்குள் நுழைவர். வாழைக்குலைகளை வெட்ட, மரவள்ளிகளை இழுக்க, பூசினிக்காய்களைத் தூக்க, ஆடுமாடுகளைக் கவர்ந்து செல்லக் கள்வர் வந்திருப்பதனை வைரவப் பெருமான் வீட்டிற் படுத்துறங்கும் தோட்டச்காரருக் குக் கனவில் தெரிவிப்பாராம். அவர்கள் உடனே கண் விழித்து, விரைந்துசென்று கள்வர்களைக் கையும்மெய்யு மாகப் பிடிப்பதோ, அவர்கள் கவர்ந்துசெல்ல ஆயத்த மாய் வைத்திருந்த பொருள்களை விட்டுவிட்டு ஓடச் செய்வதோ நடக்கும். இனி, தோட்டங்களின் ஊடாக இரவு நேரங்களில் வைரவப் பெருமான் அவ்வப்போது உலாவிக்கால் செய்வாரென்றும், களவு செய்ய வந்தோ ரைக் கூக்குரவிட்டுத் துரத்துவாரென்றும் வயதில் மூத்த பெரியோர்கள் கூறுவர். இந்த வண்ணம் தோட்டங்களைக் காவற்கடவுள் - சேத்திரபாலன் ஆகிய வைரவப் பெருமான் காத்தருஞ்வார். கோவிற் சற்றரட்டில் வைரவப் பெருமான் உலாவியதை நேராகக் கண்டதாகவும் இன்னும் பலவாறாகவும் செவிவழிச் செய்திகளும் வதந்திகளும் உள்ளன.

சின்னட்டியரின் மக்களில் மூத்தவரான திரு. செல்லப்பா அவர்களின் காலத்திலே முருகப்பெரு மானுக்கு ஆகம முறைப்படி அமைந்த ஆலயம் அமைந்தது. 1910 ஆம் ஆண்டிலே கர்ப்பக்கிருகம், திருமஞ்சனக்கிணறு, மகாமண்டபம் என்பன அமைக்கப் பட்டன. எழுந்தருளி மூர்த்திகளும் உருவாக்கப் பெற்றன. திரு. செல்லப்பா அவர்கள் மிளகாய், வெங்காயம் வாங்கி பதஞ்செய்து விற்பனை செய்யும் பெரிய வர்த்தகர். தமது தொழிலால் வந்த வருவாயையும், மலாயாவுக்குச் சென்ற இந்தக்கிராமத்தவர் கோவிலுக் கென அனுப்பிய பணத்தையும், இங்கு வாழ்ந்த வழி படுவோரின் சிரமதான உதவிகளையும் பெற்று 1912 ஆம் ஆண்டில் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்தார். தொடர்ந்து மண்டலாபிஷேகம், மகாசங்காபிஷேகம் என்பன நடந்தன.

அர்த்தமண்டபம், தரிசனமண்டபம் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டன. கொடித்தம்ப மண்டபம் அமைக்க உதவியவர் திரு. இளையதம்பி மாணிக்கம். கொடித் தம்பம் திரு. நமசிவாயம் சின்னத்தம்பி உபயம். வழி படுவோர்க்கு வசதியாக தம்பமண்டபத்துக்கு முன்புற மாக 30 அடி நீளமான தகரக்கொட்டகை போடப் பட்டது. அதுவரையும் ஆண்டுதோறும் பங்குனி மாதத் தில் அலங்காரத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வந்தன.

முன்பு முருகைக் கற்களால் ஆன கர்ப்பக்கிருகம் பின்பு 1928 ஆம் ஆண்டளவில் வைரக்கற்களாற் கட்டப் பட்டது. வழிபடுவோர் திரண்டு நின்று சிரமதானமாக அதனைச் செய்தனர். மலாய் நாட்டில் உத்தியோகம் வகுத்த பண்ணாக வாசிகள் தாராளமாய் நிதியுதவினர். ஆறுமுகசவாயியை ஜம்பொன்னால் வார்ப்பித்து, அவர் அமர்ந்தருளுத்தற்கான மண்டபத்தை வைரக்கற்களாற் கட்டுவித்தவர் திரு. இராமதாதர் கதிரவேலு, மகா மண்டபம் அர்த்த மண்டபம் தரிசன மண்டபம் என்ப வற்றை வைரக்கற்களாலும் கொங்கிறீற்றினாலும் அமைக்க சிங்கப்பூர்ப்பெரியார் தா. ஆறுமுகமும் திரு. மாணிக்கம் சுந்தரம்பிள்ளையும் உதவினார்கள். முத்துக் குமாரசவாமி மண்டபம் - திருமதி அழகம்மா பொன் னையாவின் உபயம், நவக்கிரக உருவச்சிலைகளும் மண்டபமும் - திருமதி சிவபாக்கியம் அண்ணாமலை உபயம், அதன்மேற்கூரை - திரு. சி. தியாகராசா உபயம், சண்டேகரரும் மண்டபமும் - திருமதி சோதிமுத்து விசுவ விங்கம் உபயம், பிள்ளையாரும் மண்டபமும் - திரு. ஆசைப்பிள்ளை பொன்னையா குடும்பத்தினரின் உபயம், வசந்தமண்டபம் - திரு. சுப்பிரமணியம் அருணாசலத்தின் உபயம், யாகமண்டபம் - திரு. கந்தையா எதிர்மன்ன சிங்கம் உபயம், மடைப்பள்ளியைப் புதுக்கி அமைத்தவர் அழுதசரபி ஆக்கியவர் - சிறம்பான் திருமதி தங்கம்மா சின்னத்தம்பியாவார்.

வைரவசவாமி எழுந்தருளவேண்டிய மண்டபம் ஈசானமூலையில் யாக மண்டபத்தையுடுத்து இருக்க

வேண்டுமென்று சிற்பசாஸ்திரம் கூறும். ஆதியிலே இந்த ஆலயத்தில் முதன்முதலிற் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டவர் வைரவமூர்த்தியே. அந்த மூர்த்தியை அக்காலத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து வேறிடத் துக்கு மாற்றவேண்டாமென்று அப்போது பூசை செய்த ஐயருக்குக் கனவில் வைரவப்பெருமான் கூறியருளினர் என்றும் அதனால் அது இடம்பெயர்க்கப்படவில்லை யென்றும் கூறப்படுகிறது.

வைரவசவாமி மண்டபத்தை வைரக்கல்லாற் கட்டுவித்தவர் திரு. சின்னட்டியர் அப்பாப்பிள்ளை. அவரின் இளையமகன் திகம்பரலிங்கத்தின் உபயமாகத் திருவிழா உபயகாரர் களஞ்சியம் அமைக்கப்பட்டது. கொடித்தம்ப மண்டபத்துக்கு இப்பால் உள்ள மேற் கொட்டகையைப் புதுக்கியமைத்து உதவியவர் திரு. ஆறு முகம் துரைச்சாமி. வடக்குப்புறக் கொட்டகையின் ஒருபகுதி பொது உபயமாகவும், மிகுதி டாக்ரர் தில்லை யம்பலம் ஆனந்தமூர்த்தியின் உபயமாகவும் செய்யப் பட்டன. அசையாமணியும் மணிக்கோபுரமும் முதலில் அமைத்தவர் திரு. முத்ததம்பி கணபதிப்பிள்ளை. பின்பு அதனைப் புதுக்கியமைத்தவர் அவரது மகன் கந்தசாமி யின் மகனான கணபதிப்பிள்ளை ஆவார்.

ஆறுமுகசவாமி சந்திதியில் மண்டபத்தோடுகூடிய மணியமைத்தவர் திருமதி வடிவாம்பிகை கைலாச பிள்ளை. ஆறுமுகசவாமி சந்திதி உள்மண்டபம் திரு. ஆசைப்பிள்ளை அருளம்பலத்தினாலும் வெளிபண்டபம் திரு. வேலாயுதர் குமரகுருவினாலும் அமைக்கப்பெற்றவை. தெற்குப்பக்க உட்கொட்டகையின் பெரும்பகுதி பொது உபயமாகவும், ஒருபகுதி திரு. இரகுப்பிள்ளை அண்ணாமலை உதவிய நிதி கொண்டும் அமைக்கப்பட்டவை. மேற்குப்புறக் கொட்டகை வேலை முழுவதும் திருமதி பராசக்தி சனகரத்தினத்தின் உபயம். வழிபடு வோர் நிற்கும் முகப்பு மண்டபத் தளத்துக்குக் கொங்கிறீர் போட்டவர்கள் திரு. சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணி

யமும் மகன் தனபாலசிங்கமுமாவர். கோவில் முகப்பில் இராசகோபுரம் அமைக்கும்பணி மலாயா திருமதி மங்கையர்க்கரசிதாமோதரம்பிள்ளை சபையிடம் கொடுத்து வைத்த மூலதனத்தையும் வட்டியையுங் கொண்டு 15 அடி உயரம் வரையிற் கட்டப்பட்டது. கோபுர அமைப்புச் செலவு முழுவதையும் அந்த அம்மையார் ஏற்றுப் பூரணமாக்குவது நல்லது. கோவில் முகப்புப் பெரிய குதவுகள் திரு. செல்லப்பா சிற்றிவாசன் உபயம். அதற்கு மேலுள்ள வள்ளிதேவுகேணா சமேத முருகப்பெருமானின் உருவச்சிலை வைப்பித்தவர் டாக்ரர் கதிரவேலு கெங்கா தரம்பிள்ளை. பின்னையார் சந்திதிச் சிற்பவேலை திரு. பொன்னையா திருவாதலூர் உபயம். வைரவப்பெருமான் சந்திதிச் சிற்பவேலை திருமதி சுபலட்சுமி தியாகராசா உபயம்.

கொடித்தும்ப மண்டபத்தையடுத்த தரிசன மண்டபத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள வள்ளிதேவுகேணா சமேத முருகப்பெருமானின் உருவச்சிலை வைப்பித்தவர் திரு. இராசா சிவப்பிரகாசம் B.Sc. ஆவர். அதற்குக் கிழுள்ள எவர்சில்வர் வளைவை திரு. இராமலிங்கம் வரதராசா அவர்களும், ஆறுமுகசவாமி சந்திதியிலுள்ள எவர்சில்வர் வளைவை திரு. இ. க. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் வைப்பித்துள்ளனர். கர்ப்பக்கிருக்கத்துக்கு முன்னாலுள்ள எவர்சில்வர் வளைவினை இராமலிங்கம் சிவகுருநாதன் அவர்கள் வைத்தனர். இவையேயன்றி வாகனங்கள், தட்டங்கள், வேல், சேவல், திரைச்சிலை குத்துவிளக்குகள் ஆகியன கொடுத்தோரும் பலர்.

உள்விதியில் மேற்குப்புறத்தில் 3 அறைகளுடன் கூடிய மண்டபம் அமைத்தவர் செல்வி நாகம்மா ஆறு முகம். பூந்தோட்டத்தில் செங்கமுநீர்த்தொட்டி, அதனோடு சேர்ந்த மண்டபம் பொது நிதியால் ஆணவை. நிதி சேகரித்து அமைத்து உதவியவர் திரு. பொன்னையா வெற்றியுடையார்.

கும்பாபிஷேகங்கள் ஐந்து

முதலாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற 1912 ஆம் ஆண்டின்பின் வருடந்தோறும் பங்குனி மாதத்தில் பத்து அலங்காரத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுவந்தன.

1928 ஆம் ஆண்டில் சுவாமிகளைப் பாலாயத் தில் வைத்து முன்பு முருகைக் கற்களாற் கட்டிய கரு வரையைப் பின்னர் வைரக்கற்களாற் கட்டுவித்து, கொடிமரம் பலிபீடம் மயில்வைத்து, மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், தரிசனமண்டபமும் சிக்கனமாகக் கட்டி, திருமஞ்சனக்கிணறு வெட்டி, தம்பமண்டபமும் அமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் 1928இல் நடைபெற்றது. அதற்குப்பின் கொடியேற்றித் திருவிழாக்கள் நடைபெற வாயின. சக்ஞையில் படங்குச் சலாகைகள், குத்துக் கால்கள்கட்டி, பலநிறச் சேலைகளால் சுற்றிவரக் கட்டிய அழகான தேரில் சுவாமியை இருத்தி விழா நடத்தினர். தீர்த்தவிழா, கொடியிறக்கம் என்பனவும் தேர்விழா நாளிலேயே நடத்தப்பட்டன. 1966ஆம் ஆண்டு புதிய சித்திரத்தேர் உருவாகும் வரையும் தேர்த்திருவிழா முன்கூறியபடியே நடைபெற்று வந்தது. முகாமையாளர் செல்லப்பாவுக்குப்பின் திரு நாகமுத்துவும், அவருக்குப் பின் அவரது மூத்தமகன் மாணிக்கமும் கோயில் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்தினர். 1948இல் சுவாமி பாலஸ் தாபனம் செய்து திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் 1954 ஆம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்தார். இது மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம்.

கோயில் நிருவாகம் விசுவத்தனை முருகமூர்த்தி கோவிற் பரிபாலன சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டபின் உள்ளே திக் கொட்டகைகள் அழகாக அமைக்கப்பட்டன. சித்திரத்தேரில் சுவாமி 1966ஆம் ஆண்டில் அமர்ந்து பவனி வந்தார். தேர்முட்டி, தேர்நிலை என்பனவும் அப்போது அமைக்கப்பட்டன. பரிபாலன சபையார் 1982ஆம் ஆண்டில் நாலாவது கும்பாபிஷேகம் நடத்தினர். பின்னர் 1998இல் ஐந்தாவது கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றுக் கோயில் வசதிகள் பலவும் கூடிய அழகான நிலையில் அமைந்தது.

கோவில் ஆட்சைகர்த்தாவின் மறைவு

இக்கோவில் நிர்வாகம் உயர்திரு. சி. செல்லப்பா அவர்கள் வாழுங்காலம் வரையும் ஒழுங்காக நடைபெற்றது. 1942ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் சிவபதம் எதினார். அவருக்கு ஆண்பிள்ளைகள் வாய்க்கவில்லை. முத்த முத்த ஆண்சந்ததிக்கே கோவில் நிர்வாகம் உரியது என்று உறுதிமுடிக்கப்பட்டதால் திரு. செல்லப்பாவுக்குப் பின் அவருக்கு நேரே இளைய தம்பியாரான் திரு. சி. நாகமுத்து அவர்களுக்கு முகாமையுள்ளது உண்டானது. அவரும் சில ஆண்டுகளால் காலமாக அவருடைய முத்த மகன் திரு. நா. மாணிக்கம் முகாமையாளரானார். வருவாய் மிகவும் குறைந்த இந்தக் கோவிலை வருமானம் அதிகம் இல்லாதவர்கள் பிறர் உதவியின்றி நடத்துவது மிகவும் கஷ்டம். என்றாலும் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் பொதுமக்களின் உதவியுடன் 1954ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் நடத்துவித்தார்.

விசவத்தனை முருகழுர்த்தி கோவிற் பரிபாலனசபை உதயம்

இந்த நிலையிலே கோவில் நிர்வாகம் பொதுவாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் வழிபடும் மக்கள் மத்தியில் வலுப்பெற்றது. அந்த எண்ணத்துக்கு இசைவு தெரிவிக்கும் வகையில் திரு. மாணிக்கம் வழிபடுவோர் அனைவருக்கும் அறிவித்து 1958ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் பொதுக்கூட்டம் கூட்டினார். கூட்டிக் கோவில் நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்கும்படி வழிபடுவோரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவருடைய மனப்பூர்வமான சம்மதத்துடன் விசவத்தனை முருகழுர்த்தி கோவிற் பரிபாலனசபை அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் தலைவர் சேர. சின்னக்குட்டி, உபதலைவர் ஆ. நடராசா, செயலாளர் இ. அப்பாத்துரை. முகாமையாளர் நா. மாணிக்கம் என்போரோடு கூட்டத்துக்குச் சமுகமளித்தோர் பலரும் நிர்வாகிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட

னர். கோவிலின் உறுதியெழுதவும், சபையின் யாப்பு அமைக்கவுமெனச் சில மாதங்களால் பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டுப் புதிய நிர்வாகசபைத் தெரிவு நடை பெற்றது. தலைவர் திரு. செ. சிறீநிவாசன், உபதலைவர் திரு. இ. அப்பாத்துரை, செயலாளர் திரு. அ. ஆறுமுகம், பொருளாளர் திரு. வ. சீவிவாசகம், முகாமையாளர் திரு. நா. மாணிக்கம் என்போரும் இவர்களுடன் மேலும் 6 நிர்வாகிகளும் தெரிவுசெய்யப்பெற்றனர்.

மூளாய்ச் சட்டத்தரணி திரு. பொ. வன்னிய நாதன் அவர்களுடன் கலந்துரையாடிச் சபையின் உறுதி எழுதப்பட்டது. இந்தச் சபை 1. பொதுச்சபை, 2. தர்ம கர்த்தா சபை, 3. நிர்வாகசபை என்ற 3 அங்கங்களைக் கொண்டது. ஆயுட்கால உறுப்புரிமைப் பணமாக ரூபா முந்தாறு செலுத்தியோர் தர்மகர்த்தா சபை உறுப்பினர். வருடந்தோறும் சபைக்கு உறுப்புரிமைப் பணமாக பன்னிரண்டு ரூபா கட்டியோர் பொதுச்சபையுறுப்பினர். தர்மகர்த்தா சபையுறுப்பினரிலிருந்தே நிர்வாக சபையினர் தெரியப்பட்டனர். தலைவர், உபதலைவர், செயலாளர், துணைச் செயலாளர், பொருளாளர், முகாமையாளர், துணை முகாமையாளர் என்னும் 7 பேர் நிர்வாகிகள் ஆவர். எந்த நிர்வாகியும் தொடர்ந்து அதே பதவியில் 3 ஆண்டுகளுக்குமேல் இருக்கப்பெறார். இவர்களில் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், முகாமையாளர் நால்வரும் சைவ சமயத்தைச் செய்ய வொசாராம் உடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நிர்வாகசபைக் கூட்டங்கள் தேவையேற்படும் வேளைகளிற் கூட்டப்படலாம். மாதம் ஒரு தடவையாவது தர்மகர்த்தாசபைக் கூட்டம் கூட்டப்பட வேண்டும். நிர்வாகசபைக்கு நிறைவெண் 4. தர்மகர்த்தா சபைக்கு நிறைவெண் 10. பொதுச்சபைக்கு நிறைவெண் 30. தர்மகர்த்தா சபை தீர்மானிக்கும் விடயங்களையே நிர்வாகசபை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

பரிபாலனசபை பொறுப்பேற்றபின் கூட்டங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன. சித்திரை மாதத் தில் சித்திராபூரணை, வைகாசியில் விசாகவிழா, ஆணி மகம், ஆடிச்செவ்வாய், ஆவணி ஞாயிறு, புரட்டாதிச் சனி, ஐப்பசிக் கந்தரச்சட்டி, கார்த்திகை விளக்கீடு, மார்க்கித் திருவெம்பாவை, தைப்பூசம், மாசிச் சிவராத்திரி, பங்குனி வருடாந்தப் பெருவிழாக்கள் விசேஷமானவை. காலை 6-30 மணி, நண்பகல் 12 மணி, மாலை 5 மணி நித்தியழைசை நடைபெறும். இடையிடையே விசேட அபிஷேகங்களும் வழிபடுவோர் செய்விப்பர். நித்திய பூஷை மூலம் மாதந்தோறும் 2000 ரூபா வரையில் கிடைக்கும். வருடாந்தப் பெருவிழா நாள்களில் மட்டும் சபை அர்ச்சனைச் சீட்டு விற்பதால் வரும் வருமானம் 50% கிடைக்கும். தேங்காய் எண்ணெய், நல்லெண்ணெய், கற்பூரம், நெவேத்தியத்துக்கு மாதந்தோறும் அரிசி ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படும்.

1966ஆம் ஆண்டில் புதிய சித்திரத்தேர் உருவானது. தேர்மேடை, தேர்த்தரிப்பிடம் என்பனவும் செய்யப்பட்டன. 1982ஆம் ஆண்டில் நான்காவது கும்பாபிஷேகமும், 1998இல் ஐந்தாவது கும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றன.

இந்தக் கிராமத்திலே வீதிக்குவீதி வைரவர் கோவில்கள், காளி கோவில்கள் இருந்தாலும் இந்தக் கிராமத்து மக்கள் முருகப்பெருமானையே தங்கள் குல தெய்வமாகப் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இங்கு வாழ்ந்த-வாழுகின்ற வைத்திய மேதைகள்

1. வைத்திய கலாநிதி நிபுணர்

திருமதி பவானி சந்திரகுமார்
மகப்பேற்றியல் நிபுணர்.

மனிமந்திர ஒளங்கூது வைத்தியர்

2. பொக்கட்டர்

இவருடைய காலம் சரிவரத் தெரியவில்லை. இற்றைக்கு 250 வருடங்களுக்குமுன் என்று செவிவழிச் செய்தி மூலம் அறிகிழோம். இவர் சித்துக்கள் வல்ல மந்திரவாதி. இவர் எவரையாவது முறைத்துப்பார்த்து, “நில்” “இரு” என்று கூறினால் அவர் மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்கவோ, இருக்கவோ செய்வாராம். பணமரத்தில் கள்சேர்க்க ஏறிய ஒரு தொழிலாளி இவருடைய சொல்லைக் கேட்காத காரணத்தால், அவர் அவனைப் பணம் வட்டுக்குள் இருக்கும்படி சொல்லி விட்டுத் தூரச் சென்றுவிட்டார். சில மணித்தியாலன் களின் பின் திரும்பிவந்தபோது குறிப்பிட்ட சீவல் தொழிலாளி பனம் வட்டுக்குள் இருக்கக்கண்டு “இறங்கி வா” என்று சொன்னபின்னரே தான் அவன் இறங்கி வந்து அவர் காலில் விழுத்து கும்பிட்டானாம்.

நெடுங்காலமாக வரண்டுகிடந்த மண்ணில் மழை பெய்தது. இவர் தமது மகனைப் பார்த்து, “இந்த நேரம் நீ விதைக்கப் போவியா, அல்லது யாரும் வருத் தக்காரர் வந்து வைத்தியம் பார்க்கக் கேட்டால் அதற்குப் போவியா” என்று கேட்டார். மகன் “வருடத் தில் வரும் விதைப்பை விடுவேனா” என்று கூறக்கேட்ட பொக்கட்டர் கோபங்கொண்டு தமது மந்திர ஏடுகளை நெருப்பிலிட்டுப் பொசுக்கினாராம்.

3. சினிப்பரிகாரியார்

இற்றைக்கு 75 வருடங்களுக்கு முன் இந்தக் கிரா மத்தில் வாழ்ந்தவர் சினிப்பரிகாரியார். சினிவாசகம் என்பது முழுப்பெயர். அவர் புகழ்பெற்ற முறிவு, நெரிவு, நோவு வைத்தியர். மந்திரம், தந்திரம், மருந்து மூன்றி னாலும் எத்தனையோ நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தி யவர். பார்வை பார்த்து, மந்திரம் செயித்து, நூலும்

கட்டுவார். தமது வீட்டுக்கு அயலாகத் தமக்கு உரித் தான் நெல்லியான் என்னும் குறிச்சியில் வைரவப் பெருமானைத் தாபித்து வழிபட்டு வாலாயம் பெற்றவ ரென்று மக்கள் கூறுவர். அவருடைய தந்திரமான அதிர்ச்சி வைத்தியத்துக்கு ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

நோயாளிகள் அவரிடம் சென்று பற்றுப்போட்டு மருத்தென்னெண்ய வாங்கிக்கொண்டு அவ்வப்போது தத்தம் வீடுகளுக்குத் திரும்புவர். தூர் இடங்களில் இருந்து வந்தவர்கள் வைத்தியரின் வீட்டில் தங்கி நோவு மாறியபின் திரும்புவதும் உண்டு. ஒருமுறை சரவணைக் கிராமத்திலிருந்து ஒருதாய் தனது பருவ மகளையும் கூட்டிக்கொண்டு வைத்தியரிடம் வந்தார். அந்தப் பருவ மங்கை 19 வயதுக்குட்பட்டவள். விபத்துக் காரணமாகவோ, நித்திரைவிட்டு விளித்தபோது கைகளை நீட்டி முறுகிய வேளையிலோ அந்தப் பெண்ணின் இடது கைத் தோள்மூட்டுப் பூட்டு விலகியதனால் அந்தக் கையைத் தூக்கியபடியே வைத்திருந்தாள். யாராவது அந்தக் கையைத் தொட்டால் அல்லது தீண்டினால் அந்தப் பெண் கூச்சலிட்டுப் பெரிய துன்பம் அடைவாள்.

சினிப்பரிகாரியார் முதலிற் பார்வை பார்த்து நூல்கட்டினார். பின்பு மயிலெண்ணெண்யப் பிரயோகம் செய்தார். தமது மந்திரம் மருந்துகளால் நோவு மாறா தென்று கண்டார். சிந்தனை செய்தார். விவேகமான வழியொன்று தெரிந்தது. பரிகாரியார் அடுத்தநாட்ட காலையில் அந்தப் பெண்ணின் தாயைத் தனிமையிற் கூப்பிட்டுப் பின்வருமாறு கூறினார்: “நீர் இப்போது உமது மகளையும் கூட்டிக்கொண்டு கிணற்றறிக்குப் போகவேண்டும். போகும்போது இங்குள்ள மண்குடம் ஒன்றையுங் கொண்டுபோம்; மகளுக்குக் குளிக்கவார்த்த பின்பு சுரந்துவட்டிக் கட்டைப் பாவாடையனிந்துவிடு. மார்பை மறைக்க ஒரு சிறியதுண்டு கட்டிச் சொருகி விடு, பின்பு மண்குடத்தில் நீர்நிரப்பி மகளின் வலப்புற

இடுப்பில் அதனைத் தூக்கிவைத்து வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும்படி சொல்லிவிட்டு நீ விரைந்து முன்னதாகவே வீடுவந்து சேர். நீர்க்குடம் தாங்கி நடந்துவரும் உமது மகளுக்கு நான் அப்போது ஒருவிதமான வைத்தியம் செய்வேன்' என்றார். அந்த ஏற்பாட்டின்படி அந்த மங்கை குடத்தைத் தாங்கி நடந்துவரும் வழியில் நின்ற பெரிய வேப்பமரத்தின் அடியில் பரிகாரியார் மறைந்து நின்றார். நின்ற பரிகாரியார் துணுக்கென்று எட்டிச் சென்று, அந்த மங்கையின் மார்பிற் சொருகலை எடுத்துவிட்டார். அப்பெண் தனது விலாப்புறத்தில் தாங்கிய மண்குடத்தைப் போடமுடியாமல், தூக்கிக் கொண்டு திரிந்த தனது இடது கையால், அவிழ்ந்த சீலைச் சொருகலை வெடுக்கெனப் பிடித்துச் சொருகி னாள். அவ்வளவில் அவளுடைய பூட்டுவிலகிய தோள் மூட்டு வழமையான நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அதற்கு மேல் அந்தப் பெண்ணுக்குச் சிகிச்சை வேறு வேண்டப் படவில்லை.

இஃது பரிகாரியார் செய்த அதிர்ச்சி வைத்தியத் துக்கு ஓர் உதாரணம்.

பரிகாரியாரின் பரம்பரையில் அவர் மகன் செல்லர், இளையமகன் ஆறுமுகம், செல்லாரின் மகன் மாணிக்கம் தொடர்ந்து வைத்தியம் செய்தனர்.

கட்டு, புண், இரண் வைத்தியர்

திரு. இளையதம்பி பொன்னையா என்பவர் புண்களுக்குக் காரம், சேர்வை போட்டுக் குணப்படுத்தும் வைத்தியராக 60 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்தார்.

ஆங்கில வைத்தியர்கள்

- திரு. ஆறுமுகம் விசுவலிங்கம்
- ,, பொன்னம்பலம் துரைசிங்கம்
- ,, கைலாசபிள்ளை சிறீரஞ்சன்
- ,, கெங்காதரம்பிள்ளை விக்கினேஸ்வரன்
- ,, தில்லையம்பலம் ஆனந்தமூர்த்தி

திரு. எதிர்நாயகம் செல்வநாயகம்
 .. ஆறுமுகம் நடராசா
 .. தாமோதரம்பிள்ளை கந்தையா
 .. தாமோதரம்பிள்ளை ஆறுமுகம்
 .. ஞானச்சந்திரமூர்த்தி காந்திஜீ
 திருமதி திருஷாந்தி காந்திஜீ
 செல்லி கலாவதி சபாநாயகர்.

சித்த ஆயுர்வேத சுதேச வைத்தியர்

திரு. கதிரவேலு கெங்காதரம்பிள்ளை
 .. எதிர்நாயகம் கைலாசபிள்ளை
 .. செல்வத்துரை வைத்தியலிங்கம்
 .. தருமலிங்கம் சந்திரசேகர்
 .. ஆறுமுகம் கந்தசாமி.

யரம்பரைச் சுதேச வைத்தியர்

திரு. கணகசபை பொன்னர்
 .. பொன்னர் கணகசபை
 .. கணகசபை பொன்னையா
 .. கணகசபை சின்னத்துரை
 .. கணகசபை கந்தையா
 .. அப்பச்சி ஷைத்தியலிங்கம்
 .. அப்பச்சி எதிர்நாயகம்
 .. அப்பச்சி கைலாயர்
 .. கைலாயர் எதிர்நாயகம்
 .. வைத்தியலிங்கம் செல்வத்துரை.

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையிற் கடமை புரிந்தோர்

திரு. நாகமணி பொன்னுச்சாமி
 .. சின்னக்குட்டி ஆறுமுகசாமி
 .. ஆறுமுகம் சின்னத்தம்பி
 .. கற்கண்டு குலசேகரம்பிள்ளை
 .. தம்பையா நடராசா.

மருத்துவத் தாய்மார்

திருமதி அமுதவல்லி பரமகுரு
 .. சிவபாக்கிபும் சற்குணசிங்கம்.

புலவரும் வைத்தியரும்

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர் அப்பச்சி கைலாயர். அவர் பரம் பரைச் சுதேச வைத்தியர். வைத்தியம் தொடர்பான மருந்து வகைகள், என்னென்ற வகைகள் தயாரிப்பதற் கென அவரது வீட்டில் சிலர் இடையிடையே வந்து வேலை செய்வர். அயல்வீட்டில் வசித்தவரான விசுவ விங்கம் என்ற முத்துக்குமாருப் புலவரும் அடிக்கடி வைத்தியருடன் அளவளாவி மகிழுவதற்குப் போவார். பொன்னையா, இரத்தினம் என்ற இளைஞரும் அங்கு போய்வருவர்.

அயலூராகிய தொல்புரத்தில் வசித்த முருகேச என்பவர் வைத்தியரிடம் கைமாற்றுக் கடனாகப் பத்து ரூபா, ஒரு பவுண் பெற்றுச் சென்றார். வாரங்கள் மாதங்கள் சென்றும் முருகேச கடனைக் கொடுக்க வில்லை. வைத்தியர் தமது கையாட்களாகிய பொன்னையா, இரத்தினம் என்போரை அனுப்பிக் கேட்டும் முருகேச அதிரவில்லை.

இந்த நிலையில் வைத்தியர் முத்துப்புலவருக்கு சிட்டுக்கவியோன்று கடுமையாகப் பாடி முருகேசருக்கு அனுப்புவோம் என்று கூறினார். அப்போது அவர் பாடிய கவி இதுவாகும்:

“ஓங்கு தொல்புரநகர்ச் சேதுகா வலகுலத்
துற்றமுரு கேசரே கேள்
உன்கையில் நானையம தாகவே தந்தபவுண்
ஓன்றுந் தராததேனோ
வாங்கிடும் போதினில் எடுத்திடற் கென்னவோ
வாங்கினாய் கெட்டி கெட்டி
வைத்தியன் வந்துனது வீட்டினிற் பழிகொண்டு
வாங்குவ துனக்கழிதோ
ஈங்கிருந் தொருதரம் அன்றுபல தரமெனது
பிள்ளைகளை விட்டலுத்தேன்”

இன்னமும் சற்றேனும் இளகாதிருப்பிரேல்
 இனிநடப்பதனை எண்ணும்
 தாங்கமுடி யாதினித் தருகினும்
 தாஅவலது தட்டினும் தட்டுவாயுன்
 சம்மதப் படிசெய்க கைலாய பண்டிதன்
 தந்தகை யோலையிதுவே.”

இந்தச் சீட்டுக்கவியை வைத்தியர் தமது கையாட்கள் மூலம் முருகேச கையிற் சேர்ப்பித்தார். அடுத்தநாளே முருகேச வைத்தியர் கையிற் காசைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார் என்று கூறுவர்.

அக்காலம் வைத்தியரைப் பண்டிதர் என்றும் அழைத்தனர்.

மருத்துவத் தாதிமார்

திருமதி	குரியா	செல்வராசா
செல்வி	சற்குணதேவி	குலசேகரம்பிள்ளை
,,	லோகநாயகி	எதிர்வீரசிங்கம்
..	நவலீஸ்வரி	தில்லைநாதன்
திரு.	கைலாயின்லை	சதானந்தன்
,,	குமாரசாமி	செந்திற்குமார்
திருமதி	தபேந்திராதேவி	நவரத்தினராசா
,,	சிவக்கொழுந்து	ஜெயரத்தினராசா.

மலாய்நாடுசென்று உழைத்து உதவினோர்

திரு.	சோமநாதர்	சரவணமுத்து
,,	,,	சின்னக்ஞகுட்டி
,,	,,	கதிரவேலு
,,	,,	கனகசபை
திரு.	இராமநாதர்	சின்னக்ஞகுட்டி
,,	,,	செல்லப்பா
,,	,,	விசுவலிங்கம்
திரு.	பொன்னம்பலம்	பாலசிங்கம்
,,	கப்பிரமண்யம்	குமரையா
,,	,	அருணாசலம்

- திரு. வெற்றிவேலு பரமு
 " " சின்னையா
 " " தாமோதரம்பிள்ளை
 " " நன்னித்தம்பி
 " செல்லப்பா கிருஷ்ணர்
 " " கணபதிப்பிள்ளை
- திரு. இராமலிங்கம் சின்னத்துரை
 " " மாணிக்கம்
 " பரமநாதர் சிவகுரு
 " ஆறுமுகம் நடராசா
- திரு. விசுவலிங்கம் ஆறுமுகம்
 " " மகாலிங்கம்
 " தாமோதரம்பிள்ளை கந்தையா
 " " ஆறுமுகம்
- திரு. சுப்பிரமணியம் அப்பாப்பிள்ளை
 " பேரம்பலம் வயித்தியலிங்கம்
 " சின்னையா சிவபாக்கியம்
 " அருணாசலம் இராசா
 " " செல்லையா
- திரு. சின்னட்டியர் அப்பாப்பிள்ளை
 " தம்பிநாதர் கந்தையா
 " " மாதவர்
- திரு. முருகேசு சின்னையா
 " " கனகசபை
 " " கந்தையா
- திரு. சபாபதிப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை
 " " சந்தரம்பிள்ளை
 " " சம்பந்தமூர்த்தி
- திரு. வயிரமுத்து இராமலிங்கம்
 " செல்லப்பா கந்தையா
 " செல்லப்பா மாதவர்
 " " சுப்பிரமணியம்
- திரு. வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்
 " செல்லப்பா பொன்னம்பலம்
 " வயிரமுத்து சினிவாசகம்

- திரு. ஆறுமுகம் விசவலிங்கம்
,, , , செல்லையா
- , முத்துக்குமாரு நமசிவாயம்
, நாகமணி பொன்னுச்சாமி
- திரு. மாரிமுத்து பரமகுரு
, ஆசைப்பிள்ளை பொன்னையா
- திரு. சீனிவாசகம் தம்பையா
- , , , ஆசைமுத்து
- , , , நன்னித்தம்பி
- திரு. ஆசைப்பிள்ளை சீனிமுத்து
, கதிரவேலு கனகவிங்கம்
, முத்துவேலு சோமசுந்தரம்
, கதிரவேலு கந்தசாமி

இந்தக் கிராமத்து நூலாசிரியர்கள்

1. முத்துக்குமாருப் புலவர்

இவர் வைத்தியர் கைலாயரின் வீட்டுக்கயலாக வசித்தவர். அடிக்கடி வைத்தியருடன் நட்புமுறையில் அளவளாவுவார். வைத்தியர் வேண்டியபடி சீட்டுக்கவி பாடியவர் இவரே. இவர் பாடியனவாக வேறு எதுவும் அகப்படவில்லை.

2. திரு. அ. ஆறுமுகம் 1917.

இவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர், யா. ஆ. தி. பா. சங்கத்துப் புலவர்மணி, சிவநெறிச் செல்வர், அருட்புலவர் என்ற விருதுகளும் பெற்றவர்.

இவர் ஆக்கிய நூல்கள்

நூல்	ஆண்டு
விசவத்தனை முருகன் பதிகம்	1941
விசவத்தனை முருகன் தசாங்கம்	1941
விசவத்தனை முருகன் கீர்த்தனங்கள்	1941
விசவத்தனை முருகன் இரட்டைமணிமாலை	1941
விசவத்தனை முருகன் சடாட்சரகீதம்	1941

விசுவத்தனை முருகன் ஊஞ்சல்	1960
விசுவத்தனை முருகன் திருப்பள்ளியேழுச்சி	1970
விசுவத்தனை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	1982
வழக்கம்பரை அம்மன் பதிகம்	1970
பூதராசி அம்மன் பதிகம்	1972
பண்ணாக மான்மியம்	2001
துரையன்வளவுப் பிள்ளையார் ஊஞ்சல்	1980
விநாயக பரத்துவம்	1980
நிகரை பைரவப் பெருமான் ஊஞ்சல்	1984
கதிர்வேலாடுதசவாமி ஊஞ்சல்	1985
பறாளை விநாயகர் பதிகம்	1985
பறாளை முருகன் மும்மணிமாலை	1986
காலையடிக் கந்தசவாமி ஊஞ்சல்	1987
சித்தன்கேணி கந்தசவாமி ஊஞ்சல்	1990
வட்டு 3ஆம் பண்ண வைரவர் ஊஞ்சல்	1991
கோணேசர் ஆற்றுப்படை	1994
சித்தன்கேணி அம்மன் ஊஞ்சல்	1996

மேற்படி நூல்களிற் பத்தினை, வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்கம் ‘அருளமுத வள்ளம்’ என்ற பெயரில் தொகுத்து 1994இல் வெளியீடு செய்தது. இதற்கு உரையும் விளக்கமும் எழுதியவர் பண்டிதர் பொன். பாக்கியம்.

3. பண்டிதர் ஆறுமுகம் சேயோன் (1948 - 1983)

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் வகுப்பில் வரங்முறையாகப் படித்துச் சித்தியடைந்தவர். க.பொ.த. (உயர்தரம்) வகுப்பில் ஆங்கிலம் ஒருபாடமாக எடுத்துச் சிறப்புச் சித்தி பெற்றவர். ஆங்கில ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுச் சேவையில் இருந்தவர்.

தமது 17ஆம் வயகிலே ‘‘விடுதலை வேட்கை’’ என்னும் நாலை ஆக்கி வெளியிட்டவர்.

தீவிரவாதப் போக்குடைய இளைஞர்களுடன் இவர் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை அறிந்த இராணுவம்

இவரைக் கைதுசெய்து வெலிக்கடைச்சிறையில் அடைத் தது. சிறையில் இருந்த காலத்தில் ஏனைய கைதிகளால் தாக்கப்பட்டு இவர் அகாலமரணம் 1983இல் அடைந்தார்.

4. பண்டிதர் பொன். பாக்கியம் 1937

இவரெழுதிய “நாவலர் சரித்திர ஆராய்ச்சி” என்ற நூல் வட்டுக்கோட்டைத்தொகுதி தமிழ்ச்சங்க முதல் வெளியீடாக நாவலர் அ. அமிர்தவிங்கம் தலைமையில் 1970ஆம் ஆண்டில் மெய்கண்டான் மகாவித்தியா லயத்தில் வெளியிடப்பட்டது. வெளியிட்டு வைத்தவர் கொழும்பு மெய்கண்டான் அச்சக அதிபர் திரு. நா. இரத்தினசபாபதி அவர்கள். அப்போது நடைபெற்ற விழாவிற்குச் சமூகமளித்த இலக்கிய கலாநிதி பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, அதிபர் செ. சிறீநிவாசன், ஆசிரிய சிரோமணி இ. அப்பாத்துரை, பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் என்போர் பாராட்டுரை வழங்கினர்.

சொல்வன்மையும் எழுத்தாற்றலும் வாய்ந்த இவருக்கு ‘சிவத்தமிழ்மணி’, ‘செஞ்சொல்வாரிதி’, ‘செந்தமிழ்மணி’ என்ற பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டன.

5. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் நாச்சியார்

செல்வநாயகம் 1948

இவர் யாழ். பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர். நுண்கலைத்துறைப் பிரிவின் தலைவராயுமிருப்பவர். B. A. பட்டதாரியான இவர் கந்தன் ஆலயங்களில் பேணப்படும் ஆகமக் கிரியை மரபுகள் பற்றிய ஆராய்ச்சியைச் சமர்ப்பித்து M.A. பட்டமும் அதனோடு B. Phil. மெய்யியல் பட்டமும் பெற்றவர்.

6. திரு. இ. ஆறுமுகம் 1915

இவர் பாடியதாக விசுவத்தனை முருகப்பெரு மான் அடைக்கலப்பதிகம் என்ற நூல் சென்ற ஆண்டில்

வெளிவந்தது. பண்ணாகம் மெய்கண்டானிற் படிப்பித்த இவர் பாலர் கல்வி, சுகாதார பாடம் என்பவற்றில் பாராட்டப்பட்டவர். நன்கு முதிர்ந்த நிலையிலும் முருகன் கோவிலில் வெள்ளிக்கிழமை மாலைப் பூசையின் போது கூட்டுவழிபாடு நடத்திவருகின்றார்.

7. திரு. சோமநாதர் கதிரவேலு வேலாயுதர் 1924-1996

இவர் இலக்கையரசின் எழுதுவினைஞராகச் சேர்ந்து, கல்வித்தினைக்களாம், தொழில் தினைக்களங்களில் உயர்பதகவிகளில் இருந்தவர். இவர் பாடியனவாக (1) வழக்கம்பரை அம்மன்துதி, (2) விசவத்தனை முரு கேசர் வெண்பா. (3) அநுராதபுரக் கதிரேசன் பதிகம் என்ற நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

இறைவனிடத்து மெய்யன்பு கொண்ட இவர், விசவத்தனை முருகமுர்த்தி கோவிற் பரிபாலன சபைத் தலைவராய், செயலாளராய், பொருளாளராய், முகா மையாளராய்த் தொடர்ந்து பணிசெய்தார். இவர் வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வு. மரணமும் திடீரென எவ்வித உபாதையுமின்றி நிகழ்ந்தது. இவருடைய நினைவாகக் கோவிற் கொடித்தம்பத்துக்குமுன் விநாயகர் சிலையும் மண்டபமும் நினைவுநிதிச் சபையாரால் செய்து வைக்கப்பட்டன.

8. திருமதி நாகராணி சிதரன்:

திருக்கோணமலையில் வசித்து ஆசிரிய ஆலோ சகராகக் கடமைபுரியும் இவர், ‘மாங்கலியம் தந்து நீயே’ ‘தேன் சிட்டு’ என்ற நூல்களை இயற்றியவர். B. A, பட்டதாரி.

இவர்களேயன்றி நாடகத்துறை சார்ந்த கவிதைகள் சிலவற்றைச் சுப்பிரமணியம் தம்பிநயினார், இரத்தினசிங்கம் கிருஷ்ணதுரை, பொன்னம்பலம் சிவழுபன், கறுவல்தம்பி எதிர்நாயகம் என்போர் பாடியழுள்ளனர்.

புராணபடன உரையாசிரியர்கள்

திரு. வயித்தியலிங்கம் தம்பிமுத்து 1892 - 1962

நாம் அறிந்தவரையில் விசுவத்தனை முருகப் பெருமான் ஆலயத்தில் கந்தபுராணம், திருவாதலூரடிகள் புராணங்களுக்குச் செட்டி குறிச்சியில் வாழ்ந்த திரு. க. வீரகத்தி, திரு. செ. விநாசித்தம்பி என்போரே பயன் கூறிவந்தனர். இற்றைக்கு 60 வருடங்களுக்கு முன்னி குந்து சைவப்பெரியார் வயித்தியலிங்கம் தம்பிமுத்து உரை கூறிவந்திருக்கிறார்.

மலாய் நாட்டில் உத்தியோகம் வகித்து ஓய்லுதியம் பெற்றவரான இப்பெரியாருக்குப் புராணங்கள், இதிகா சங்களைப் படிக்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. உரையாசிரியர் விநாசித்தம்பிச் செட்டியாரின் வழிகாட்டுதலில் கந்தபுராணம் முதலியவற்றுக்கு உரை சொல்லப் பழகி னார். தனது வளர்ப்புமகன் இராச சமையல் வேலை குற்றேவல்கள் செய்ய, ஆச்சிரமம் போன்ற சிறிய வீட்டில் சிவழுசை வழிபாடுகள் செய்துகொண்டு வாழ்ந்தார்.

அழகான ஒற்றைத் திருக்கல் வண்டியில் வடக்கன் மாடு பூட்டி இவரது வளர்ப்பு மகன் இராச செலுத்த காலையடி, விசுவத்தனை, பறாளாய், வழக்கம்பரைக் கோயில்களுக்குப் போய் புராணபடன உரை கூறி வருவார். இவர் எனக்குப் பெரிய தகப்பன் உறவு முறையினர்.

சைவ ஆசாரமுடையவராய்த் திருநீறு உருத்தி ராக்கம் பொலியும் தெய்வக் கோலத்தில் இருந்து ஆவர் கூறும் உரை கேட்போர்க்கு இனிமையும் பக்தியும் பரிமளிக்கச் செய்யும். இவருக்குப்பின் இவரிடத்தை ஏற்று உரைகூறி வந்தவர் அன்புத்தம்பி அப்பச்சி தங்கராசா ஆவர்..

அப்பச்சி தங்கராசா 1925 - 1980

இவர் சங்காணையில் மருந்துக்கடை வைத்து நடத்தியவர். சங்காணையில் வாழ்ந்த ஆசிரியர் கதிர

வேலுப்பிள்ளை அந்தக்கடைக்கு அடிக்கடி போவதுண்டு. தம்மைப்போலத் தங்கராசாவும் புராண உரை கூற வல்லுநராய் விளங்கவேண்டும் என்று கதிரவேலுப் பிள்ளை ஆசைப்பட்டார். சிலநாள்கள் சொல்லிக் கொடுத்துப் பயிற்றினார். வீரைவிலே அவருடைய காரியம் பலித்தது.

தங்கராசா சிறந்த முருகபக்தர். கந்தர்சட்டி விரதம் பல வருடங்கள் தொடர்ந்து அனுட்டித்தவர். நல்ல கணீரென்ற குரல்வளமும் வாய்க்கப்பெற்றவர். இலக்கணச் சுத்தமாக உரை கூறுவார். சௌவாசாரம் பேணிய இவரின் உரையைக் கேட்பவர்க்குப் பக்தி கணியும். இவர் விசுவத்தனையில் மட்டுமன்றி வடவியடைப்பு விநாயகர் கோவில், அடைக்கலந்தோட்டம் கந்தகவாமி கோவில், சங்காணைப் பிள்ளையார் கோவில், மூளாய் வதிரன்புலோ கந்தகவாமி கோவில் போன்ற பலவிடங்களுக்கும் போய்ப் பயன் கூறிவந்துள்ளார்.

சோமநாதர் கதிரவேலு வேலாடுதர் 1924 - 1996

தங்கராசாவின் காலத்திலேயே திரு. சோ.க.வே. அவர்களும் பயன் கூறப் பழகிவிட்டார். யோகி கார்த்தி கேச அவருக்குப் பயன்கூறத் தொடக்கிவைத்தவர். முருகப் பெருமான் கோவிற்சைபத் தலைவர், செயல்லாளராக இருந்த காலத்திலேயே புராணபடன் உரை கூறவும் பயின்றுள்ளார். திறமையும் கண்ணியமும் வாய்ந்த பெரியவராக 72 ஆண்டுகள் விளங்கினார்.

பரமகுரு இராசகுரு 1940

இவர் 1965ஆம் ஆண்டில் பண்டிதர் பர்ட்சையில் தேறினார். வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பாலபண்டிதர், பண்டிதர் வகுப்புக் களிற் படிப்பித்தவர். பிரசித்த நொத்தாரிசு ஆகச் சுத்தியப் பிரமாணம் செய்து உறுதிகள் எழுதி வரலானார். விசுவத்தனை முருகன் கோவிலில் கந்தபுராண-

உரைகூறப் பயின்றார். சொல்வேந்தன் என்ற விருது பெற்ற இவர் அழகாகவும் உரத்தும் உரை கூறுவார். பறாளாய், வடலியடைப்பு ஊர்களிலுள்ள கோயில் களுக்குக் போய்க் கந்தபுராணம், திருவாதலூரடிகள் புராணங்களுக்கு உரை கூறுவார்.

சைவமணி சி. மருதபிள்ளை, பண்டிதர் பொன் பாக்கியம், புலவர்மணி ஆ. ஆறுமுகம், சைவசித்தாந்த பண்டிதர் செல்லையா சிவபாதம், மாதவர் மார்க்கண்டு என்போரும் விசவத்தனை முருகப்பெருமான் கோவிலில் நடைபெறும் புராண படன்த்தில் இடையிடையே பங்கு பற்றிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

இந்தக் கோயிலில் புராணப் பாடல்களை இராகம் தாள யலத்துடன் பாடிவந்தோர் வரிசையில் திருவாளர் சி. இராமலிங்கம் என்ற ஜீயர், ஆசிரியர் இ. ஆறுமுகம், அ. ஆ. நடராசா, ஆசிரியர் க. கந்தசாமி, திரு. அ. திருநாவுக்கரசு, திரு. க. வாய்தேவன் J.P., திரு. சி. வெற்றிவேலு, திரு. வி. குகலிங்கம், திரு. சி. மகாலிங்கம் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இங்கு விளங்கிய சங்கங்கள்

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலைப் பரிபாலனசபை

பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம் உருவாகுவதற்கு உறுதுணையாயிருந்தது மலாயா வித்தியா சங்கம். அதனை உருவாக்கிய செயலாளர் உயர்திரு. தில்லையம்பலம் முருகேசு கந்தையா. மலாயா நாட்டிற்குச் சென்று உத்தியோகம் வகித்த இந்தக் கிராமத்துப் பெரியோர்கள் 1925ஆம் ஆண்டிற் கூடிய கூட்டத்தில் இப்பெயரை இட்டனர்.

04-09-1925இல் மெய்கண்டான் பாடசாலை தொடங்கி நடைபெற்றுவருங் காலத்தில் மலாயாவி விருந்து 1929ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக ஓய்வுதியம் பெற்றுக் காலத்துக்குக்காலம் இங்கு வந்த பண்ணாக

வாசிகள் தங்கள் சங்கத்தின் முந்திய பெயரைப் பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலைப் பரிபாலனசபை என மாற்றினர். தாபகர் தி மு. கந்தையா அவர்கள் 1927ஆம் ஆண்டிற் காலமாயினர். ஏனைய உறுப்பினர் தொகையில் 19 பேர். திருவாளர்கள் இராமநாதர் மாதவர், தி. முருகேசு சின்னையா, ஆறுமுகம் நடராசா, சின்னட்டியர் அப்பாப்பிள்ளை, இளையதம்பி மாணிக்கம், பேரம்பலம் வயித்தியலிங்கம், வெற்றிவேலு சின்னையா, தம்பிநாதர் கந்தையா, கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி, நாகமணி பொன்னுச்சாமி, பண்டாரபிள்ளை மயில் வாகனம், அருணாசலம் செல்லையா என்போரும் பிறருமாவர். சைவசமயமும் தமிழ்க்கல்லியும் வளர்ப் பதற்கு வாய்ப்பான முறையிலே இச்சபை தலைமையாசிரியர்களையும் உதவியாசிரியர்களையும் நியமித்துப் பாடசாலையை நல்லவண்ணம் நடத்தியது. 1962ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் பாடசாலைகளைச் சுல்கரித்த பின்பு இச்சங்கம் தொழிற்பட இயலவில்லை.

சிறீமுருகன் சாக்ஷமுக சேவா வாலிபர் சங்கம்

இஃது பண்ணாகம் தெற்கு மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கமென்ற பெயரில் நடைபெற்றது. 1929ஆம் ஆண்டில் தாபிக்கப்பெற்ற இந்தச் சங்கத்தின் தாபக அங்கத் தவர்களாக திருவாளர்கள் மாரிமுத்து பரமகுரு, செல்லப்பா திருநாவுக்கரசு, விசுவலிங்கம் ஆறுமுகம், நாகமணி தருமலிங்கம், எதிர்நாயகம் கைலாசபிள்ளை, இரகுப்பிள்ளை சிதம்பரப்பிள்ளை, இரகுப்பிள்ளை தில்லையம்பலம், வைத்தியலிங்கம் செல்வத்துரை. அ. கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி, ஆறுமுகம் கந்தசாமி என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வாரந்தோறும் சனிக் கிழமைகளில் இவர்கள் மெய்கண்டானிற் கூடுவர். பேச்சு, கட்டுரை, கவிதை, பட்டிமண்டபம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் கூட்டங்களில் இடம்பெறும். தேசத்தொண்டன் என்னும் பெயருடைய பத்திரிகை கையெழுத்துப் பிரதியாக மாத மொருமுறை வெளியாகும். ஆண்டுதோறும் விழாக்கள்

நடத்தினர். முதலாவது ஆண்டு விழாவில் நடைபெற்ற சாம்கோட்ட என்னும் நாடகம் இன்றும் நினைவில் பசுமையாக உள்ளது.

திரு. மா. பரமகுரு அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் பிரமச்சாரியாய் விசுவத்தனையிற் கோவிற் பூசகருக் கெனக் கட்டப்பட்ட வீட்டில் தனிமையாய் இருந்து சமைத்துச் சாப்பிட்டு வாழ்ந்தார். பூரண தோறும் அந்த இடத்தில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும். அய ஹார்களில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் நல்லொழுக்கப் போத ணைகள் செய்வர். இந்தச் சங்கத்துக்கெனக் கோவில் முன்னிலத்தில் முருகன் நிலையம் என்ற மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. 1936ஆம் ஆண்டில் திறப்புவிழா நடைபெற்றது. அரசாங்க நன்கொடை பெறுவதற்காகப் பின்வந்த நிர்வாகிகள் இதன் பெயரைப் பண்ணாகம் கிறீமுருகன் சனசமூக சேவா வாலிபர் சங்கமென மாற்றினர். இந்தச் சங்கத்துக்கெனக் கோவிலின் மேற்கு வீதியில் அழகான மண்டபம் அமைத்து வாலிபர்கள் நல்லவண்ணம் சங்கத்தை நடத்திவருகின்றனர். முன்பு தேசத்தொண்டன் என்ற பெயரில் மாதந்தோறும் கையெழுத்துப் பிரதியாக வந்த பத்திரிகை இப்போது அறிவிச்சடர் என்ற பெயரில் இடையிடையே வெளி வருகிறது. நாட்டுநிலைமை காரணமாக உதயன், தினக் குரல், தினமுரசு, வீரகேசரி, சுடர் என்ற பத்திரிகைகள் பலரும் வாசிக்க வைக்கப்படுகின்றன.

பண்ணாகம் தெற்கு ஐக்கிய நானை சங்கம்

கமத்தொழில் செய்யும் மக்கள் அவ்வட்போது தாங்கள் பெறும் சிறுவருமானத்தை உடனுக்குடன் சேமிக்கவும், அவசியமான பெரிய தேவைகள் ஏற்படும் போது தொகையாகக் கடனெடுத்துத் தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றுத்தற்கும் ஆதாரமாக இருப்பதற்கென 1930ஆம் ஆண்டில் பண்ணாகம் தெற்கு ஐக்கிய நானை சங்கத்தைத் தாபித்தனர். இதன் தொடக்கால அங்கத் தவர்களாக இராமநாதர் மாதவர், வெற்றிவேலு பரமு,

பேரம்பலம் அப்பாப்பிள்ளை, வயிரமுத்து கணபதிப் பிள்ளை, அப்பாப்பிள்ளை கனகசபை, அப்பச்சி இராம விங்கம், வெற்றிவேலு சின்னத்தம்பி, ஆறுமுகம் தம்பையா முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மலாய் நாட்டிலிருந்து ஓய்வுதியம் பெற்று வந்தவர்கள் பலரும் அடுத்த அடுத்த ஆண்டுகளில் இச்சங்க உறுப்பினராகச் சேர்ந்தனர். கட்டுப்பாடாகவும் ஒழுங்காகவும் நடை பெற்று வந்த இச்சங்கத்தின் வெள்ளிலிழா 1955ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது. அப்போது திரு. அ. ஆறுமுகம் தலைவராயும், இ. ஆறுமுகம் செயலாளராயுமிருந்து பண்ணாகம் மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் இல் விழாவை நடத்தினர். 1980ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கத்தின் பொன்விழா இச்சங்கத்துக்கெனக் கோவிலின் வடமேற்கு நிலத்தில் கட்டப்பட்ட மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. தலைவர் திரு. அ. ஆறுமுகம்.

இச்சங்கம் தனிநபர் கடன் ஜயாயிரம் ரூபாவும், ஈட்டுக்கடன் பதினாயிரம் ரூபாவும் கொடுத்து வாங்குகிறது. அங்கத்தவர் மரணசகாய நிதியும் கொடுத்து வருகிறது. சங்கத்தின் மன்றிலிழா 1990ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். 2005ஆம் ஆண்டில் பவள விழா நடத்தச் சங்கத்தினர் ஊக்கம் கொள்வார்களாக.

பண்ணாகம் இளம் விவசாயிகள் கழகம்

விஞ்ஞான முறையில் நூதனமாக விவசாயம் செய்ய மக்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்ட இக்கழகம் இக்கிராமத்தின் பிரதான தெருவிலுள்ள வீடொன்றில் நூற்றுக்கணக்கான நல்ல இனக் கோழிகளை வளர்த்து மாதிரிக் கோழிப் பண்ணை நடத்தியது. நாட்டில் வன்முறை பரவியதால் கோழிகளை விற்று கிருமிநாசினி தெளி கருவிகள் வாங்கிக் குறைந்த வாடகைக்கு விட்டு, மக்களுக்கு உதவி செய்தனர். தொகையாக இருந்த முதற் பணத்தைக் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடனாகக் கொடுத்து அந்த முதலை வளர்த்

தனர். விவசாய உத்தியோகத்தர்களை அழைத்து அவர்களைக் கொண்டு விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தனர். ஆண்டுதோறும் கணக்கறிக்கை சமர்ப்பித்துப் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்திவருகின்றனர்.

பண்ணாகம் இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்

இந்து சமயம் என்பது சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணாபத்தியம், கௌமாரம் என்ற ஆறு சமயங்களுக்கும் பொதுவான பெயர். ஆதியில் இருந்த சமயம் சைவசமயமே. சிவபெருமானை முழு முதற் கடவுளாக உடைய சமயம் சைவம். சிவன், அம்பாள், விநாயகர், வைரவர், முருகன், வீரபத்திரர் என்ற மூர்த்தங்கள் சிவமூர்த்தங்களே.

“தெய்வம் சிவனே சிவனருள் சமயம்
சைவம் சிவத்தோடு சம்பந்த மென்றான்
சைவம் வளர்க்கும் சம்பந்தமூர்த்தி”
என்பது ஞானவான்களின் முடிபு.

நால்வகைத் தோற்றம், எழுவகைப் பிறப்பு, எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதம். இவற்றி லெல்லாம் பிறந்து மேலான மாணிடப் பிறப்பையெடுத் தோம். அதுவும் வேத சிவாகமம், திருமுறை, மெய்கண்ட சாத்திரம் வழங்கும் புண்ணிய பூமியில் பிறந்தோம். இந்தப் பிறப்பை எம்பெருமான் எம்கு அருள்செய்த நோக்கம், தம்மை வணங்கிப் பழிபாவங்களை விட்டுப் புண்ணியங்களைச் செய்து முத்தியின்பம் அடைவதற் காகவேயாம். எனவே நாம் இங்கு வந்து பிறந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற நல்லவழியாய் உள்ளது. நாம் பிறந்த சைவமரபு. சைவமரபிலே பிறந்த நாம் சைவர் களாவதற்குச் சைவசமய தீட்சை பெறுதல் வேண்டும். தீட்சை பெற்று நியமம் தவறாமல் அனுட்டானம் செய்ய வேண்டும். திருவைந்தெழுத்து ஒதவேண்டும். ஆலய வழிபாடு இயன்றவரை மெய்யன்புடன் செய்ய வேண்டும்.

“நிலைபெறுமா றென்னுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்னும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி யென்றும்
ஆளூரா என்றென்றே அலறா நில்லே”

என்றார் அப்பரடிகள். இவைகொண்டு இந்து சமய விருத்திச் சங்கம் நடத்துவோர், ஆட்சிமன்ற உறுப் பினர்கள், சமயத்தைச் செய்து, நியமமாக அனுட்டா னம் செய்து, சைவ ஆசாரம், ஆலய வழிபாடு உடைய வர்களாய், பன்னிரு திருமுறைகளிற் பயிற்சி உடைய ராய் இருத்தல் வேண்டுமென்று உணர்த்தப்பட்டது.

விசவத்தனை முருகப் பெருமானுடைய சந்திதி யைத் தங்கள் சங்க நிலையமாக உடைய இந்து சமய விருத்திச் சங்கத்தினர் பாடசாலையிற் படிக்கும் மாண வர்கள் மத்தியில் சமயபாடப் போட்டிகள் நடத்தலாம். வயதுவந்த பெரியோர்களுக்கும் வேறாய் நடத்தலாம். பரீட்சைகள் ஒருநாளில் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் மேற் பார்வையாளர் சமூகத்தில் விடையெழுதப்படுவனவாய் இருத்தல் வேண்டும்.

எழுத்துப் போட்டி, செய்கைமுறைப் போட்டி, திருமுறை ஒதும் போட்டி நடத்தலாம். வெற்றிபெற்ற வர்களுக்கு ஊரில் உள்ள பெரியோரைக் கொண்டு பரிசில்கள் வழங்கலாம்.

நால்வர் குருபூசை, நாவலர் குருபூசை, கச்சியப்பர், சேக்கிழார் குருபூசை உபயகாரரை வைத்துக் கோவிலில் நடத்தலாம். சைவசமயப் பழக்கவழக்கங்கள் அதிகரிக்கும். சமயம் விருத்தியாகும்.

பண்ணாகம் மக்கள் சிக்கனக் கடனுதவும் கூட்டுறவுச் சங்கம்

6-9-1982இல் தொடங்கிய இச்சங்கம் 10-1-1983 இல் J/1696ஆம் இலக்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. சங்க உறுப்பினர் தொகை கூடி வருகிறது. உறுப்பினர் சிலர் வெளிநாடு சென்றுள்ளனர். 6 பேர் காலமாகினர். இப்போது இச்சங்கத்தில் இருக்கும் நூற்றுக்கு மேற் பட்ட உறுப்பினர் நன்கு செயற்படுகின்றனர். சங்கம் தொடங்கிய காலத்து முதல் 3 உறுப்பினர்களான திரு. வ. ஆறுமுகம், திரு. செ. திருநாவுக்கரசு, திரு. சோ. க. வேலாயுதர் என்போர் சங்கத்திற் சேவை செய்து காலமாகினர்.

சங்க உறுப்பினர்களில் தொகையிற் கூடியோர் மகளிர். சங்கப் பணிகளைப் பதவியில் இருப்போர் எவ்வித ஊதியமும் பெறாது செய்து வருகின்றனர். சங்க நிதியைச் சிக்கனமாகச் சேர்ப்பதிலும், தவணை தப்பிய கடன்காரரிடம் அறவிடுவதிலும் ஊக்கம் காட்டு கின்றனர்.

பண்ணாகம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்க மண்டபத்தில் மாதந்தோறும் முதலில்வரும் சனி, ஞாயிறு நாட்களில் இச்சங்கம் பணம் சேகரித்தும், கடன் கொடுத்தும் கருமமாற்றுகின்றது. 18 வருடங்களுக்குள் சிறந்த வளர்ச்சியைக் கொண்ட இந்தச் சங்கம் அங்கத் தவருக்கு மரண சகாயம் வழங்கும் திட்டத்தினையும் மேற்கொண்டுள்ளது. அங்கத்தவர்களாயிருந்து சென்ற ஆண்டிற் காலம்சென்ற இருவர் மரண சகாயம் பெற ருள்ளனர்.

பண்ணாகம் அண்ணா கலைமன்றம்

1969ஆம் ஆண்டில் இச்சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது. மக்கள் சமுதாயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் சீர்திருத்தம், முற்போக்கு ஏற்பட்டுவருகிறது. இற்றைக்கு 80 ஆண்டு களின்மூன் பஞ்சமரில் ஒருபகுதியார் வீதிவழியே போவ

தென்றால் கையில் காவோலையைப் பிடித்து நிலத்தில் சரசரப்பு ஓலிசெய்து போவார்கள். அவர்களைக் கண்டால் உயர்சாதி மக்கள் தூர்ச்சகுனம் என எண்ணி ஒதுங்கி வீட்டிலோ தனியிடத்திலோ அமர்ந்திருப்பர். ஏனைய பஞ்சமில் ஆண்கள் உயர்சாதியினரென்றிருப் போரை வீதியிற் காணநேரின் சால்வையைத் தோளி விருந்து எடுத்து, வாய்பொத்தி ஒடுங்கி நிற்பர். பெண்கள் மார்புக் கட்டாகச் சேலையைக் கட்டிச் சேலைத் தலைப்பில் திறப்பை முடிந்து கட்டித் தோள் மேற் போடவேண்டும். அவர்கள் சட்டை இரவிக்கை அணியவோ ஆடம்பர உடைகள் உடுத்தவோ மாட்டார்கள். அவ்வாறன்றி சட்டையணிந்து அலங்காரமாக வீதிவழியே சென்ற பஞ்சமர்குலப் பெண்கள் ஊரிலுள்ள காவாலி வாஸிபர்களாற் சட்டை கிழிக்கப்பட்டு அவ மானப்பட்ட சம்பவம் நடந்ததையும் அறிவோம். அவர் களுடைய வீடுகளில் மங்கல அமங்கல நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதானால் மேளதாளங்களோ பாட்டுக் கச்சேரி களோ நடைபெறா.

வச என்ற பேருந்திலோ, வானிலோ பஞ்சமர் பிரயாணம் செய்வதென்றால் ஆசனங்களில் இருக்கப் பயந்து கம்பியில் பிடித்துத் தூங்கிக்கொண்டே செல்வார். இந்த அநியாயங்களை அறிவுடையோர் அறிந்து அரசாங்கத்துக்கு முறையிட்டு எல்லோருக்கும் சம ஆசனம் கிடைக்கச் சட்டம் இயற்றினார்கள். கோவில்களுக்குள் பஞ்சமர் போகாதவண்ணம் தடுத்து வைத்தார்கள். சட்டங்கள் செய்யப்பட்டு இன்று எல்லா மக்களும் ஆசாரசீலராக கோயில்களுக்குப் போய் வழிபடுவதைக் காண மகிழ்ச்சியாயுள்ளது.

காந்தி நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாடிய காலத் தில் மயான காண்டம் என்ற அரிச்சந்திர நாடகம் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் புகழுடன் கொடிகட்டிப் பறந்தது. நூற்றாண்டுவிழாச் சபை இளைஞர் சிலர் மயான காண்டம் வழக்கம்பரை அம்மன் கோவில் வீதியில்

நடத்த முன்னதாக ஒழுங்குசெய்திருந்தனர். இதனையறிந்த சாதிமான்கள் சிலர் அதனை அவ்விடத்தில் நடத்தவிடாதபடி தடுத்தனர். உனர்ச்சிவசப்பட்ட இளைஞர்கள் “எப்படியும் நடத்துவோம்” என்று கங்கணங்கட்டியவர்களாய் அயலிலுள்ள வெளி மைதானத்தில் நடத்தினர். சாதிமான்கள் தடுக்க முனைந்தது. அந்த நாடகம் சிறுபான்மைத் தமிழராகிய கலைஞர் வைரமுத்து என்ற நடிகமணியால் ஆக்கப்பட்டதாலேயாம்.

நாடகம் நடத்திமுடித்த கையோடு இளைஞர் களான பண்டிதர் ப. இராசகுரு, தா. மோகனநாவுக்கரசு, க. தெய்வேந்திரன், பொ. கறுவல்தம்பி, ஆ. விவேகானந்தன், மு. க. நடராசா, ஆ. சிவானந்தன், ஆ. பஞ்சாயதன் முதலான இளைஞர்கள் கூடி அண்ணாகலை மன்றத்தை அங்குரார்ப்பணம் செய்தனர்.

அந்தச் சங்கம் சிறுவர் பாடசாலையை நடத்திப் பாடசாலைக்குப் போகமுடியாத பாலர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றது. கிடுகுகள் பின்னுதல், அப்பளம் தயாரித்தல் போன்ற சிறு கைத்தொழில்களாற் சங்கத்துக்கு வருவாய் தேடினர்.

தயார் நிலையிலுள்ள தகரப்பந்தல்களை வாடுகைக்கு விட்டும் ஊதியம் பெற்றனர். அனேகம் இளைஞர்களைச் சங்க உறுப்பினராக்கினர். சங்கத்தின் உதயத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உத்வேகத்துடன் பாடுபட்டதிரு. மோகனநாவுக்கரசு மறைந்தபின் அவர் நினைவாக வழக்கம்பரை அம்மன் வீதியில் பெரிய அரங்கொன்று கட்டியுள்ளனர். திரு. அயிர்தலிங்கம் எழுதிய ‘வங்கம் தந்த பாடம்’ என்ற நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

பண்ணாகம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்க மண்டபத்தைத் தங்கள் சிறுவர் பாடசாலை நடத்தவும், கூட்டங்கள் கூட்டவும் பயன்படுத்துகின்றனர். தங்கள் சங்கத்துக்கு நிலையான கட்டிடம் அமைக்க விசவத்

தனை வீதியில் திரு. பெரியதம்பி கனகரத்தினம் தரும சாதனமாகக் கொடுத்த ஒருபரப்பு நிலத்துடன் இன்னும் ஒருபரப்பு விலைகொடுத்து வாங்கி வைத்திருக்கின்றனர்.

அவர்கள் துணிவும் ஊக்கமும் கொண்டு தங்கள் நிலத்தில் சங்கக் கட்டிடத்தை அமைத்து வளர வேண்டுமென்று ஆசிகூறுகின்றேன்.

பண்ணாகம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்

1940ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட இந்தச் சங்கம் விசுவத்தனை முருகப்பெருமானது முன்றிலையே கூட்டம் கூடுமிடமாகக் கொண்டிருந்தது. 1976ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியின் பாரானு மன்ற உறுப்பினராயிருந்த திரு. ஆ. தியாகராசா அவர்கள் சிபார்சின்படி பெற்ற 25ஆயிரம் ரூபாவைக் கொண்டு ஆயுள்வேத வைத்தியர் செ. வைத்தியலிங்கம் தருமமாகக் கொடுத்த ஒருபரப்பு நிலத்தில் கட்டிடம் அமைத்தது. பின்பு 1980ஆம் ஆண்டில் பின்வந்த பாரானுமன்ற உறுப்பினர் தா. திருநாவுக்கரசு சிபார்சு செய்த 15ஆயிரம் ரூபாவும் பெற்று விசாலித்தோம். இந்தக் கட்டிடத்தில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கக் கூட்டங்களேயன்றி ஏனைய சங்கக் கூட்டங்களும் நடை பெறுகின்றன. மக்களுக்குக் கடனுதவும் சிக்கனக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பண்ணாகம் அண்ணா கலைமன்றக் கூட்டங்களும், சிறுவர் பாடசாலையும் இங்கேயே நடை பெற்று வருகின்றன.

கிராமத்தின் வீதித்திருத்தம், எல்லை வேலிப் பிணக்குகள் தீர்த்தலை முதல் நோக்கமாகக் கொண்டது இச்சங்கம்.

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்

1973இல் தாபிக்கப்பட்டது பண்ணாகம் மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம். தொடக்கத்தில் அரசினர் உதவிய பணத்தைக் கொண்டு மக்களுக்கு வருமானம்

தரக்கூடிய மரக்கன்றுகள் நடப்பட்டன. பின்பு தையல் வேலை, பண்ணவேலைகளில் பிள்ளைகளுக்குப் பயிற்சி யளிக்கப்பட்டது. அந்தப் பயிற்சிபெற அயற் கிராமங்களிலிருந்தும் பிள்ளைகள் வந்தனர்.

1985இல் பொருட்காட்சி நடாத்தப்பட்டது. பயிற்சிபெற்ற பிள்ளைகளின் ஆக்கங்களான பண்ணவேலை, தையலவேலைப் பொருள்கள், மனையியல் சம்பந்தமான உணவு வகைகள் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டன. மில்க்வைற் தாபன அதிபர் திரு. க. கணகராசா பொருட்காட்சியைப் பார்த்து மகிழ்ந்து ஒலை வாரும் யற்திரம், பழமரக் கன்றுகள் அன்பளிப்பாகக் கொடுத் தார். அந்த ஆண்டில் சமயபாட வகுப்பு, தமிழ்ப்பாட வகுப்புகளும் நடத்தப்பட்டன. ஆசிரியர்கள் இ. அப்பாத் துரை, அ. ஆறுமுகம் என்போர் வகுப்புக்களில் இலவச மாகக் கற்பித்தனர். அந்த வகுப்புக்களிற் படித்த பிள்ளைகளுக்குப் போட்டிப் பரீட்சை நடத்திப் பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

அகில உலக தரிசன நிறுவனத்தினர் 1982ஆம் ஆண்டளவில் வறுமைக்கோட்டின்கீழ் வாழும் மக்கள் வருமானம் பெறக்கூடிய விதமாக ஆடுவளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, சிறுவியாபாரம், மாடுவளர்ப்பு, வீட்டுத் தோட்டம் என்பவற்றுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு தொகைப் பணத்தை இச் சங்கத்துக்குக் கொடுத்தார்கள். அந்தத் திட்டவேலைகள் இப்போதும் நடைபெற்று வருகின்றன.

இச்சங்க நிலத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற ஆலடி வைரவப்பெருமான் கோயில் இச்சங்கத்தாரின் முயற்சியால் வைரக்கல்லாற் கட்டப்பட்டுக் கும்பாமி ஷேகமும் நடைபெற்றது.

பண்ணாகம் அம்பாள் கலைமன்றம்

“தலை கொடுத்தேனும் கலை வளர்ப்போம்” என்பது இச்சங்க இளைஞர்களது தாரக மந்திரம். நாடகம், இன்னிசைப்பாடல், கற்பனை ஆக்கங்களில்

வல்லவர்கள். இதுவரை 38 நாடகங்களை ஆக்கி, நடித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர். அலங்கார மாலைகள், நாடகமேடை, சமையலுக்குத் தேவைப்படும் பாத்தி ரங்கள், கதிரைகள் போன்றவற்றை வாடகைக்குக் கொடுத்துக் கணிசமான தொகைப்பணம் திரட்டி வைத்திருக்கின்றனர். ஆண்டுதோறும் கணக்கறிக்கை வெளியிட்டு மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக நடந்து வருகின்றனர். பாராட்டக்கூடிய முயற்சிகள்.

இங்கு விளங்கிய நியாயவாதிகள்

1. திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் 1927 - 1989

இந்தக் கிராமத்தில் ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலிற் பட்டம்பெற்றவர் திரு. அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஆவார். பண்ணாகம் மெய்கண்டானில் ஆரம்பக்கல்வி யைப் பெற்றுச் சுழிபுரம் விக்ரோறியாவில் ஆங்கிலம் கற்று சீனியர் பரீட்சையில் தேறி, சர்வகலாசாலைப் புகுழுகத் தேர்விலும் தேறி கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து படித்து 1944இல் B.A. பட்டம் பெற்றார். தொடர்ந்து சட்டக் கல்லூரியிற் படித்து நியாயவாதியானார்.

அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியிற் சேர்ந்து அரசியற் பிரசாரம் செய்தார். 1948ஆம் ஆண்டில் பாரானுமன்றத்தில் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரஜாவரிமை மறுக்கப்பட்டவேளையில் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், திரு. க. கனகரத் தினம் என்போர் அரசாங்கத்துக்குச் சார்பாய் வாக்களித் தனர். அதனால் தந்தை செல்லநாயகம், கோப்பாய்க் கோமான் வன்னியசிங்கம், இரும்புமனிதர் டாக்டர் நாகநாதன் என்போர் காங்கிரஸில் நின்றும் விலகித் தமிழரசுக் கட்சியைத் தாபித்தனர். அந்தக் கட்சியின் இளம் பிரசாரகராகத் திரு. அமிர்தலிங்கம் ஊர்தோறும் நடைபெற்ற கூட்டங்களிற் பேசிவந்தார்.

1956இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் வட்டுக் கோட்டைத் தொகுதி உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்

பட்டார். 1956இல் சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் அரசக்கும் மொழி என்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1958இல் அச்சட்டத்தை எதிர்த்துக் கொழும்பில் சத்தி யாக்கிரகம் நடைபெற்றது. சிங்களக் காடையர்கள் சத்தியாக்கிரகிகளை அடித்தும், உதைத்தும், கல்லெறிந்து தாக்கியும் கொடுமை செய்தனர். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நெற்றியில் கல் தாக்கிய காயத்திலிருந்து இரத்தம் சிந்தும் கோலத்தில் பாரானுமன்றத்துக்குச் சென்று கர்ச்சனை புரிந்தார்.

அதன்பின் பிரதமமந்திரி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் தந்தை செல்வாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்தார். அந்த ஒப்பந்தம் சிங்களப் பேரினவாதிகளின் கடும் எதிர்ப்பால் கிழித்தெறியப்பட்டது. பண்டாரநாயக்காவும் புத்தகுரு ஒருவரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். அதன்பின் செய்த டட்டி - செல்வா ஒப்பந்தம்; சிறிமா - செல்வா ஒப்பந்தம் என்பனவும் நிறைவேற்றப் பேரினவாதிகள் தடுத்தனர்.

முதலில் சமஷ்டி ஆட்சிவேண்டுமென வாதிட்ட தமிழரசுக் கட்சியினர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தையும் சேர்த்துத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என அமைத்துப் போராடினர். திரு. அமிர்தலிங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராயுமிருந்தவர்.

திரு. அமிர்தலிங்கம், திரு. வெ. யோகேஸ்வரன், திரு. மு. சிவசிதம்பரம் என்போர் கொழும்பில் பாதுகாவலரின் பாதுகாப்புப் பெற்று வாழ்ந்திருக்கும் நாளில் 1989இல் மாற்றுக்கட்சித் தீவிரவாதிகளாற்க டப்பட்டு வீரமரணம் எய்தினார். அவரோடு சேர்ந்த யோகேஸ்வரனும் அதேக்தியையடைந்தார்.

தமிழன் விடுதலை, தமிழ்மொழி ஆட்சிப்பேற்றுக் காகத் தன்னுயிரை நீத்த தமிழ்த்தலைவன் அமிர்தலிங்கத்துக்கு நினைவுச் சின்னமாவது எழுப்புவது உணர்ச்சியுள்ள நன்றிமறவாத தமிழரின் கடனாகும்.

**2. நியாயவாதி ஆ. கந்தசாமி அண்ணாமலை
1934 - 1989**

இவர் மெய்கண்டானில் ஆரம்பக் கல்வியையும், விக்ரோறியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியையும் பெற்று இங்கி லாந்துக்குச் சென்று சட்டக்கல்வி பயின்றார். விஞ்ஞான மாணி (B.Sc.)ப்பட்டம் பெற்றதோடு பரிஸ்டர் ஆகவும் தேறினார். ஆங்கேயே சிலவருடங்கள் தொழில் செய்து ருசிய நாட்டுத் தொடர்பும் கொண்டிருந்தார்.

இலங்கைக்கு 1960ஆம் ஆண்டு திரும்பிய இவர் நவலங்கா சமசமாசக் கட்சியின் வடபிரதேசச் செயலாளராகக் கடமையாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தில் திருமணம் செய்து பெண்மகவொன்றுக்கும் தந்தையானார். 1989ஆம் ஆண்டில் தமது இல்லத்தில் அரசியல் விரோதிகளாற் சுடப்பட்டு அகாலத்தில்லயிர்துறந்தார்.

3. திரு. ஆ சொக்கலிங்கம் 1929

இவர் பண்ணாகம் மெய்கண்டானில் தமிழும் சுழிபுரம் விக்ரோறியாவில் ஆங்கிலமும் கற்றபின் சட்டக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து சட்டத்தரணியாகத் தேர்ந்து நொத்தாரிசு வேலையும் செய்தவர். இப்போது கனடாவில் உள்ளார்.

4. நொத்தாரிசு பரமகுரு இராசகுரு 1940

திரு. பரமகுரு இராசகுரு அவர்கள் 1965இல் பண்டிதர் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தியபின் நொத்தாரிசுப் பரீட்சையிலும் தேறித் தமது வீட்டிலிருந்தே தொழில் செய்கிறார்.

அச்சகங்களில் வேலை செய்வோர்

திரு. சின்னையா சோதிநாதன்	- வீரகேசரி
திரு. சின்னையா வைகுந்தவாசன்	- சைவப்பிரகாசா
திரு. பரமகுரு சற்குரு	- சுழநாடு
திரு. வேலாயுதர் குமரகுரு	- போஸ்கோ
திரு. மார்க்கண்டு திருச்செல்வம்	- உதயன்.

அந்தியகாலப் பண உதவிச் சங்கம் நடத்தியோர்

- திரு. விசுவலிங்கம் மகாலிங்கம்
- ,, கனகசபை வாமதேவன் J.P.
- ,, துரையப்பா இராமநாதன்.

விஷகடிப்பார்வையாளர்

- திரு. கணபதிப்பிள்ளை அம்பலவாணர்
- ,, இராமலிங்கம் அப்பாத்துரை
- ,, முத்துக்குமாரு தாமோதரம்பிள்ளை
- ,, ஆசைப்பிள்ளை தம்பித்துரை
- ,, ஆறுமுகம் தருமலிங்கம்
- ,, தாமோதரம்பிள்ளை மாணிக்கவாசகர்.

பொறியியலாளரும் தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தரும்

- திரு. செல்லப்பா திருநாவுக்கரசு
- ,, சீனிவாசகம் வெரமுத்து
- ,, கந்தையா எதிர்மன்னசிங்கம்
- ,, செல்லையா பரமானந்தம்
- ,, இராசா செல்வநாயகம்
- ,, மாதவர் ஜெயபாலா
- திரு. தருமலிங்கம் துரைவிங்கம்
- ,, பொன்னம்பலம் செந்தில்நடராசா
- ,, ஞானச்சந்திரமூர்த்தி சின்னையா
- ,, ஞானச்சந்திரமூர்த்தி சிவாஜி
- ,, மகேசவரன் சிவநாதன்
- ,, ஆருணாசலம் மகாதேவா
- ,, தியாகராசா தில்லைநடேசன்
- ,, துரைராசா திருமாறன்
- ,, தம்பையா முரளிதூரன்
- ,, தில்லைநாதன் பத்மநாதன்.

நிலஶளவை அலுவலர்

- திரு. வயிரமுத்து இராமலிங்கம்
- ,, இராமலிங்கம் மாணிக்கம்

திரு. சரவணமுத்து கனகரசன்
 , ஆறுமுகம் செல்லையா
 .. ஆறுமுகம் இரகுப்பிள்ளை
 .. பொன்னுத்துரை பத்மநாதன்

இந்தக் கிராமத்துப் பட்டதாரிகள்

திரு. அப்பாப்பிள்ளை ஆறுமுகம் - பண்டிதர்
 .. அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் - B.A.,

சட்டத்தரணி

, சம்பந்தமூர்த்தி முருகமூர்த்தி - B.A.
 .. இராசா சிவப்பிரகாசம் - B.Sc.
 .. அப்பாப்பிள்ளை திகம்பரலிங்கம் - B.Sc.
 .. அப்பாப்பிள்ளை சிவராசா - B.Sc.

திருமதி பாக்கியம் பொன்னுத்துரை - பண்டிதர்

திரு. பரமகுரு இராசகுரு - பண்டிதர்
 .. ஆறுமுகம் கதிரமலைநாதன் - B.A.
 .. கந்தையா பொன்னம்பலம் - B.A.

திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் - M.A.B.Phil.

, சந்திரவதனா சற்குணராசா - B.A.
 .. புவனேஸ்வரி குமாரசாமி - B.A.
 .. சுகுணராணி சண்முகேந்திரன் - B.A.

திரு. மகேசவரன் சிறீமுருகவேள் - B.A.

, தியாகராசா பாலகுமார் - B.Com.

திருமதி நாகராணி சீதரன் - B.A.

திரு. திருநாவுக்கரசு சிவயோகலிங்கம் - B.Sc.

திருமதி பத்மஜா பாஸ்கரக்குருக்கள் - B.Com.

, ஜெயமலர் திருமூர்த்தி - B.A.
 .. பவளகுமாரி குமரகுரு - இசைக்கலைமாணி
 .. இராசமலர் ஞானகுரு - இசைக்கலைமாணி
 .. நிலாவரசி பிரணவருபன் - B.Sc.

திரு. சிவஞானசந்தரம் செல்வராசா - B.A.

செல்வி. பிரேமா நடராசா - இசைக்கலைமாணி

திரு. S. பிரணவருபன் - B.Com.

, விசவலிங்கம் மகாதேவன் - B.A.

திரு. எதிர்வீரசிங்கம் செல்வகுமார் - B.A.

திருமதி லோகரஞ்சனா ரவிக்குமார் - B.A.

செல்வி அன்பரசி நடராசா - நடனக்கலைமாணி

இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையில் வேலைசெய்தோர்

- திரு. அப்பாப்பிள்ளை கனகசபை
- ,, தாமோதரம்பிள்ளை இராசையா
- ,, முத்துக்குமாரு தாமோதரம்பிள்ளை
- ,, நாகமுத்து மாணிக்கம்
- ,, நாகமுத்து கந்தசாமி
- ,, நாகமுத்து ஆசைமுத்து
- ,, கறுவல்தம்பி எதிர்நாயகம்
- ,, இளையதம்பி சின்னத்துரை
- ,, பிள்ளையினார் கந்தையா
- ,, முத்துவேலு சிவகுப்பிரமணியம்
- ,, சீனிவாசகம் வைரமுத்து
- ,, அ கந்தவனம் நடராசா
- ,, மாணிக்கம் சீவரத்தினம்
- ,, பொன்னுச்சாமி தர்மலிங்கம்
- ,, காசிப்பிள்ளை பொன்னுத்துரை
- ,, வல்லிபுரம் துரைசிங்கம்
- ,, ஆறுமுகம் தெட்சணாழர்த்தி
- ,, மாணிக்கம் இரகுநாதன்
- ,, பொன்னம்பலம் பாலசுப்பிரமணியம்
- ,, சரவணமுத்து சின்னத்தம்பி
- ,, காசிப்பிள்ளை பொன்னுத்துரை
- ,, சின்னத்துரை லோகநாதன்
- ,, ஆறுமுகம் சீவரத்தினம்
- ,, முத்துவேலு சின்னத்துரை
- ,, சிவகுரு விநாயகமுர்த்தி
- ,, விஸ்வலிங்கம் சிறீஸ்கந்தராசா
- ,, ஆறுமுகசாமி குமரகுருமுர்த்தி
- ,, சிவகுரு சந்திரசேகரம்
- ,, கந்தசாமி கிருஷ்ணமுர்த்தி

திரு? கந்தசாமி பேரின்பநாதன்
 , மார்க்கண்டு குமாரசாமி
 , நாகலிங்கம் சுப்பிரமணியம்
 , பொன்னுத்துரை ஜெயபாலன்
 , வஸ்விபுரம் குணசிங்கம்
 , இரத்தினசிங்கம் குருபரன்
 , சோதிநாதன் பிரதிபன்
 , நடராசா கண்ணுத்துரை
 , திருநாவுக்கரசு ஜெகநாதன்

கூட்டுறவு ஊழியர்

திரு. மாரிமுத்து பரமகுரு
 , கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி
 , இரகுப்பிள்ளை தில்லையம்பலம்
 , இரகுப்பிள்ளை அண்ணாமலை
 , தாமோதரம்பிள்ளை நாகலிங்கம்
 , சுப்பையா சோமசுந்தரம்
 , சின்னத்தம்பி கயிலாயபிள்ளை
 , இரகுப்பிள்ளை மார்க்கண்டு
 , பொன்னையா வெற்றியுடையார்
 , தாமோதரம்பிள்ளை இராமலிங்கம்
 , சின்னத்தம்பி வெற்றிவேலு
 , வஸ்விபுரம் எதிர்வீரசிங்கம்
 , சதாசிவம் கயிலாயபிள்ளை
 , பொன்னம்பலம் சிதம்பரநாதன்
 , விசுவலிங்கம் துரைசிங்கம்
 , கனகசபை முருகையா
 , செல்லையா செல்வரத்தினம்
 , ஆசைப்பிள்ளை நடராசா
 , சந்தரம்பிள்ளை தவத்துரை
 , பொன்னையா நகுலேஸ்வரன்
 , இராசையா செல்வராசா
 , அருணாசலம் சீவரத்தினம்
 , கந்தையா பேரின்பம்

- திரு. எதிர்நாயகம் சிவநாயகம்
 ,, தில்லையம்பலம் நடராசமூர்த்தி
 ,, தில்லையம்பலம் சிறீகந்தமூர்த்தி
 ,, நமசிவாயம் பரராசசிங்கம்
 ,, சிவரத்தினம் சிவகுமார்
 ,, தர்மவிங்கம் ஆறுமுகசாமி
 ,, அருணாசலம் கந்தசாமி
 ,, சிவசப்பிரமணியம் உதயகுமார்
 ,, கதிரவேலு சுந்தரலிங்கம்
 ,, கதிரவேலு நடராசா
 திருமதி கணேசவிங்கம் லிங்கேஸ்வரி
 திரு. ஆறுமுகம் சூரியரத்தினா
 ,, இராசதுரை லிங்கேஸ்வரன்
 ,, சுப்பிரமணியம் மகாதேவன்
 ,, வெற்றிவேலு அருளழகன்
 , திருவாதவூரன் பொன்னம்பலம்
 செல்வி செல்வராசா செல்வமதி

திரு. நமசிவாயம் முத்துவிங்கம் - தெ. ப. கூ. சங்கம்.
 திரு. தியாகராசா தவயோகநாதன், தெ. ப. கூ. சங்கம்.
 செல்வி தவமலர் திருநாவுக்கரசு தெ. ப. கூ. சங்கம்.

அச்சக்கூட உரிமையாளர்கள்

திரு. தம்பையா அப்புத்துரை
 இலங்காதேவி அச்சகம், சங்கானை.

திரு. பெரியதம்பி அப்பாப்பிள்ளை
 ஸ்ரீமுருகன் அச்சகம், யாழ்ப்பானம்.

திரு. சின்னத்தம்பி திருநாவுக்கரசு
 திருமொழி அச்சகம், சங்கர்னை.

திரு: தருமலிங்கம் பரமசிவம்
 கீர்த்தா அச்சகம், சங்கானை.

திரு. வெற்றிவேலு கலையழகன்
 ராஜா அச்சகம், பண்ணாகம்.

- திரு. வெற்றிவேலு அண்பழகன்
மாருதி அச்சகம், பண்ணாகம்,
- திரு. கந்தையா செல்லத்துரை
யூனைற்றெட் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
- திரு. தியாகராசா பாலச்சந்திரமூர்த்தி
சிறீமுருகன் அச்சகம், சித்தன்கேணி.
- திரு. S. ஸ்ரீகிருஷ்ணராசா
அம்மா அச்சகம், இனுவில்.
- திரு. சகாதேவதுரை நித்தியானந்தன்
விநாயகர் அச்சகம், பண்ணாகம்.

இந்தக் கிராமத்து வெற்றிலைக் கொழுந்துத் தோட்ட உரிமையாளர்

- திரு. நாராயணபிள்ளை ஆசைப்பிள்ளை
,, பண்டாரபிள்ளை கந்தையா
,, சங்கரப்பிள்ளை குமரையா
,, சின்னட்டியர் செல்லப்பா
,, இராமநாதர் சுப்பிரமணியம்
,, முருகேசு சின்னையா
,, சீவிவாசகம் ஆறுமுகம்
,, ஆறுமுகம் தம்பையா
,, அருளம்பலம் கணபதிப்பிள்ளை
,, கணபதிப்பிள்ளை சன்முகலிங்கம்
,, நாகமணி பொன்னுச்சாமி
,, வெற்றிவேலு சின்னத்தம்பி
,, கற்கண்டு குலசேகரம்பிள்ளை
,, எதிர்நாயகம் கைலாசபிள்ளை
,, பேரம்பலம் அப்பாப்பிள்ளை
,, முருகேசு பேரம்பலம்
,, பொன்னம்பலம் கந்தையா
,, கார்த்திகேசு ஆசைப்பிள்ளை
,, தம்பு அருணாசலம்
,, இராமநாதர் மாதவர்
,, அருளம்பலம் பொன்னம்பலம்

திரு. ஆறுமுகம் சுப்பிரமணியம்
 ,, முருகேசு சுப்பிரமணியம்
 ,, கேட்டி முத்துவேலு
 ,, வயிரமுத்து பொன்னையா
 ,, அப்பச்சி இராமலிங்கம்
 ,, பண்டாரபிள்ளை அம்பலவாணர்
 ,, நாராயணபிள்ளை முத்துக்குமாரு
 ,, மாரிமுத்து இரத்தினசபாபதி
 ,, கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி
 ,, ஆசைப்பிள்ளை சின்னத்தம்பி
 ,, சந்குணநாதன் வரதவித்துவான்.

இந்தக் கிராமத்து வர்த்தகர்கள்

திரு. முருகேசு சுப்பிரமணியம்
 ,, வெற்றிவேலு பரமு
 ,, கதிரவேலு கெங்காதரம்பிள்ளை
 ,, பேரம்பலம் அப்பாப்பிள்ளை
 .. அப்பாப்பிள்ளை இராமசாமி
 .. அப்பாப்பிள்ளை பொன்னம்பலம்
 .. சிவமயம் திருவம்பலமயம்
 .. அப்பச்சி தங்கராசா
 .. தம்பிப்பிள்ளை முருகேசு
 .. சின்னத்தம்பி கதிரவேலு
 .. அம்பலவாணர் திருநாமம்
 .. சின்னத்தம்பி சுப்பிரமணியம்
 .. பொன்னையா இளையத்தம்பி
 .. அருளம்பலம் சிவசுப்பிரமணியம்
 .. சுப்பிரமணியம் குணரத்தினம்
 .. அப்பாப்பிள்ளை வாசதேவலிங்கம்
 .. பாலசுப்பிரமணியம் மனோகரன்
 .. நடராசா சோமாஸ்கந்தராசா
 .. தியாகராசா பரந்தாமன்
 .. சபாபதிப்பிள்ளை தனபாலன்
 .. குமரையா சிவராசலிங்கம்
 .. சந்தரம்பிள்ளை இராசதுரை

- திரு. துரைசிங்கம் நகுவேஸ்வரன்
 ,, துரைசிங்கம் கணேஸ்வரன்
 ,, துரைசிங்கம் கேதீஸ்வரன்
 ,, துரைசிங்கம் சிவகுமார்
 ,, செல்லத்துரை பாலசிங்கம்
 ,, சகாதேவதுரை நித்தியானந்தன்
 ,, சின்னையா மாணிக்கவாசகர்
 ,, விசுவலிங்கம் மகாலிங்கம்
 ,, சீவரத்தினம் சங்கர்.

வெளிநாட்டு முகவர்கள்

- திரு. சின்னையா கனகநாயகம் J.P.
 ,, சோமசுந்தரம் திருச்செல்வம்
 ,, R.S. மணியம்.

தொலைத்தொடர்பு நிலைய உரிமையாளர்

திரு. கந்தசாமி சிவகுமார் (கலியுகன்).

இலங்கைநகர் காவலர் சேவையிற் கடமை புரிந்தோர்

- திரு. வயிரமுத்து ஆறுமுகம்
 ,, கனகசபை இராசரத்தினம்
 ,, இராமலிங்கம் மாணிக்கரத்தினம்
 ,, சின்னையா பரமகுரு
 ,, கணபதிப்பிள்ளை பொன்னுத்துரை
 ,, அருணாசலம் இராமசாமி
 ,, பொன்னையா குலவீரசிங்கம்
 ,, இராமலிங்கம் நடராசா
 ,, கந்தசாமி சிவமயம்
 ,, சதாசிவம் மாணிக்கவாசகர்
 ,, ஆறுமுகம் சூரியகுமாரன்.

சமாதான நீதிவான்கள்

- திரு. மாணிக்கம் பாக்ஷியநாதன்
 ,, கனகசபை வாமதேவன்
 ,, சின்னையா கனகநாயகம்.

கங்கல சேவையாளர்

திரு. அருணாசலம் குமாரசாமி
,, பொன்னையா ஜெகநாதன்.

நூலகர் செல்வி கேதீஸ்வரி வாமதேவன்.

மின்நுட்பவியலாளர்

திரு. கந்தசாமி தெட்சணாழர்த்தி
,, இராமலிங்கம் அப்பாத்துரை
,, குமாரசாமி ரவிக்ஞமார்
,, சுப்பிரமணியம் யோகேஸ்வரன்
,, நகுலேஸ்வரன் நிரஞ்சன
,, சிவசுப்பிரமணியம் இரத்தினராசா.

சிலதுறைகளிற் கடமையாற்றியோர்

திரு. துரைசிங்கம் ஸ்ரீபத்மநாதன் (B.C.C.)
,, விசுவலிங்கம் மகாலிங்கம்
- அந்தியகாலச் சகாயநிதிச்சங்கம்
திரு. கணகசபை வாமதேவன்
- அந்தியகாலச் சகாயநிதிச்சங்கம்
,, சின்னத்தம்பி மகாலிங்கம்
- இலங்கைப் பெருந்தோட்டப்பகுதி
,, துரைசிங்கம் பரமானந்தம்
,, சின்னையா வள்ளுவதாசன்
- பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்
,, மயில்வாகனம் துரைசிங்கம்
- பாற் கூட்டுறவுச்சங்கம்.

காங்கேசன் சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபன ஊழியர்

திரு. சுப்பிரமணியம் தம்பிநயனார்
,, சின்னையா சிவபாதம்
,, முருகேசு ஜெயபாலசிங்கம்
,, தாமோதரம்பிள்ளை பாக்கியநாதன்
,, அப்பாத்துரை கிருஷ்ணழர்த்தி
,, முருகேசு ஜெயராசா சிங்கம்
,, நடராசா சிவானந்தராசா
,, கந்தரம்பிள்ளை இராசதுரை
(பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத்தாபனம்).

சுகாதாரத் தினனக்களம்

- திரு. பொன்னம்பலம் சிவரூபன்
(சுகாதாரப் பரிசோதகர்)
திரு. திருநாவுக்கரசு எழிலரசன்
(சிறுநீர். இரத்தப் பரிசோதகர்).

வங்கியிற் கடமைசெய்தோர்

- திரு. தம்பிமுத்து சிறீகரன்
திருமதி ஞானசோதி நமசிவாயம்
திரு. இராசரத்தினம் பாலச்சந்திரன்
,, இராமலிங்கம் சிவபாக்கியநாதன்
திருமதி S. உமாதேவி
திரு. S. சுபசீலன்.

**முளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையிற்
கடமை புரிந்தோர்**

- திரு. நாகமணி பொன்னுச்சாமி
,, ஆறுமுகம் சின்னத்தம்பி
,, கற்கண்டு குலசேகரம்பிள்ளை
,, சின்னக்குட்டி ஆறுமுகசாமி
,, தம்பையா நடராசா
திருமதி குமாரசாமி மனோன்மணி
செல்வி தேவகி வரதராசா
திருமதி தேவராசா சந்திராதேவி
செல்வி ரேணுகா மகாலிங்கம்.

மலேரியாத்தபெப்பு இயக்க ஊழியர்

- திரு. பொன்னையா திருவாதலூர்
,, சின்னையா தயாபரசிவம்
,, பொன்னுச்சாமி நாகலிங்கம்

மலாய்நாடு சென்று உழைத்து உதவினோர்

- திரு. சோமநாதர் சரவணமுத்து
,, சோமநாதர் சின்னக்குட்டி

- திரு. சோமநாதர் கதிரவேலு
 சோமநாதர் கனகசபை
 „ இராமநாதர் சின்னக்குட்டி
 „ இராமநாதர் செல்லப்பா
 „ இராமநாதர் விசவலிங்கம்
 „ போன்னம்பலம் பாலசிங்கம்
 „ சுப்பிரமணியம் குமரையா
 „ சுப்பிரமணியம் அருணாசலம்
 „ வெற்றிவேலு பரமு
 „ வெற்றிவேலு சின்னையா
 „ வெற்றிவேலு தாமோதரம்பிள்ளை
 „ வெற்றிவேலு நன்னித்தம்பி
 „ செல்லப்பா கிருஷ்ணர்
 „ செல்லப்பா கணபதிப்பிள்ளை
 „ இராமலிங்கம் சின்னத்துரை
 „ இராமலிங்கம் மாணிக்கம்
 „ பரமநாதர் சிவகுரு
 „ ஆறுமுகம் நடராசா
 „ விசவலிங்கம் ஆறுமுகம்
 „ விசவலிங்கம் மகாலிங்கம்
 „ தாமோதரப்பிள்ளை கந்தையா
 „ தாமோதரம்பிள்ளை ஆறுமுகம்
 „ சுப்பிரமணியம் அப்பாப்பிள்ளை
 „ பேரம்பலம் வயித்திலிங்கம்
 „ சின்னையா சிவபாக்கியம்
 „ அருணாசலம் இராசா
 „ அருணாசலம் செல்லையா
 „ சின்னட்டியர் அப்பாப்பிள்ளை
 „ தம்பிநாதர் கந்தையா
 „ தம்பிநாதர் மாதவர்
 „ முருகேசு சின்னையா
 „ முருகேசு கனகசபை
 „ முருகேசு கந்தையா
 „ சபாபதிப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை
 „ சபாபதிப்பிள்ளை சுந்தரம்பிள்ளை

திரு. சபாபதிப்பிள்ளை சம்பந்தமூர்த்தி
 ,, வயிரமுத்து இராமலிங்கம்
 ,, செல்லப்பா கந்தையா
 ,, செல்லப்பா மாதவர்
 ,, செல்லப்பா சுப்பிரமணியம்
 ,, வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்
 ,, செல்லப்பா பொன்னம்பலம்
 ,, வயிரமுத்து சினிவாசகம்
 ,, ஆறுமுகம் விசுவலிங்கம்
 ,, ஆறுமுகம் செல்லையா
 ,, முத்துக்குமாரு நமசிவாயம்
 ,, நாகமணி பொன்னுச்சாமி
 ,, மாரிமுத்து பரமகுரு
 ,, ஆசைப்பிள்ளை பொன்னையா
 ,, சினிவாசகம் தம்பையா
 ,, சினிவாசகம் ஆசைமுத்து
 ,, சினிவாசகம் நன்னித்தம்பி
 ,, ஆசைப்பிள்ளை சீனிமுத்து
 ,, கதிரவேலு கணகலிங்கம்
 ,, முத்துவேலு சோமசுந்தரம்
 ,, கதிரவேலு கந்தசாமி.

இந்தக் கிராமத்து ஆசிரியர்கள்

திரு. அம்பலவாணர் ஆறுமுகம்
 ,, ஏருளம்பலம் பொன்னம்பலம்
 ,, சபாபதிப்பிள்ளை சம்பந்தமூர்த்தி
 ,, செல்லப்பா சிறீநிவாசன்
 ,, இராமலிங்கம் அப்பாத்துரை
 ,, வேலாயுதர் சரவணமுத்து
 ,, அப்பச்சி எதிர்வீரசிங்கம்
 ,, இரகுப்பிள்ளை ஆறுமுகம்
 ,, அப்பாப்பிள்ளை ஆறுமுகம்
 ,, மாதவர் விசுவலிங்கம்
 ,, இராமலிங்கம் வரதராசா

திரு. பொன்னம்பலம் பாலசுப்பிரமணியம்
 ,,, வேலாயுதர் மகேஸ்வரன்
 திருமதி நாகவிங்கம் சிவபாக்கியம்
 திரு. சுந்தரம்பிள்ளை பொன்னம்பலம்
 ,,, பொன்னம்பலம் சிவஞானபோதம்
 ,,, நடராசா தீயாகராசா
 ,,, தம்பையா ஆறுமுகம்
 ,,, இராசையா தம்பிராசா
 ,,, சின்னாயா ஞானச்சந்திரமூர்த்தி
 ,,, கணபதிப்பிள்ளை கந்தசாமி
 ,,, அப்பாத்துரை சகாதேவதுரை
 ,,, இராமலிங்கம் குமாரசாமி
 திருமதி கணக்மா அப்பாப்பிள்ளை
 ,,, ஆச்சிப்பிள்ளை நடராசா
 ,,, பொன்னம்மா செல்வநாயகம்
 செல்வி சிவரத்தினம் சுப்பிரமணியம்
 திருமதி சுகிர்தரத்தினம் தீயாகராசா
 செல்வி நேசம்மா இராமலிங்கம்
 திரு. அப்பாப்பிள்ளை நடராசா
 திருமதி திலகமணி பத்மநாதன்
 திரு. சீனிவாசகம் சிவசுப்பிரமணியம்
 ,,, கந்தசாமி சீனிவாசகம்
 திருமதி தவளாம்பிளை சிவசுப்பிரமணியம்
 ,,, நல்லம்மா சிவசுப்பிரமணியம்
 ,,, இராசமலர் பத்மநாதன்
 திரு. ஆறுமுகம் சேயோன்
 ,,, சரவணமுத்து நமசிவாயம்
 திருமதி உருக்குமணி மனோகரன்
 ,,, சாருகாசினி சீனிவாசகம்
 ,,, அல்லிராணி செல்வநாதன்
 ,,, அன்னபூதி தருமலிங்கம்
 ,,, உமாதேவி சிவரத்தினம்
 ,,, கலைராணி மகாதேவன்
 திரு. விசுவலிங்கம் மகாதேவன்

திருமதி அமிர்தாம்பிளக சதானந்தன்
 ,, கலையரசி கருணாகரன்
 ,, தவயோகமலர் உதயகுமார்
 ,, ஜெயராணி ஜெயபாலன்

திரு. சினிமுத்து பாலகிருஷ்ணன்
 ,, தியாகராசா கணேசலிங்கம்
 ,, தியாகராசா சந்திரகுமார்
 ,, அருளம்பலம் பாஸ்கரன்

திருமதி தயாபரி சிறீகணேசமூர்த்தி
 ,, நவலட்சுமி சந்திரகுமார்
 ,, கலாவல்லி சிவகுமார்

செல்வி சரோசினிதேவி தாமோதரம்பிள்ளை.

கல்லூரிகளில் அலுவலக ஊழியராகக்
 கடமை புரிவோர்

திரு. விசுவலிங்கம் குகலிங்கம்
 ,, தியாகராசா சுதாமாறன்
 ,, பாக்ஷியநாதன் குமரேஸ்வரன்
 ,, முருகையா தியாகேசன்
 ,, செல்லப்பா சண்முகவடிவேல்.

துபால்நிலைய அலுவலர்

திரு. முருகேச சின்னையா
 ,, அப்பாப்பிள்ளை பெரியதம்பி
 ,, சுப்பிரமணியக் இராசரத்தினம்
 ,, மாணிக்கம் பாக்ஷியநாதன் J.P.
 ,, பேரின்பம் இன்பராசா
 ,, நமசிவாயம் நவரத்தினராசா
 ,, நமசிவாயம் ஜெயரத்தினராசா
 ,, அரியகுட்டி தருமலிங்கம்
 ,, முருகேச துரைராசா.

அரச எழுதுவினைகள்

திரு. கதிரவேலு வெலாயுதர்
 „ இராமலிங்கம் எதிர்நாயகம்
 „ சின்னையா சிவபாதசுந்தரம்
 „ இராமலிங்கம் சிவகுருநாதன்
 „ இராமலிங்கம் அப்புத்துரை
 செல்வி மாரிமுத்து ஆசைமுத்து

திரு. S. பத்மநாதன்
 „ கந்தையா பொன்னம்பலம்
 „ சோமசுந்தரம் திருச்செல்வம்
 „ சுப்பிரமணியம் பத்மநாதன்
 „ சதாசிவம் கதிரைவேற்பிள்ளை
 செல்வி பிரபாகரி ஆசைமுத்து
 „ பிரேமா விசுவலிங்கம்
 „ மகாவிங்கம்

திரு. ஸுப்தமநாதன் ஸுமிகிந்தா
 „ சகாதேவதுரை நித்தியானந்தன்
 „ கந்தசாமி சிவகுமார்
 செல்வி சிவப்பிரகாசம் சிவறஞ்சி
 திரு. பொன்னையா நகுலேஸ்வரன்
 „ மயில்வாகனம் குலவீரசிங்கம்.

பெரிய தருமச்செய்கைகள் செய்தோர்

திரு. தில்லையம்பலம் முருகேசு கந்தையா
 பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்
 தாபகர்.

திருமதி பராசக்தி கணகரத்தினம்
 விசுவத்தனை முருகப்பெருமானுக்கு மேற்குப்புற
 உள் கொட்டகை முழுவதையும் கட்டுவித்தவர்.

திரு. பெரியதம்பி கணகரத்தினம்
 முருகப்பெருமான் கோவிற் சந்திதிப் பெரிய
 இரும்புக் கதவுகள் போடுவித்தவர்.

மெய்கண்டானில் சிறிநிவாசன் மணிமண்டபம்
கட்டுவித்தவர். அண்ணா கலைமன்றம் கட்டிடம்
கட்ட நிலம் கொடுத்தவர்.

திரு. தாமோதரம்பிள்ளை ஆறுமுகம்
முருகப்பெருமான் கோயிலில் மகாமண்டபம்,
தரிசன மண்டபம் கட்டுவித்தவர். மெய்கண்டா
னில் மணையியற்கூடம் அமைப்பித்தவர்,

திரு. தில்லையம்பாலம் ஆளந்தழுர்த்தி
முருகன்கோவில் வடக்கு உட்புறக் கொட்டகை
யமைத்தவர். நவக்கிரக மண்டபத்துக்குப் பளிங்
குக்கல் பதிப்பித்தவர்.

திரு. இராமநாதர் கதிரவேலு
ஆறுமுகசுவாமியை ஐம்பொன்னால் வார்ப்பித்து,
வைரக்கற்களால் அவர் எழுந்தருளும் மண்டபமும்
கட்டுவித்தவர்.

திரு. செல்லப்பா சோமசுந்தரம்
முருகப்பெருமானுக்குச் சிங்காசனம் செய்வித்துக்
கொடுத்தவர். தேர்முட்டியைக் கட்டி உதவியவர்.

திரு. சுப்பிரமணியம் அருணாசலம் குடும்பத்தினர்
முருகப்பெருமானுக்கு வசந்தமண்டபம் புன
ரயைத்து உதவியவர்.

திரு. இரகுப்பிள்ளை அண்ணாமலையும்
பெண் சிவபாக்கியமும்
நவக்கிரகங்களை மண்டபம் அமைத்துப் பிர
திட்டை செய்தோர். தெற்குப்புற உள்கொட்ட
கையின் ஒரு பகுதிக்கு நிதியுதவினோர்.

திரு. ஆசைப்பிள்ளை அருளம்பலம்
ஆறுமுகசுவாமி சந்திதி உள்மண்டபம் கட்டியவர்.

திரு. வேலாயுதர் குமரகுரு
ஆறுமுகசுவாமி சந்திதி வெளிப்புற மண்டபம்
கட்டுவித்தவர்.

திரு. சின்னட்டியர் செல்லப்பா அவர்கள்

மிகப்பெரிய தருமவான். விசுவத்தனை முருக மூர்த்தி கோவிலை உருவாக்கி 40 வருடகாலம் அதனைப் பரிபாலித்தவர். காலத்தினாற் செய்த அந்த நன்றி மிகவும் பெரியது. அவருடைய பரம்பரையில் தோன்றிய திரு. நாகமுத்து மாணிக் கம் அவர்களே அந்தக்கோயில் நிர்வாகத்தையும் சொத்துக்களையும் பரிபாலன சபையிடம் ஒப்படைத்தவர்.

திரு. நாகமுத்து மாணிக்கம்

இவர் தமக்கு உரித்தான ஷே கோயிலைப் பரி பாலன சபையிடம் ஒப்படைத்தவர்.

திரு. சின்னட்டியர் சோமநாதர்

மெய்கண்டான் வித்தியாலயம் கட்டுவதற்கு நிலங்கொடுத்தவர். அதனால் பாடசாலைப் பரி பாலன சபையார் இவரை மெய்கண்டான் தாதா என்று கெளரவித்தனர். இவர் அக்காலத்தில் வாக்குநாணயம் மிக்கவராகப் போற்றப்பட்டவர். சான்றான சம்பவம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

விக்ரோறிக் கல்லூரியின் மனேச்சர் செல்லப்பா வுக்குக் கல்லூரி தொடர்பான செலவுகளுக்கு 3000/- ரூபா அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. அவர் வடவியடைப்பில் வாழ்ந்த பணக்கார முருகேசவிடம் தான் கொண்டுபோன நகை களைக் காட்டி அடகாக மூவாயிரம் தருமாறு கேட்டார். முருகேசர், “நீர் கேட்கும் காசக்கு உமது நகைகள் பெறா. அரைவாசிக் காசதான் தரமுடியும்” என்று கூற, மனவருத்தமுற்ற மனேச்சர் சோமநாதரைத் தேடிப் போனார். அவர் தோட்டத்துக்கு இறைக்கத் துலா மிதித் தார். இறைப்பு முடிந்து அவர் துலாவால் இறங்கியதும் மனேச்சர் தம்முடைய மனக்குறை

யைச் சொன்னார். இருவரும் சேர்ந்து முருகேசர் விட்டுக்குச் சென்றனர். முருகேசர் சோமநாதரை வரவேற்று வந்த காரியம் வினவினார். அப்போது சோமநாதர் “மனேச்சர் கேட்ட தொகையைக் கொடுக்கோ” என்று கூற, முருகேசர் “நங்கள் சொன்னால் நான் கொடுக்கிறேன். உங்கள் வாக்குநாணயம் நகையிலும் கூடப்பெறும்” என்று சொல்லிப் பணத்தைக் கொடுத்தாராம்.

திரு. சபாபதிப்பிள்ளை கம்பந்தமூர்த்தி

இவர் சீனியர் பரீட்சையில் தேறி மலாயாவுக்குச் சென்று, குவாந்தன் என்ற நகரிலுள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலையின் அதிபராகச் சேவையாற்றி, இலங்கைக்கு வந்தவர். அப்போதைய மக்களில் இவர் பெரிய கல்விமானாகக் கருதப்பட்டவர். சங்காணக் கிராமச்சங்கம், மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலைச் சங்கம் என்பவற்றில் தலைவராக மிடுக்கோடு இருந்தவர்.

மெய்கண்டானில் 1934 - 1941 வரை ஆங்கில ஆசிரியராகக் கற்பித்தவர். மெய்கண்டான் பாலர் களிக் கட்டிடம் கட்ட உதவியவர். பண்டத்தரிப்பு இந்துக்கல்லூரி உப அதிபராகவும் சேவையாற்றினார்.

திரு. ஆசைப்பிள்ளை பொன்னையா

இவர் விசுவத்தனை முருகன் கோவிலில் விநாயகப் பெருமானை எழுந்தருளச் செய்து அழகான மண்டபமும் கட்டி உதவியவர்.

செல்வி நாகம்மா ஆறுமுகம்

முருகப்பெருமானுடைய உள்வீதித் தெற்குப்புறக் கொட்டகையை அமைத்தவர்.

திரு. அருளாம்பலம் சிவசைப்பிரமணியம்

நெல்லியான் வைரவப் பெருமான் கோவிலில் கண்டாமணிக் கோபுரம் அமைப்பித்தவர்.

திரு. கந்தசாமி கணபதிப்பிள்ளை
நோர்வே நாட்டில் வசிப்பவர், முருகன்கோயி
வின் மனிக்கோபுரம் புனரமைத்தவர்.

திருமதி மங்கையர்க்கரசி தாமோதரம்பிள்ளை
முருகன் கோயிலில் இராஜகோபுரம் அமைக்கும்
பணியில் தொடக்கவேலை செய்தவர்.

திரு. தியாகராசா அருள்மாறன்
நோர்வே நாட்டில் வசிக்கும் இவர் பண்ணாகம்
மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்துக்கு ஒலி
பெருக்கிச் சாதனங்கள் உதவியவர்.

திருமதி அழுதவஸ்லி பரமகுரு
இவர் பண்ணாகம் ஆரம்பசுகாதார நிலையம்
அமைப்பதற்கு 3 பரப்பு நிலம் உதவியவர்.

திரு. செல்வத்துரை வயித்திபலிங்கம்
இவர் பண்ணாகம் ஆண்கள் கிராம அபிவிருத்திச்
சங்கம் அமைக்க நிலம் உதவியவர்.

திருமதி அழகம்மா பொன்னையா
இவர் முத்துக்குமாரசுவாமி எழுந்தருளும் மண்டபம் கட்டுவித்தவர்.

திருமதி கோதிமுத்து விசவலிங்கம்
இவர் சண்டேகரர் திருஷ்டுவமும் மண்டபமும்
செய்வித்தவர்.

திரு. தியாகராசா அருணகிரிநாதன்
இவர் விசவத்தனை முருகன் கோயிலுக்கு ஒலி
பெருக்கிச் சாதனங்கள் உதவியுள்ளார்.

திருமதி தவளாம்பிகை சிவகப்பிரமணியம்
இவர் முருகன்கோவிற் புனருத்தாரணத்துக்குப்
பெருந்தொகை உதவியவர்.

திருமதி செல்வரத்தினம்மா ஆறுமுகம்
இவரும் முன்னவரைப்போல பெருந்தொகை
உதவினார்.

திரு. சிவப்பிரகாசம் மோகனராசா
இவர் விசவத்தனை முருகன் கோவிலின் குருக்கள்
வீட்டு முன்மதில் கட்டுவித்தவர்.

திரு. கந்தையா கிருஷ்ணமூர்த்தி
விசவத்தனை முருகன் கருவறை கீ பக்கங்களும்
பளிங்குக்கல் பதிப்பித்தவர்.

பிற்சேர்க்கை

வின்வருமாறு திருத்தி வாசிக்கவும்

பக்கம் 34 - பந்தி 1

1979இல் அதிபர் ஆ. செல்லத்துரை இரண்டஞ்சூர் வருடங்கள் அதிபராயிருந்து ஓய்வுதியம்பெற, திரு. வே. கணகநாயகம் அதிபரானார்.

பக்கம் 34 - பந்தி 2

1989இல் அதிபர் இராசநாயகம் மாற்றம்பெற, சிரேட்ட உதவியாசிரியராயிருந்த திரு. அ. நடராசர் பதில் அதிபராகக் கடமையாற்றினார்.

பக்கம் 47 - குடும்பநல் சேவையாளர்

வின்வருவோர் பெயர்களும் சேர்க்க:

செல்வி லோகேந்திராதேவி குலசேகரம்பிள்ளை

திருமதி சற்குணதேவி சிங்கழரியரத்தினம்

செல்வி பகவதி ஆறுமுகசாமி

பக்கம் 49 - பந்தி 3

மலாய் நாடு சென்று உழைத்தோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படவேண்டியோர்:

1. திரு. பண்டாரவிள்ளை சின்னத்தம்பி

2. ஆசைப்பிள்ளை தாமோதரம்பிள்ளை

3. செல்லப்பா சோமசுந்தரம்.

பக்கம் 82 - இந்தக் கிராமத்து ஆசிரியர்

செல்வி தமிழரசி நடராசா

செல்வி குணதேவி ஆறுமுகம்

பக்கம் 84 - தபால் நிலைய அலுவலர்

இவர்கள் 9 பேரில் ஒருவராகிய மா. பாக்கியநாதன் J.P., அதிபர்

இந்தக் கிராமத்து கிராமசேவை அலுவலர்

திருமதி தி. சிவபாக்கியநாதன், திரு. ம. சிறிமுருகவேள்

பக்கம் 57

இந்தக் கோவிலின் புராணப் பாடங்களை இராகம் தாள லயத்துடன் பாடிவந்தோறில் திரு. இ. தம்பையா சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

குறைவானால் வாழ்வதே மிகவும் சிவமயம்
வாழ்வதே நிறைவரை என்பதைப்
இல்லை என்று வாழ்வதே நிறைவரை என்பதைப்
முடியும் என்று வாழ்வதே நிறைவரை என்பதைப்

இதுவரையும் எங்கள் பண்ணாகம் கிராமத்தில்
இற்றைக்கு 80 வருடங்களுக்குமுன் வாழ்ந்த மக்கள்
தொகையும், அவர்களின் உணவு, நடைமுறை, தொழில்,
பாரம்பரியப் பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவும் பற்றி
சமுதினேன். அக்காலத்துக்குப் பின்னும் இன்றும்
வாழுகின்ற மக்களின் தொழில், உணவு, செல்வம்,
பழக்கவழக்கங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டேன்.

அந்தக்கால நான்யத்தின் பெறுமதி இன்று
பதினாயிரம் மடங்காகப் பெருகிவிட்டது. அந்நாளில்
நிலத்தை, வான்பயிர்களை, ஆடு மாடுகளைச் செல்வ
மரக்கூடோன்டார்கள். இன்று காசத்தாளி, வங்கிக்
கணக்கைச் செல்வமாகக் கொண்டுள்ளார். அன்று
தமிழு செல்வதீதைத் தங்கள் மக்களுக்குப் பின்னைப்
யங்காகச் சமமாகத் கொடுத்தனர். இன்று இந்த
நாட்டிலுள்ளோரின் செல்வம் இலட்சம் இலட்சமாக
வேற்றுார்களுக்கு வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறது.

இனி, யான்றிந்த வறையில் இங்கு வாழ்ந்த
தோரும், வாழுகின்றோரும் செய்த பல்வேறு தொழில்
களையும் இன்னார் இன்ன தொழில்செய்தார் என்பதை
யும் எழுதியதோடு எனது நினைவுக்கும் அறிவுக்கும்
எட்டாதவற்றை என்னோடு சேர்ந்தவர்களிடம் விசாரித்
தறிந்தும் குறிப்பிட்டேன். சிற்குடைய பெற்றாரின்
பெயர்களை எவ்விதத்தாலாயினும் அறிய முடியவில்லை.
அப்படியறியப்படாத பெயர்கள் வெற்றிடமாகவோ
S குறியீடு இட்டோ விடப்பட்டன.

இக்கிராமத்தில் சமயத்தைச் செய்து, நியம
அனுட்டானம், சைவ ஆசாரம் உடையவர்களாய்ச் சிலர்
வாழ்ந்தனர். வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிலர் விசே

திட்சையும் பெற்றனர். அவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட விரும்பினேன். என்னுடன் சேர்ந்து உதவி புரிந்தவர்கள் அப்படிக்குறிப்பிட்டால் சைவாசாரம் மேற்கொள்ளாத பலர் கோபிப்பர், மனம் வருந்துவர் என்று கூறி, நான் அந்தச் செய்தியை எழுதாதபடி தடுத்தனர்.

அந்தக் கிராமத்தின் இரண்டு கண்களாகப் போற்றப்படுவற்றுள் ஒன்று பன்னாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாஸம். மற்றும் விசவத்தனை முருகப் பெருமான் ஆஸயம். முந்தியது கலைக்கண்; பின்தியது அருட்கண். இவைபற்றி ஆதியான வரலாறுகளைத் தெரிந்தபடி விளக்கமாக எழுதியுள்ளேன். எந்தக் காலத் துக்கும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய வரலாறுகள் இனவ.

இந்தக் கிராமத்தில் வாழுகின்ற முதியோர் சிலருள் நானும் ஒருவன். வாழ்நாளில் இதுவே எனது கணக்கி முயற்சி. அதனால் பொது இடமொன்றில் இந்நால் வெளியீட்டு விழாவை நடத்தாது, எனது இல்லத்தில் உங்கள் அனைவரையும் அழைத்து நடத்தவேண்டிய வளாவேன். எனது அன்பான அழைப்பை ஏற்று, வந்து பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த உங்கள் அனைவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இன்பமே குழ்க, எல்லோரும் வாழ்க.

ஓம் நமசிவாய.

இந்நாலாசிரியர் திரு.அப்பாப்பிள்ளை ஆறுமுகம் மதுரைப்பண்டிதர். அருட்புலவர் சிவநெறிச்செல்வர் என்ற விருதுகளும் பெற்றவர். யாழ். ஹரிய பாஷாபிவிருத்-திச்சங்கம் அண்மையில் நடத்திய பட்டமளிப்பு விழாவில் புலவர்மனி எனும் வரிசெநல்கி சிறப்பித்தது.

இவர் விசுவத்தனை முருகப்பெருமானைத் தமது குலதெய்வமாகக்கொண்டவர். நித்தமும் காலையில் நீராடி, நீறாடி, அனுடானம் சிவபூசை முடித்து, ஆலயம் சென்று வழிபட்டின்னேர உணவு, உட்கொள்ளும் நியமம் புண்டவர். பொய்மையாளரைப் பாடாத விரதம் பூண்ட இவர் பண்டிதர் தேர்வில் வெற்றிபெற்றதும் விசுவத்தனை முருகன் பதிகம், ஊஞ்சல், இரட்டை மனிமாலை, தசாங்கம், திருப்பள்ளியெழுச்சி என்னும் நூல்களைப் பாடியவர். இதுவரை 24 நூல்களை ஆக்கிய இவரின் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், பக்திச்சுவையும் கற்பனைவளமும் நிறைந்தது. இவரே விசுவத்தனைத் தலத்தை பாடல் பெற்ற தலமாக்கியவர்.

இவர் பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம் தொடங்கிய 04.09.1925இல் சேர்ந்து அவ் வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த.சாதாரண தர வகுப்பு நடத்த அனுமதி கிடைத்த 1937இும் ஆண்டிற் படித்துத் தேறிய முதல்வர். அந்த வித்தியாலய வெள்ளி விழாவை விமரிசையாக நடாத்தப் பல வழிகளிலும் துணையாய் நின்றதோடு, மனி விழாவையும் பழைய மாணவர் சங்கம் சார்பில் திறம்பட நடத்தியவர். அங்கேயே தனது சேவைக்காலம் 30 ஆண்டும் தொடர்ந்து சேவை புரிந்து ஓய்வுதியம் பெற்றவர்.

அவர் இப்பொழுது ஆக்கியளிக்கும் பண்ணாக மாள்மியம் புதுமையான அமைப்பு. இதனைப் படித்துச் சுவைத்து பயன் பெறுங்கள்.

**ஆசிரியர் சிகண்டியார்
(புலவர்மனி க.மயில்வாகனம்)**
10.08.2001